

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 9 mei 2019

1. Opening en mededelingen door voorzitter

De voorzitter: Goede middag. Welkom bij de commissie Samenleving van 9 mei 2019. We hebben een drukke agenda vandaag en we hebben ook wat, misschien wat problemen met het wisselen van wethouders, dus dat is even ... Nee, dat nog niet. We zullen zo natuurlijk, omdat het een volle agenda is, gaan denken aan de spreektijden natuurlijk. We hebben even een, misschien een probleempje met de heer Botter die zit zo meteen beneden maar die moet naar boven komen, maar we denken dat het punt daar beneden uit gaat lopen, dus we proberen misschien mevrouw Meijs alsnog naar boven te halen, dat we even gaan wisselen met een punt. Want anders moeten we een half uur wachten, dat is ook een beetje zonde natuurlijk. Dus even een mededeling vooraf. Zijn er nog berichten van verhindering? Ik weet er één ja. Mevrouw Klazes. Mevrouw Timmer-Aukes is afwezig. Ik zie dat de heer Rijssenbeek aangeschoven is namens D66 voor ...

De heer Rijssenbeek: Dat klopt, ik zit hier voor mevrouw Çimen en mijnheer Van Leeuwen die komt mij ook nog vergezellen, later tijdens deze vergadering. Ik denk dat hij over een half uurtje hier aanwezig zal zijn.

De voorzitter: Dat is prima en ik mis eigenlijk iemand van Hart voor Haarlem. Nou weet ik dat mevrouw Zoon helaas een aanrijding heeft gehad twee weken terug, dus vanaf deze plaats in ieder geval wil ik haar beterschap wensen. Maar ik weet niet wat de reden is van afwezigheid, dus, maar, bij dezen bent u dan ook geïnformeerd eventueel waarom mevrouw Zoon niet aanwezig is. O, die zou komen. Ja, dat weet ik niet, want ik heb daar geen mededeling van gehad. Nou, dan wachten we, nou ja, die verwachten we zo meteen nog. Ja? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Mevrouw Van den Berg is afwezig.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we dat gehad. Nou, dan hebben we nog een viertal mededelingen. Afgelopen dinsdag is bijlage 1 Strategisch Huisvestingsplan Onderwijs vervangen en in die eerdere versie bleken wat zwarte vlakken te staan en wat tabellen hadden moeten zijn. Het gaat om tabellen op pagina's 5, 8, 9 en 11 waarin de scholen per stadsdeel en het aantal locaties per school weergegeven zijn. Dus dan weet u dat. U heeft ook aangegeven dat u interesse heeft in een werkbezoek naar de Brede Centrale Toegang, dat is een publieke dienst van de GGD en dat advies, informatie en hulp aan sociaal kwetsbare mensen verzorgt. En de mogelijke data hiervoor zijn 17 of 18 juni, of 16, 23 of 24 september, na het reces dus. Dan gaat er nu een lijstje rond en daar kunt u op inschrijven welke datum uw voorkeur heeft, of wanneer u kunt. En op basis van dat lijstje gaan we dan een definitieve datum prikken en daarvoor wordt u op de hoogte gehouden. Afgelopen 12 april bent u ook op werkbezoek geweest bij Domus+ in Amsterdam en ik heb begrepen van de verschillende personen dat het een heel interessant werkbezoek is geweest en als zeer waardevol werd ervaren. En het verzoek ligt er om de presentaties nogmaals te herhalen voor een ieder die daar niet bij aanwezig kon zijn en dat zou eventueel kunnen op maandag 3 juni, van zes tot zeven uur en de vraag is eigenlijk, is daar behoefte aan bij de commissie? Eén persoon, twee personen. Maar zijn er nog meer mensen die daar ... Om voor twee personen een hele middag te organiseren. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, ben ik, ja. Ja, ik was één van de mensen die dat wel heeft voorgesteld, maar in mijn optiek was het misschien een idee om ook andere commissies daarvoor uit te nodigen en niet alleen de commissie Samenleving, dus het breder te ...

De voorzitter: Oké, de hele raad wil u. Dan moet u eigenlijk de hele raad gewoon vragen, het wordt nu een beetje last om dat nu ... Nou, we gaan kijken of we daar iets over kunnen communiceren en dan of er genoeg animo is, maar ik denk dat voor twee personen een beetje te weinig gaat worden, om daar speciaal mensen voor uit Amsterdam te laten komen. We gaan het even onderzoeken en dan wordt u op de hoogte gehouden. Ja? Sorry, nogmaals. Afgelopen vergadering is u medegedeeld dat er een regionale raadsmarkt over het door decentralisatie van het beschermd wonen en maatschappelijke zorg zou worden georganiseerd. En hiervoor is inmiddels een datum bekend gemaakt, namelijk woensdag 19 juni en deze informatie staat ook al in de Raadzaam, dus bij deze bent u ervan op de hoogte. Dat waren mijn mededelingen.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we naar het vaststellen van de agenda. Kan deze conform worden vastgesteld? Zoals ik al zei, na de pauze staat er een stuk op voor de heer Botter en het kan zijn dat hij dus dat niet gaat redden en misschien dat we nog ondertussen kunnen kijken of eventueel mevrouw Meijs beschikbaar is om één punt, bijvoorbeeld punt 12, alvast te gaan behandelen, dan kunnen we dan in één keer door. Nou heeft de commissie nog ter kennisname stukken die ze wil agenderen voor een, o, sorry, ik ga te snel. O, deze kant, sorry, andere kant.

3. Inventarisatie rondvraag + mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Wie heeft er een rondvraag voor een wethouder? Mevrouw Özogul. Die staat erop. Twee had ik er van Aktiepartij, twee van Trots Haarlem en twee van Jouw Haarlem en komt één erbij van de heer Van den Raadt, dat worden er dus drie en de heer Oomkes, één rondvraag?

De heer Oomkes: Misschien wel twee.

De voorzitter: En voor welke wethouder eventueel?

De heer Oomkes: ... aan te vliegen. Ik zal even uitwerken wat ...

De voorzitter: Even via microfoon. Nou, even heel kort, kijk maar even.

De heer Oomkes: Ja, ik wou graag ...

De voorzitter: Even microfoon indrukken.

De heer Oomkes: Neem mij niet kwalijk. Het optreden van de burgemeester ten aanzien van het voorkomen van lachgas in de directe omgeving van Bevrijdingspop agenderen. En het tweede punt wat ik wil aanhoren, maar dan is ook een beetje de vraag bij welke wethouder dat hoort, dat is het bekendmaken van het feit dat er heel veel geld beschikbaar komt door jeugdbeschermingsmaatregelen, ook bij de gemeente. En als ik het bedrag uitreken voor de gemeente Haarlem op basis van, wij krijgen ongeveer één procent van de landelijke tarieven.

De voorzitter: Ik denk dat die misschien voor de heer Botter kan zijn en die andere ...

De heer Oomkes: Ja, ik denk het ook.

De voorzitter: Denk ik ook.

De heer Oomkes: Oké, dank je.

De voorzitter: Sorry. Dus dat wordt dus de heer Botter waarschijnlijk, tweede rondvraag van de PvdA. Oké. Dat is dat. Zijn er nog commissieleden met een mededeling? Nee. Heeft de wethouder Stoep misschien een mededeling? Nee. Ik weet dat er een mededeling komt nog van de heer Botter, maar die komt dan als hij er is. Dus dan weet u dat. Goedenavond de heer Van Leeuwen.

4. Agenda komende vergadering(en), Actielijst en Jaarplanning

De voorzitter: Goed, de agenda komende vergaderingen, jaarplanning en de actielijst. U heeft een reeks ontvangen, ter bespreking een rapportage lang zelfstandig wonen, geagendeerd op verzoek van Jouw Haarlem. En ontmoetingscentrum Da Vinci, geagendeerd op verzoek van de SP, dat staat alvast voor de volgende. En zijn er nog andere stukken die u wil agenderen? De heer Hulster van de Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, volgens mij moeten we 1.3 geagendeerd worden voor de raad, omdat dat een raadsbevoegdheid is om een overgang naar VRK te doen. En ik zou graag 1.5 agenderen en dat met name ook in samenhang met de motie van Actiepartij om naar een revolverend werkgelegenheidsfonds te gaan. Er werd gesuggereerd dat dit daar inderdaad de uitwerking van was en daar zou ik graag over praten.

De voorzitter: Is daar behoefte aan van de commissie verder? Zeker steun, ja hoor, dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb een aantal technische vragen naar aanleiding van de motie van onzelfstandig wonen en naar aanleiding van de beantwoording zou ik hem misschien later willen agenderen, maar nu nog even niet, ik wil eerst de vragen stellen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Verder niet meer? Nee. We kunnen even kijken nog naar de jaarplanning en de actielijst, zijn daar nog opmerkingen over? Nee, verder geen opmerkingen?

5. Transcript van de commissie van 4 april 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Het transcript van de vergadering van 4 april, zijn daar opmerkingen over? De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Het valt mij op dat een aantal quotes niet zijn toegekend aan de mensen die die citaten hebben uitgesproken en dat lijkt mij lastig na verloop van tijd terug te vinden wie daarvoor verantwoordelijk was, dus een vorm van eindredactie kan geen kwaad.

De voorzitter: Ja, ik zal daar gelijk even op reageren, dan hebben we dat ook maar gehad. Het gaat meestal fout als er interrupties zijn en mensen direct het woord nemen en dan registreert het systeem niet wie er gesproken heeft. En als ik het woord geef aan de persoon, dan zie je eigenlijk altijd wel dat het goed genoteerd wordt ook in het transcript. Dus bij deze ook het verzoek van wacht eventjes tot u het woord krijgt, dan wordt het ook netjes in het transcript verwoord. Ja? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Oké, excuus. Dank u, voorzitter. Mijn naam wordt verkeerd gespeld. Het is Booms met Maria Simon. Bedankt.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dat was het?

TER ADVISERING AAN DE RAAD

6. Vaststellen geactualiseerde Investeringsagenda binnensport 2019-2022 (MSN)

De voorzitter: Mooi, dan gaan we snel door. Dan wil ik wethouder Snoek verzoeken hier plaats te nemen. Dan gaan we naar het vaststellen van de geactualiseerde Investeringsagenda binnensport 2019-2022. Welkom. De geactualiseerde Investeringsagenda binnensport voor de periode 2019-2022 is een concretisering van het globale investeringsplan 2018-2028. De investeringsagenda speelt in op de capaciteitstoename door de groei van de stad en actuele ontwikkelingen op het gebied van sport en accommodaties. Het college vraagt u de raad te adviseren, de geactualiseerde Investeringsagenda vast te stellen en voor de realisatie van de tijdelijke sporthal 675 duizend euro beschikbaar te stellen. Dit stuk staat dus ter advisering op de agenda en de commissie zal vanavond dus bepalen of dit raadsstuk rijp is voor behandeling in de raad. Wie kan ik de eerste termijn geven? De heer Oomkes, Partij van de Arbeid.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Wij vinden het een uitstekend stuk, ook onderbouwd op de gevoelige punten met betrekking tot het gebrek aan het binnenzaalsportruimte. Wij gaan akkoord met de extra middelen die ervoor nodig zijn om op korte termijn soelaas te bieden aan een aantal kwetsbare binnensporten in Haarlem. Dat wil niet zeggen dat alles geregeld is in de periode tot en met 2022, ik zie bijvoorbeeld nog geen ruimte voor Triple Threat in Schalkwijk. Dat zou als het aan ons ligt, de PvdA ligt, wel de komende jaren het geval dienen te zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. In ieder geval goed om te lezen dat de investeringen die gedaan gaan worden, dat die in goed overleg met vertegenwoordigers van de sportverenigingen tot stand gekomen zijn, dat lijkt me in ieder geval de basis. Verder lees ik ook in de stukken dat er een tijdelijke sporthal moet komen voor een kleine zeven ton. En dat wordt toch een blaashal voor twaalf weken, of dat wordt een tijdelijke basketbalhal, nog nader te bepalen. En voor die tijdelijke sporthal moet nog worden onderzocht ten behoeve van welke sport het wordt ingezet en of het de realisatie en accommodatie knelpunt oplost, staat er in de stukken. Dus mijn vraag is eigenlijk: wethouder, met dat half miljoen, welk probleem gaat u daarmee oplossen?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u, voorzitter. In het geactualiseerde Investeringsprogramma voor de binnensport 2019-2022 lezen we dat de projecten nieuwbouw gymzaal De Kring en de nieuwbouw sporthal Sportweg grofweg twee keer zoveel gaan kosten als voorheen begroot. Tot nu toe was voor beide projecten ruim negen miljoen begroot. Dit is nu geactualiseerd naar bijna zestien miljoen. De meerderheid van de gemeenteraad heeft ingestemd met deze extra kredieten. We hebben tijdens de behandeling in de commissie gevraagd welke projecten nu niet meer door kunnen gaan. Een concreet antwoord hebben we niet gekregen. Het college doet nu wederom een beroep op de gemeenteraad om een extra bedrag beschikbaar te stellen, dit keer voor de tijdelijke sporthal van 675 duizend euro, met name vanwege ruimtegebrek in de winter in de sporthallen. Voordat wij akkoord gaan, willen we een overzicht van de beschikbaarheid van de binnensportaccommodaties. Zo weten we dat de Noord-Holland Hal regelmatig niet in gebruik is. Wellicht kan deze hal in de wintermaanden gebruikt worden door diverse sportverenigingen en misschien geldt dit voor meer sporthallen en gymzalen. Hier willen we eerst naar kijken. Dus graag het door ons gevraagde overzicht voordat we akkoord kunnen gaan met dit extra krediet. Naar aanleiding van een antwoord op de technische

vraag die we gesteld hebben, blijkt dat ook verenigingen van naastgelegen gemeenten gebruikmaken van de Haarlemse sporthallen. Ons voorstel is om eerst voor de Haarlemse clubs te zorgen, misschien is die opblaashal dan niet nodig, voordat we als gastheer functioneren voor de burens. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks kan akkoord gaan met het nieuwe plan. We hebben wel een paar kanttekeningen. Het is goed dat er meer accommodaties komen, ook als de stad verder gaat groeien. Wat betreft de tijdelijke hal vroegen we ons af of er niet een meer duurzame oplossing zou kunnen komen, of die ook is onderzocht en of het ook mogelijk is om een structurele oplossing te onderzoeken als de hal niet meer nodig is, als de andere nieuwe accommodaties klaar zijn, dus dat er misschien niet gedacht kan worden aan hergebruik of aan een andere functie in de stad die ook nodig is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik sluit me wel een beetje aan bij vorige sprekers. Het verhaal is goed, de aandacht voor sport in onze stad is er geweest, moet er zijn, moet er blijven, we moeten met de groei van de stad meegaan. Toch van OPHaarlem geen akkoord nu voor de 675 duizend. Het is ons nog niet duidelijk en blijkbaar ook de wethouder niet, wat voor een hal het gaat worden en waar hij precies voor gebruikt gaat worden. De andere suggesties die genoemd zijn geef ik dan de wethouder ook graag mee om te kijken of er alternatieven zijn om het te voorkomen, maar ik vind, als OPHaarlem, dat ik pas akkoord ga met 675 duizend euro als ik ook weet waar dat voor bestemd gaat worden en dan kan het ook snel gebeuren, denk ik. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Rijssenbeek, D66.

De heer Rijssenbeek: Dank u wel, voorzitter. D66 is blij met het geactualiseerde Investeringsagenda. We hebben wel een groeiend aantal inwoners in Haarlem, die zal alleen nog maar verder toenemen. We hebben natuurlijk in het verleden al een motie ingediend, motie voorzieningen voor de toekomst, waarbij we er vanuit gaan dat de voorzieningen voor die bestaande Haarlemmers en de Haarlemmers die er nog aankomen, al dan niet door geboorte of door verhuizingen, dat die ook kunnen sporten en naar school kunnen gaan et cetera. Daar zijn investeringen voor nodig en dit geeft een goed beeld van de investeringen die op ons af komen. Sport is ongelofelijk belangrijk, dus we vinden het ook echt goed, niet alleen voor gezondheid, maar ook voor participatie en voor het sociale aspect, dat er echt ruimte voor is en op het moment dat die ruimte er niet is, dat we dan gaan kijken hoe we dat gaan oplossen. Wat dat betreft zijn we ook zeker bereid om creatief mee te denken in al dan niet tijdelijke oplossingen. Hier zit inderdaad een verzoek in om krediet beschikbaar te stellen van 675 duizend euro, mijnheer Van Kessel heeft dat al concreet omschreven hoe dat er precies uit ziet, dus dat ga ik niet herhalen. Ik heb daar wel vragen over aan de wethouder. Want op zich zijn wij bereid om daar creatief in mee te denken en om ook, als daar concrete plannen voor zijn, krediet beschikbaar voor te stellen. De vraag is even: waarom wordt inderdaad nu al dat krediet aangevraagd, terwijl het nog niet helemaal duidelijk is wat we daar precies mee gaan doen? En ik kan me ook voorstellen dat als er twee verschillende denkrichtingen zijn, dat daar ook twee verschillende kostenplaatjes aan vasthangen, maar wellicht is dat niet zo en dan hoor ik dat graag. Excuus, het is een beetje een technische vraag die ik eerder had kunnen stellen, maar ik ben toch wel benieuwd naar het antwoord. Voor de rest sluit ik me ook wel aan bij de vragen van GroenLinks over duurzaamheid. Het is natuurlijk interessant om te kijken hoe duurzaam deze oplossing is, hoe lang die gebruikt zal kunnen worden, of er nog andere alternatieve toepassingen zijn die we ook aan zouden kunnen geven, al dan niet nadat er een duurzame oplossing, of een niet tijdelijke oplossing voor de capaciteit

gevonden is, dat we het op een andere manier kunnen inzetten. Dus graag een reactie van de wethouder daarop.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik heb twee vragen. Eén van mijn vragen was inderdaad, wat D66 net stelt, waarom nu dan het krediet aanvragen als niks nog bekend is? Misschien dat de wethouder daar een goed antwoord op heeft. Tweede deel is: wij begrijpen dat het nodig is en sport is natuurlijk heel belangrijk en we zien ook de groei in Noord en de behoefte wat daar speelt, dus voor de rest geen enkel probleem. Tweede punt is het btw-deel, daar stond ook veel onzekerheden over, hoe de btw-af trek in de toekomst gaat worden. Mijn vraag aan de wethouder is: kan de wethouder ons op tijd op de hoogte houden of dat nog risico's geeft?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Wij hebben vragen over, ook vragen gesteld, over de flexibele opblaassporthal en zijn ons inziens nog te weinig beantwoord, er is nog best wel veel onduidelijkheid. Er wordt wel al krediet aangevraagd, dus wij zouden het graag om willen draaien, echt de vragen die we hebben van waarvoor gaat hij dan gebruikt worden, waar gaat hij dan staan, zijn er extra kosten als hij verplaatst gaat worden, want ik kan me voorstellen dat we hem weer verplaatsen, dat dat ook geld kost en ik kan me ook voorstellen dat als het geen gemeentegrond is, dat er misschien ook grond gehuurd moet worden, wat ook natuurlijk geld kost. Dus we zouden graag meer duidelijkheid willen hebben voordat we daarmee instemmen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. CDA is voorstander van het bouwen van voldoende sportaccommodaties. Wel heb ik een vraag. In het stuk lees ik dat in de komende periode twee denkrichtingen zijn. Ik hoor graag van de wethouder wanneer dit uitgewerkt gaat worden en kan de wethouder ons meenemen in het uitwerken van de denkrichtingen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Wij vinden het heel leuk dat iedereen natuurlijk goed kan sporten. Trots Haarlem vermoedt dat we misschien over tien jaar wel andere sport hebben dan dat we nu bedenken, dus wij hopen dat elke sporthal in ieder geval wordt uitgerust met glasvezel, snel internet, zodat e-gaming daar ook kan plaatsvinden. En wij hopen dat bij elke nieuwbouw er in ieder geval rekening mee wordt gehouden dat de toiletten mindervaliden toegankelijk zijn, maar ook van buitenaf als de sporthal gesloten is. Dus als u dat kan beloven, dan gaan wij akkoord.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij zijn het ook eens met de Investeringsagenda en ook eens met de al eerder door andere partijen uitgesproken uitgangspunten dat het heel belangrijk is, dat mensen kunnen sporten in Haarlem en dat daarvoor geïnvesteerd moet worden. Wat betreft de tijdelijke sporthal zijn wij vooral nieuwsgierig of die ook meerdere keren gebruikt kan worden, of dat dat echt een eenmalig, misschien is de sporthal dan ook voor andere evenementen geschikt te maken, dan kan het bijvoorbeeld ook voor cultuur en andere evenementen gebruikt worden.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, we hebben iedereen gehad, dus dan gaan we over naar de wethouder. Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, dank u wel. De aanleiding ... Allereerst dank voor al uw reacties. De aanleiding voor het stuk initieel was u mee te nemen in de actuele Investeringsagenda, er lag, eerder bent u geïnformeerd over de ambities. We zagen dat de sporthal bij het Schoten aanvullende krediet vroeg. Dat hebben we met u besproken en dat blijf ik ook toezeggen en ik wil u laten zien hoe we dan om willen gaan met de ambities voor in ieder geval deze periode en hoe die dan passen in het budget dat we nog hebben. Dus in die zin is dat antwoord op de vraag die ook door Jouw Haarlem gesteld is. Ik hoor daarvoor begrip, ja, graag investeren in de binnensport in Haarlem en ja, het lijstje wat er ligt herkennen we. PvdA vraagt specifiek ook nog naar Triple threat, de sporthal zoals die ook in het lijstje is opgenomen, zou een eerste stap kunnen zijn in de ontwikkeling voor Triple threat en daar dus ook een bijdrage aan kunnen zijn, maar is nog niet, laat ik zeggen, denk ik, het eindbeeld wat in ieder geval Triple threat ook voor ogen heeft, maar zou wel een eerste stap kunnen betekenen. Maar dat gaan we in de komende jaren met elkaar hier ook bespreken. We stellen nu niet die lijst vast in de zin van dat gaan we nu doen, u geeft er ook nog geen krediet voor hoor, dus daar komen we ook bij terug. Maar zeker naar aanleiding van de ontwikkelingen rondom de Sportweg wilde ik u dit overzicht ook geven. Daar zit de discussie denk ik niet op. En vervolgens is uw vraag, ja, en die tijdelijke sporthal dan? Veel is nog onzeker, waarom zit dat hier dan nu in en waarom vraagt u dat nu al, als er nog veel onzeker is? Wat dat betreft vind ik het jammer dat mevrouw Timmer-Aukes er niet is, want die vraagt mij steeds: kom nou eens een keer op tijd en niet pas aan het eind met het mes op de keel, als het eigenlijk al te laat is. Dat was onze bedoeling. Ik denk, stap één is met elkaar onderkennen, er is een enorme druk op onze binnensportaccommodaties, die herkennen we al, dat is volgens mij de discussie niet meer, en de zwaarste piek zit in de winter, als bijvoorbeeld ook het zaalhockey de zalen ingaat. Jouw Haarlem vraagt ook om een overzicht daarvan. We hebben in 2017 het Mulier-onderzoek gehad, dat is met u, in beantwoording op technische vragen ook gedeeld. Ik veronderstel dat dat dan ook nog aan u allen wordt gedeeld. Ik denk dat dat antwoord is op uw vraag en als dat niet zo is, dan kunnen we ook altijd nog de actuele cijfers erbij pakken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: U zegt er zelf bij: het is van 2017. Is dat dan nu nog wel actueel?

Wethouder Snoek: Mijn beeld is dat het in ieder geval niet beter geworden is, dat het niet minder druk geworden is, maar laat ik zeggen, ik weet niet wat ik nu met een druk op de knop eruit kan halen. Ik wil niet opnieuw het Mulier-onderzoek over gaan doen, maar laat ik zeggen, mijn beeld is dat de druk op de binnensportaccommodaties en zeker in de winter, onveranderd groot is. Dat is de aanleiding om te zeggen, wat kunnen we doen? Eén is duurzaam investeren in binnensport, maar ook op korte termijn, met een tijdelijke hal, ook die piekbelasting in ieder geval opvangen. Als wij met elkaar erover eens zijn dat dat een goed idee is, dan zouden we daar in ieder geval krediet voor kunnen reserveren en gaan we vervolgens met elkaar het gesprek aan over waar komt hij dan, hoe wordt hij precies ingezet? Maar ik zou graag al deze winter die piekbelasting al willen kunnen opvangen, om dan niet hier in september of oktober met u te zitten en te zeggen, nou, we moeten eigenlijk wel nu besluiten, hebben we gemeend dat dit een goede weg zou kunnen zijn. Ja, er zijn nog veel vragen open. Ik sluit zelfs niet uit dat als we nog verder puzzelen, dat je zelfs nog op een andere invulling uit zou komen, maar dat besluit wil ik dan wel met u delen en samen met u nemen. Ik zal zo dadelijk aan het eind van mijn verhaal even kijken van wat is nou, ik zie voor me twee wegen die we in kunnen slaan en dan wil ik samen met u besluiten wat we dan het beste kunnen doen. Maar dat is de achtergrond. Jouw Haarlem zegt ook nog: eerst de Haarlemse verenigingen eerst. In principe is het staand

beleid om Haarlemse verenigingen voorrang te geven in het inplannen, maar dan even goed kan het gebeuren dat je aan het begin van het jaar inplant en dan hebben ook verenigingen om ons heen, kunnen daarbij ingepland worden en dan komt er later in het jaar een Haarlemse vereniging die er ook nog bij in wil en dan is die plek al wel vergeven aan een vereniging van buiten Haarlem. Overigens, laten we heel eerlijk zijn, als het bijvoorbeeld over het zaalhockey gaat, er zijn heel veel Haarlemse kindjes die bijvoorbeeld in Bloemendaal hockeyen en heel blij zijn dat ze in de winter in Haarlem in een zaal kunnen hockeyen. Dus ik vind het niet helemaal van deze tijd om te zeggen eigen verenigingen eerst en zeker in het geval van sport en als we het over hockey hebben, dan gaat het ook echt over onze Haarlemse kinderen, onze Haarlemse inwoners, die we hier accommoderen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Als u praat over te weinig ruimte in de sporthal, komt het mij vreemd over dat andere verenigingen dus blijkbaar uit Bloemendaal of andere naastgelegen gemeenten dan toch nog een plekje kunnen vinden in de sporthal.

Wethouder Snoek: Maar als we het eens omdraaien, hè. Als Bloemendaal zou zeggen dat alleen Bloemendaalse kinderen hockeyen in Bloemendaal, kunnen wij hier heel veel velden gaan aanleggen voor de hockey. Het heeft geen enkele zin en u ziet dat ook bij het onderwijsbeleid, om heel erg te gaan zeggen dat onze voorzieningen, zeker waar wij als Haarlemmers ook een centrumfunctie hebben, om te zeggen: wij sluiten onze deuren voor alles wat om ons heen gebeurt, want als de omgeving om ons heen hetzelfde gaat doen, daar wordt de wereld niet mooier van en daar wordt het systeem niet beter van. Ik geloof daar niet in. We plannen in met voorrang op Haarlemse clubs, maar ja, ook Bloemendaalse verenigingen trainen in de winter in onze accommodaties en dat zijn gewoon ook onze kindjes. Daarmee heb ik geprobeerd wel aan te geven, ook richting VVD, welk probleem lossen we nu op? Dit zal met name verlichting geven in die piekbelasting, waar we op lange termijn wel investeren in meer binnensport, waarbij die belasting dan ook beter verdeeld kan gaan worden, maar zeker op korte termijn daar wat mee kunnen en bijvoorbeeld dus deze winter al meer ruimte geven aan zaalhockey en andere sporten die nu ook in die winter elkaar verdringen. Ja, ik kijk nog even naar wat andere vragen. GroenLinks vraagt: wat is dan een meer duurzame oplossing?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, mijn vraag zou dan toch zijn, kunt u al wat concreter worden over welke teams we het dan hebben, hoe groot het tekort in de winter gaat zijn? Ja, ik vind het wat dat betreft nog wat algemeen. Kunt u dat verder toelichten, of is dat nog niet bekend?

Wethouder Snoek: Als u zegt van wat is het probleem, dan verwijst ik naar dat onderzoek. We zitten nu in een proces waarbij we eerder onderzoek hebben laten doen, wat is de druk op de binnensportaccommodaties? Op basis daarvan een eerste agenda hebben opgesteld en dat onderzoek uit 2017 laat duidelijk zien waar en wanneer, in welke periodes, die druk zit. Als u nu aan mij vraagt: en welke van die verenigingen gaan we dan zo dadelijk in een tijdelijke hal neerzetten, daarin accommoderen, ik weet niet of dat vereniging a of b is, ik weet alleen wel dat in die piekbelasting, met name die twaalf ook weken van de zaalhockey, als je die eruit trekt heb je die verdringing van sommige andere Haarlemse verenigingen, voorkom je daarmee. Dat is waar ik zie dat deze tijdelijke oplossing de meeste verlichting kan geven. Is dat antwoord op uw vraag? Of zegt u: ik wil ook weten waar die dan bijvoorbeeld komt te staan? Want dat is het punt waarop ik nu het antwoord dus nog niet heb, maar daar wil ik zo dadelijk wel met u naar toe, want er zijn natuurlijk nog een paar, wel meer, wat openstaande vragen, waarop ik het antwoord nu nog niet heb en we met elkaar moeten kijken, wat is dan de

juiste volgorde om te zorgen dat we wel snelheid in de besluitvorming kunnen houden, zodat we dan hopelijk deze winter al een stuk verlichting kunnen bieden. GroenLinks zegt, wat is dan een duurzame oplossing? De meest duurzame oplossing is een bestendige hal, is investeren in binnensportaccommodaties, maar dat staat er niet één, twee, drie. Maar het is ook niet zo dat we die hal na één jaar, dat werd hier bijna gesuggereerd, weggooien. Het is een hal die je neerzet, weer weghaalt, het jaar erop weer kunt neerzetten, weer weghalen en de suggestie, D66 geloof, zou je die in de zomer bijvoorbeeld ook voor culturele evenementen in kunnen zetten? Het lijkt mij wel. Ik kan dat niet helemaal overzien hoe de binnenruimte zich laat lenen voor andere functionaliteiten, maar daar zou ik zeker naar willen kijken. En stel dat wij over vijf of acht jaar zeggen van nou, nu hebben we onze binnensportaccommodaties zo op orde dat we die piekbelasting ook in onze reguliere binnensport kunnen opvangen, dan is of die tijdelijk hal inmiddels afgeschreven en versleten en niks meer waard en als hij wel nog wat waard is, dan zet de heer Dreijer hem voor u op Marktplaats. Nee, dan verkopen we die weer door natuurlijk. Dus in die zin, als u zegt, dan gaan we hem circulair gebruiken, om in uw terminologie te blijven.

De voorzitter: Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Ja, dank u wel. Toch nog een kleine nuancering. Kijk, het hergebruik van de hal, dat zouden we toejuichen. Maar de duurzame vraag ging er met name ook over hoe we de verwarming bijvoorbeeld in de winter organiseren en ik kan me ook voorstellen dat er misschien ook andere mogelijkheden zijn, behalve een opblaashal om toch een tijdelijke plek te creëren.

Wethouder Snoek: Ik sta open voor alle andere suggesties die u heeft. Ik zie die op dit moment niet, daarom doen wij dit voorstel. Specifiek over het stoken en hoe dat zo duurzaam mogelijk kan gebeuren, ik denk dat dat een kwetsbaar punt is bij een tijdelijke hal, daar kun je niet even een warmtepomp slaan voor een aantal weken, dus ik denk dat dat een aandachtspunt is. Maar daar heb ik niet een concreet antwoord nu meteen op voor u. De OPH zegt: en als je dit dan doet, dan moet het ook snel gebeuren. Dat is wel één van de redenen waarom ik nu hier bij u zit. U zegt van nou ja, kunnen we dit krediet hiervoor reserveren en zorgen dat we het snel tot uitvoering kunnen komen, of zegt u van, nee, er staan nog zoveel vragen open, dan willen we eerst die vragen allemaal beantwoord hebben en dan kunnen we later het krediet daarvoor vrijgeven. De SP vraagt nog naar de situatie rondom de btw. Wij wachten nog steeds, als het gaat over de positie van SRO van uitspraken van de inspecteur van de belastingen. Alle richtingen die vanuit het ministerie daarvan zijn gegeven, lijken positief te zijn, dus ik heb inmiddels een groeiend vertrouwen, maar zoals u ook heeft kunnen lezen, zijn we wel voorbereid op het zich voordoen van de risico's en maken we ook gebruik van de SPUK-aanvraag als dat nodig is. ChristenUnie zegt: en kan dat dan niet op gemeentegrond, bijvoorbeeld, die tijdelijke hal. Zoals ik het zie: als we hem zouden gebruiken alleen voor de piekbelasting in de winter, dan zouden we hem dus ook op een sportveld kunnen zetten, dat in de winter dan minder intensief gebruikt wordt. Dus dan hebben we in ieder geval geen grondkosten erbij. Even goed blijven er ook wel exploitatiekosten zijn voor het neerzetten, het verwarmen en dat soort zaken en het schoonhouden. Het CDA zegt van ja, dan willen wij wel meer antwoorden op die denkrichtingen. Dat kan ik u in ieder geval ook toezeggen, dat we voor de zomer bij u terug komen als we dus meer duidelijkheid hebben over het waar en het hoe precies inzetten van die tijdelijke hal. Trots vraagt: en kunnen die toiletten dan ook van buitenaf benut gaan worden? Ik snap uw punt: voor de toegankelijkheid weer een aantal toiletten erbij. Ik wil u dat niet toezeggen, want ik denk dat er exploitatieproblemen zijn, veiligheidsproblemen zijn als we die toiletten ook buiten gebruik van de hal openzetten. Ik denk overigens, en volgens mij heeft u hier een punt te pakken, dat we wel moeten kijken naar alle sportaccommodaties, dat die ook op HogeNood aangediend worden, dat lijkt me dat die allemaal vrij toegankelijk zijn voor het gebruik van de toiletten, maar dan wel zolang de deur open is en de beheerder

aanwezig is en de schoonmaak daarna ook komt. De Actiepartij zegt, kunnen we die hal dan ook meerdere keren gebruiken? Jazeker, jaar op jaar. Maar ik hoor uw vraag ook van nou, kijk eens, als je zo'n hal dan toch hebt als gemeente, mogelijk zijn er ook nog andere noden waarvoor hij dan buiten dat wintergebruik inzetbaar is. U inspireert mij daarmee. Volgens mij wat voorligt, is de vraag: willen we om die piekbelasting op te vangen alvorens we de hele investeringsagenda uitgevoerd hebben en weten dat we eigenlijk voldoende structurele capaciteit hebben, een tijdelijke hal inzetten, een hal die we een aantal jaren kunnen gebruiken en als we hem niet meer nodig hebben, of doorverkopen, of misschien nog wel voor veel andere dingen kunnen inzetten? Als u zegt: ja, dat willen we, dan zou mijn voorstel zijn, laten we dan dit stuk naar de raad brengen, het krediet vaststellen en ik u de toezegging doen dat we bij u terugkomen met de openstaande vragen, wanneer gaat hij neergezet worden, waar gaat hij ingezet worden, maar dan houden we de voortgang erin. Als u zegt van nee, dan zijn er voor ons toch nog teveel haken en ogen en teveel vragen, dan is het tweede model waarbij u zegt: nou, dan bent u bij dezen, het eerste deel geïnformeerd over de geactualiseerde Investeringsagenda binnensport en werken wij het voorstel verder uit, wat we even goed doen, en komen we later met een investeringbesluit bij u terug, maar dat heeft gewoon dan weer een lange doorlooptijd in de bestuurlijke besluitvorming.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ik hoor de wethouder zeggen: laten we dan nu, of u kunt nu dan instemmen met dit krediet, want dan houden we lekker de vaart erin. En ik vraag met toch even af: wat gaat er eigenlijk mis als we eerst ordentelijk een onderzoek doen naar waar we die tent willen gebruiken? Ik hoor net de heren van D66, die een keer op bezoek zijn in de commissie Samenleving, vragen om een partytent en daar hoor ik u niet op zeggen, nee, dat gaan we er niet mee doen, want we gaan het voor sport gebruiken. Sorry, culturele evenementen zei u, daar hoor ik u niet nee op zeggen, het gaat alleen om sporten. En daar zit dan gelijk eigenlijk dus ook misschien wel het antwoord in, van zou het nou niet verstandig zijn om eerst dat onderzoek te doen en om vervolgens dan al dan niet naar de raad te komen en dan dat geld te bestemmen? En dan heeft u ook een duidelijker beeld van het geld wat u nodig heeft, waarbij we aan de andere kant, ik het wel waardeer dat u het in een vroegtijdig stadium het bij de raad voorlegt, dat u een probleem ziet aankomen. Want ik denk dat dat wel heel verstandig is, zodat de geest rijp zijn om eventueel een ... En dan heeft u daarmee toch uiteindelijk ook uw doel bereikt.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Volgens mij is de druk op de agenda ook mede ontstaan door het wegvallen van de Beijneshal, die blijft bij het bespreken van deze situatie tot nu toe even buiten schot. Misschien is het handig om dat erbij te bespreken.

Wethouder Snoek: Ja, daar ga ik via die ... De Beijneshal is in ieder geval deze winter nog wel in gebruik, dus daarvoor zouden we deze blaashal niet direct deze winter nodig hebben. Maar er is ook gewoon deze winter, net als de afgelopen winter, een piekbelasting. VVD vraagt, ja ik zit oprecht ontspannen hier tegenover u, hoor, deze keer niet met het mes op de keel om te zeggen, we moeten deze investering doen, want we moeten dit nu aanvragen. Het helpt ons om te zeggen: ja, er is draagvlak, het budget is beschikbaar, dan kan de afdeling Sport offertes aanvragen, maar er zijn ook nog uitzoekpunten. En als u zegt: laten we dan eerst die punten uitzoeken en dan komt u terug met een investeringsaanvraag, wat gaat er dan mis? Dan hoop ik dat we dat ... Dat gaan we dus niet meer voor de zomer redden, maar dan komt de investeringsaanvraag na de zomer. Dan weet ik niet wat de doorlooptijd is bijvoorbeeld in een offerte aanvragen, de uitzet en het bestellen ervan of we dan deze winter hem ook hebben staan.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Maar je kunt dus geen offertes aanvragen op het moment dat je geen krediet beschikbaar hebt gesteld? Begrijp ik dat goed?

Wethouder Snoek: Dan kan ik denk ik wel een offerte aanvragen, maar ik kan hem niet bestellen, zolang we het krediet niet hebben. En de vraag, kijk, dat is een beetje waar ik met u naar toe wilde, de vraag waar komt hij dan te staan en hoe lang staat hij daar, ja, dat kunnen we met elkaar nog wel uitwerken. Maar ik ga het even heel plat zeggen hè: we kopen een tent, maar we weten nog niet precies op welk veldje hij komt. Als u zegt: we vinden het een goed idee om een tent te kopen, dan zou ik zeggen: laten we dat raadsbesluit nemen, dan gaan we die tent kopen. Ik moet het geen tent noemen, maar, even dat u hem snapt, en dan kom ik met u terug met een voorstel op welk veldje en hoe lang hij daar gaat staan. En als u zegt: ik ben er nog niet van overtuigd dat een tent het antwoord op ons probleem is, dan brengen we dit nog even niet naar de raad en dan kom ik met een nadere onderbouwing waarbij ik u ook kom vertellen waar die tent dan komt te staan en hoe hij wordt ingezet. Dat is eigenlijk een antwoord op de vraag van het CDA ook: die vraagpunten die er nog inzetten, werk je dan nog nader uit.

De voorzitter: Er is nog een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ja, dank u, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de wethouder, u zegt net: ik weet niet waar hij komt te staan. En ik denk dat dat misschien wel een cruciaal aspect is. Mijnheer Van Kessel constateert met u: u kunt een offerte aanvragen, u weet wat de levertijd dan is. En op het moment dat u een offerte aanvraagt, weet u ook wat de juiste prijs, want die 675 is of nu een slag in de lucht, of al gebaseerd op basis van marktorientatie. Ik denk dat laatste. Dus die offerte zal er niet al te veel naast liggen. U heeft dan een korte tijd nog nodig om te weten of u hem echt nodig hebt. U heeft het over piekbelasting, ik heb niet gehoord dat er wedstrijden niet doorgingen of hele competities, het kan, maar dan mag u dat zo direct beamen, competities scheef zijn gegaan door hele wedstrijdvelen. Als u voor de winter dat gereed wilt hebben, dan weet u wanneer de bestelling uit moet zijn, maar dan zult ook op dat moment moeten weten waar die partytent komt te staan. En ik wil voor de rest de zaak niet opblazen hoor, maar nee, ik wil wel opblazen, maar ik wil de zaak niet opblazen. En het is heel simpel: u moet eerst weten waar hij komt te staan, of u er plek voor heeft, dan weet u hoe groot hij is en of hij of 575 of 725 kost en dan weet u wat de besteltermijn is, dan komt u bij ons en dan heeft u met kerende post, volgens mij, in de eerstvolgende raad, heeft u het akkoord.

De voorzitter: U heeft ook nog een interruptie van mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Oké. Nog even in het kader van de kosten en ook hergebruik. Wij zitten net even te kijken. Er staat op internet een tweedehands modulaire opblaashal te koop. Misschien is dat ook nog wel iets om te onderzoeken, dat er op meerdere plekken gemeentes voor een tijdelijk oplossing ergens een opblaashal hebben liggen en die kunnen we dan gewoon ophalen.

De voorzitter: En mevrouw Booms heeft ook nog een interruptie. Gaat uw gang.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u, voorzitter. De financiële onderbouwing vinden wij wel heel belangrijk, dus niet alleen de kosten van de aanschaf van zo'n hal of het huren of het lenen, maar vooral ook, inderdaad, het verplaatsen, het onderhoud, het moet schoongemaakt worden, dus die kosten, die kunnen best oplopen. Dus dat is wel heel belangrijk. Dank u wel.

Wethouder Snoek: Ja, eens hè, u verwijst al naar de exploitatiekosten. Richting GroenLinks zeg ik super mooi, dank voor het meedenken. Stuur hem door en wij zullen zeker niet, we hoeven geen dure te kopen als het goedkoop kan. Aan de andere kant, het is net als met de auto. Als je hem nieuw koopt, kun je hem ook weer beter verkopen. En even kijken, wat ik in ieder geval blij ben om OPH ook te horen zeggen van hé, het is goed, en dat hoor ik eigenlijk de VVD ook zeggen en een aantal andere partijen, het is goed dat we hier nu deze discussie hebben gehad, we zijn geïnformeerd hierover. Ik hoor op hoofdlijnen u ook zeggen ja, wij herkennen die piekbelasting en wij zien wel kansen voor een tijdelijke hal, maar ik hoor u ook zeggen, nou ja, maar wij willen eigenlijk eerst die vraag beantwoord hebben voordat u ja zegt tegen het krediet. Dan zeg ik u wel toe, dan kom ik hier terug en dan zet ik u wel het mes op de keel dat het dan ook echt moet gebeuren. Maar dan moet ik misschien naar de voorzitter kijken, maar dat is wat ik overweeg, een proef van, wij willen eerst die nadere uitwerking, een aantal vragen beantwoord hebben en daar dan het krediet aan koppelen.

De voorzitter: Maar dan, ja, dat is wel lastig, want wanneer is die uitwerking dan klaar? Want als we het pas na het reces krijgen, nee ja, het kan best wel lang duren. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Betekent dit dan dat dat nu uit het gehele voorstel gehaald wordt?

Wethouder Snoek: Ja, kijk, het andere deel van het voorstel is volgens mij vooral informierend, dus dan houden we dit voorstel gewoon aan, of trekken we dit terug, of hoe dat dan ook mag heten, want het andere deel van het voorstel stelt u nu niet vast. Feitelijk is het zwaarste besluit natuurlijk gewoon de investering. Ik denk, als die er niet in had gezeten, was dit geen raadsbesluit geweest. Nou ja, mag ik even, mijn collega van sport.

De heer ...: De investeringsagenda, of de informatienota destijds is nooit vastgesteld door de raad en nu zou je wel deze denkrichting vast kunnen stellen, de geactualiseerde Investeringsagenda.

Wethouder Snoek: Dus dat zouden we dus ook kunnen doen, want dan hebben we met elkaar wel de prioriteiten vastgesteld, dan gaat besluitpunt 2 eruit, die houden we dan aan. Of laat ik zeggen, weet je wat we doen, we maken besluitpunt 2 nog mooier: 'geeft het college de opdracht om een voorstel voor te leggen voor een tijdelijke hal', dan houden we de druk er toch een beetje op met elkaar. Ah, VVD, u wilt toch ook die tijdelijke hal, hoor ik u eigenlijk zeggen?

De heer Van Kessel: Nee, nou, kijk, ik ben best wel vatbaar voor dat er een probleem is in de winter en dat we dat willen oplossen. Alleen, ik ben niet overtuigd dat een opblaashal daar nou de juiste oplossing voor is. En sowieso als we zo'n hal nemen, wil ik weten wat hij kost en waar hij precies voor wordt ingezet en dan ook pas wil ik aan mijn fractie voorleggen of we daar al dan niet mee zouden willen instemmen. Op dit moment heeft u ons goed gehoord, dat wij allemaal benieuwd zijn naar het onderzoek en waar het voor gebruikt gaat worden. Dus dat zien we tegemoet, en voor dit moment lijkt het me dan dus ook verstandig om het andere gedeelte, wat gewoon een goede uitwerking was, om dat al dan gewoon vast te stellen. Mijn vraag was dus ook: laten we het goede niet de vijand laten worden van het betere, laten we in ieder geval dan het eerste gedeelte gewoon vaststellen en haal dan het tweede gedeelte er nu dan voor de simpelheid gewoon uit en u kunt verder gewoon aan de slag, want daarvoor heeft u hier voldoende steun volgens mij.

De voorzitter: Had u nog een interruptie, mijnheer Van Rijssenbeek? Microfoon, microfoon Oké, is goed, nee. Nou, er is consensus volgens mij binnen de commissie, dus laten we snel doorgaan. Mevrouw Özogul, we lopen echt al uit.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik zou wel van de wethouder teruggekoppeld willen hebben of wij door de vertraging het risico lopen dat in de winter het probleem niet opgelost is.

Wethouder Snoek: Ja, ik ga mijn stinkende best doen om alsnog hier in de winter wat te hebben staan en dat gaat er dan ook toe leiden dat u zegt, waarom moeten we nu met stoom en kokend water dat besluit nemen, maar dat hebben we met elkaar nu allemaal uitgesproken. Maar ik kan het u ook niet beloven. We gaan dit uitwerken langs de lijnen, ik snap het punt van de VVD, ik ga het evengoed doen, of het er nou als besluitpunt 2 instaat of niet, maakt mij niet uit, dus we komen gewoon bij u terug en dan is het voorstel dus, maar dan ga ik naar de voorzitter kijken, hoe werkt dat eigenlijk? Dat we besluitpunt 2 laten vallen en besluitpunt 1 laten staan?

De voorzitter: We gaan een nieuw raadsbesluit maken toch, raadsstuk, punt 2 eruit halen. En dat is hier besproken, dus iedereen is erbij, toch? Er komt wel een nieuw stuk, want we gaan wel een stuk vaststellen. Nou ja, goed, we zijn inderdaad al bijna bij de pauze, terwijl we nog een ander stuk hadden moeten behandelen. Dus ik wil echt gaan afronden. We gaan het ... Volgens mij is het, de commissie is het wel erover eens, dat eerste stuk gaat gewoon door, tweede punt halen we eruit en de wethouder gaat snel aan de slag om allerlei onderzoeken te doen en met een voorstel weer te komen. Voor het krediet.

De heer ...: '...' kunnen we ook eventueel het raadsvoorstel '...'

De voorzitter: Dat kunnen we ook nog doen, ja, een wintertijd invoeren of zo. De heer Van den Raadt, een opmerking?

De heer Van den Raadt: Ja, of er nog glasvezelinternet aangelegd kan worden bij elke sporthal, omdat wij voorzien dat er over tien jaar misschien wel andere sporten actueel zijn dan dat we nu denken. En ik zou ook nog wel, wat ons betreft, Trots Haarlem, gaat het er niet om waar die tent komt te staan, maar wat die tent precies kan. Want je kan het voor cultuur gebruiken, maar je kan het ook voor een plotselinge instroom van asielzoekers, kan je er misschien ook in opvangen, dus als hij ... Ik heb dan liever dat hij iets duurder en dat hij veel meer kan dan dat hij precies goedkoop is en alleen maar voor sport gebruikt kan worden.

De voorzitter: Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, glasvezel maakt op dit moment geen onderdeel uit van de Investeringsagenda die we zojuist besproken hebben, dus die komt er ook niet in. Maar volgens mij heeft bijna heel de stad inmiddels glasvezel en gaat dat vooral over de last mile, de aansluiting op het huis. Ik vraag me af of alle e-gamers met elkaar in een hal gaan staan, maar ik kan me voorstellen dat dat ook leuk is om samen te doen. Ik vind dat overigens ook een mooie sport hoor. En de laatste vraag was om dan in het voorstel ook duidelijk aan te geven waarvoor de hal nog meer mogelijk inzetbaar kan zijn.

De voorzitter: Ja, goed. Dit gehoord hebbend, wil ik nog even weten hoe we dan het gewijzigde raadsstuk naar de raad gaan brengen. Ik denk dat we het als hamerstuk gewoon naar de raad kunnen brengen. Mevrouw Stroo, u denkt van niet?

Mevrouw Stroo: In ieder geval met een stemverklaring.

De voorzitter: Oké, dat mag. Een hamerstuk met stemverklaring. Ja?

De heer Van den Raadt: Ja, ik ga toch proberen om het mogelijk te maken dat die toiletten van buiten wel toegankelijk zijn, want ik vond het een beetje te goedkoop dat dat allemaal ingewikkeld is voor de veiligheid, want er zijn praktijken waar het wel kan, dus ik wil daar een motie bij indienen.

De voorzitter: Dan hebben we dit punt afgerond en dan dank ik de heer Snoek en de ambtenaar.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

7. Eindevaluatie Ik doe mee (FR)

De voorzitter: Dan wil ik verzoeken dat de heer Roduner hier naast ons komt zitten. We gaan snel door, want we lopen alweer uit en dat was niet de bedoeling. Dus ik hoop dat we er een beetje tempo in kunnen houden. We gaan nu naar ... Even centraal, mag ik even? De heer Van Kessel. Ja, ik was aan het woord, dank u. We gaan naar de Eindevaluatie Ik doe mee. Ik doe mee is een project waarbij alle bijstandsafhankelijke inwoners van Haarlem zijn uitgenodigd voor een klantbeeldgesprek en naar aanleiding van de toezegging heeft u de eindevaluatie van dit project ontvangen, waarin u wordt geïnformeerd over wat het effect is van regelmatig klantcontact op de mate van participatie, rechtmatigheid bij bijstandsgerechtigden. Het project moet leiden tot een structureel andere werkwijze waarin met alle bijstandsgerechtigden meerdere malen per jaar wordt gesproken. In de eindevaluatie wordt een voorstel gedaan hoe ruimte voor het klantcontact structureel in te bedden en er wordt gevraagd hoe u denkt over de consequenties van deze structurele borging en de vervolgstappen. Het is een bespreekpunt, het zal dus niet doorgaan naar de raad. Wie kan ik het eerste het woord geven? De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Nou, u heeft daarnet verteld, Ik doe mee is een project waarbij alle bijstandsafhankelijke inwoners van Haarlem uitgenodigd zijn voor een klantbeeldgesprek. Vanuit dit gesprek is een goed beeld gekregen van de huidige populatie van de uitkeringsgerechtigden. In de evaluatie van het project zien we dat een regelmatige klantcontact een positieve invloed heeft op de participatie van de uitkeringsgerechtigden. Ook levert het een bijdrage aan een terugdringen van het onregelmatig gebruik van de regelingen. Belangrijk is dat het klantbeeld tot stand komt via integraal klantmanagement. In het project worden vier categorieën cliënten onderscheiden, op de pagina 4, zoals u gezien had: bijstandsgerechtigden die direct bemiddelbaar zijn, veertien procent; bijstandsgerechtigden met een overbrugbare afstand tot arbeidsmarkt, 26 procent; bijstandsgerechtigden met een tijdelijke, onoverbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt, dertig procent; bijstandsgerechtigden met een onoverbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt, dertig procent. Een duurzame perspectief is niet alleen een beëindigen van uitkeringen, maar ook de participatie binnen de samenleving. In hoeverre zijn mensen vrijwilligerswerk gaan doen? In hoeverre zijn zij zich actief gaan bezighouden met hun fysieke en psychische gezondheid en hun positie in de samenleving? Uit het aantal gewenste uren klantcontact blijkt dat met name ook geïnvesteerd wordt in de bijstandsgerechtigden met een tijdelijke, onoverbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt. Voor de Partij van de Arbeid is het heel belangrijk. Om het integrale klantmanagement, op de pagina 3 van het rapport, waarin de menselijke maat centraal staat te kunnen realiseren, zal de caseload per klantmanagement moeten worden teruggebracht. Dit niet alleen vanwege de verbeterde contact met de cliënten, maar ook vanwege de netwerkontwikkeling met andere sociale partners. Vanzelfsprekend zijn hieraan kosten verbonden. Uit de gepresenteerde cijfers blijkt dat dit beleid niet alleen succesvol is, maar ook duidelijke verdieneffecten heeft. Voor mijn collega, we hadden eerder gesproken via de telefoon, Van Kessel van de VVD, is dit denk ik goed om te horen. Rest mij nog de wethouder te complimenteren met het uitgezette beleid. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Werken is meer dan een inkomen. Werken is een netwerk, kan zin of richting geven aan je leven en het is eigenlijk heel eervol om goed je werk te doen. Ik gun dus iedereen werk. En de VVD vindt het dan ook belangrijk dat mensen vanuit de bijstand aan het werk gaan. Dat is inderdaad goed voor de belastingbetaler, maar vooral voor die persoon zelf. En het is dan ook verbazingwekkend dat er in de afgelopen jaren er nauwelijks gesproken werd in Haarlem met mensen in de bijstand. Dit terwijl regelmatig contact tussen de gemeente en mensen in de bijstand één van de meest effectieve manieren is om mensen weer aan het werk te krijgen. En dat is dan ook de conclusie als we kijken naar het goede werk van de wethouder van het afgelopen jaar. Dit project was eenmalig en het is dan ook goed dat er structureel geld beschikbaar is gesteld om regelmatig een goed gesprek te voeren met mensen in de bijstand. Het college maakt al een stap van geen contact naar één of twee keer klantencontact per jaar en de lat zou eigenlijk, wat mij betreft, op vier keer per jaar moeten liggen. Zo blijkt het namelijk ook uit de tussenevaluatie en onderzoek van het Sociaal en Cultureel Planbureau. Daarbij is het natuurlijk wel heel belangrijk, zeg ik ook tegen GroenLinks, om maatwerk toe te passen. Want we kunnen allemaal wel voorbeelden bedenken waarbij viermaal per jaar niet nuttig is. En mijn vraag eigenlijk aan de wethouder is: is hij het met mij eens, zou die lat inderdaad eigenlijk op vier keer per jaar moeten liggen? En in de stukken spreekt de wethouder steeds over een verlaging van de caseload en ik praat liever over het aantal waardevolle gesprekken dat met mensen in de bijstand wordt gevoerd. Dus kan hij uitleggen hoe die twee zich tot elkaar verhouden, dus die verlaging van de caseload, tot hoeveel gesprekken gaat dat dan leiden?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Vier gesprekken per jaar betekent dat de klantmanagers, zeg maar dat de caseload, heel omlaag moet gaan zeg maar, dat het echt van 120 nu naar bijvoorbeeld zestig of vijftig, dus dat tikt al aan, dat kost geld. Is de VVD bereid om dat geld te investeren?

De heer Van Kessel: Jazeker, ja. Dat is ook de achtergrond van mijn vraag. Ik vraag eigenlijk aan de wethouder om eigenlijk te vertellen van hoeveel verlaging in de caseload zou je moeten hebben om ongeveer op vier, of op gemiddeld vier keer per jaar uit te komen en wat zijn daar de financiële gevolgen van? En dat is hier eigenlijk niet inzichtelijk gemaakt en dat is jammer, want ik denk dat het goed zou zijn, zeker om mensen weer aan het werk te helpen, of aan participatie, dat kan ook natuurlijk hier, om die lat veel hoger te leggen. Maar dan zou je toch wel graag willen weten wat het kost, dus dat is eigenlijk ook wat mijn vraag is: hoeveel gaat het kosten?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Allereerst inhoudelijk en dan deel ik de woorden van de heer Van Kessel. Het is belangrijk dat mensen aan het werk komen. Het is voor mensen vaak toch de manier om in de maatschappij mee te doen. Punt. Dat is het belangrijke. Nu financieel. Daar heb ik toch wel wat wenkbrauwfronsen. Er is extra ingezet, 1.895.000 euro. Daar zijn 468 uitkeringen voor beëindigd, vroegtijdig, of in ieder geval beëindigd, dat betekent vierduizend euro per uitkering en dat zou betekenen, als je dat bij een gemiddeld uurloon doet van een ambtenaar, pakweg achthonderd uur per uitkering. Nee, sorry, nu maak ik een fout, tachtig uur per uitkering. 1.895.000. De voordelen zijn 1.849.000. Dan kun je zeggen, dat is budgettair neutraal, maar vervolgens de regels eronder staat duidelijk dat het eigenlijk, dat bedrag, niet te berekenen valt, want je vergelijkt een nieuwe situatie met een situatie die er niet meer is en dat is heel moeilijk. Dus we krijgen een berekening die eindigt op 1.849.463, dan zal vermoedelijk die 27 cent vergeten zijn, maar dat bedrag, ik zou het graag nog even willen zien, maar dat bedrag is dus in principe niet waar. En dan vind ik al een suggestie, maak er dan niet 63 van, maar rond het af op duizenden euro's, maak het

indicatief. Want de werksituatie was er niet meer, dus je kunt niet vergelijken, je kunt indicatief bezig zijn. Mijn constatering is: uitstekend dat wij de mensen beter begeleiden naar hun werk. Ik denk dat hier nog steeds inzet dat die 1.895.000 aan personele inzet nodig is omdat het geautomatiseerd systeem nog steeds niet voldoet, maar gegeven, ik denk het geautomatiseerd systeem, vind ik het op dit moment gewoon veel te duur. Toch moeten we die mensen aan het werk zetten, dus het moet efficiënter, automatisering moet beter, want op deze manier suggereer je dat het eigenlijk budgettair neutraal is, het is niet waar. Het moet goedkoper, we moeten de mensen op een slimmere manier, op een efficiëntere manier, met ik denk ook betere automatisering, de wethouder hoor ik daar graag over, want de vorige keer, een maand of vier geleden, was dat nog wel een heel groot knelpunt, dat moet verbeterd worden, opdat wij met deze techniek door kunnen gaan en mensen zo snel mogelijk weer terugkrijgen op de arbeidsmarkt. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, wij zijn natuurlijk blij dat dit nu afgelopen jaar gebeurd is. Het was ook een motie van de SP, mijn collega Frits Garretsen, die had er ook om gevraagd. Wat betreft de caseloads omlaag, naar tachtig, ik lees dat het pas over een aantal jaar zover is. Wat ons betreft had dat ook veel eerder moeten gebeuren, of in ieder geval zo snel mogelijk. Ja, het is goed als mensen aan het werk kunnen en er zijn mensen die heel graag aan het werk willen en als wij ze er op deze manier aan kunnen helpen, zodat ze dat ook kunnen waarmaken, kan je hier geen tegenstander van zijn. Ik heb ook gezien dat de kosten van dit hele proces vergelijkbaar met de kosten aan de uitkeringen, dat dat bijna gelijk loopt, zelfs iets in de min, maar ik denk dat de winst die we eruit gehaald hebben eigenlijk veel meer weegt dan de kosten tot op heden. Als je dan ook leest dat in sommige gevallen we ook mensen gesproken hebben, bijvoorbeeld over de regelingen waardoor ze meer gebruik kunnen maken van de regelingen, is dat natuurlijk ook een pluspunt. Mijn vraag aan de wethouder is: als we dit in het vervolg doorzetten, waar wij een voorstander van zijn en ja, VVD, het liefst nog lager dan die tachtig, maar het lijkt ons ook dat niet iedereen vier keer per jaar gesproken dient te worden. Ik denk dat het afhankelijk is van maatwerk, dat de één bijvoorbeeld genoeg heeft aan twee keer en een ander drie en een ander weer vier en dat we daarop moeten inzetten en niet klakkeloos moeten zeggen van het moet vier keer. Dus graag antwoord van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, we zijn, we geloven ook sterk dat het een goed idee is om mensen die in de bijstand zitten regelmatig te spreken en dat dat zeker kan helpen om mensen aan een baan te helpen. We hebben ook heel goed kunnen lezen dat we, deze proef is eigenlijk gehouden in een tijd dat de economie enorm aantrok, dus dan is het toch moeilijker te zeggen of het succes inderdaad te correleren is aan de inzet en daarbij zie je ook nog dat er wordt gekeken naar zes maanden geen uitkering meer, wat wat ons betreft nog niet echt een duurzame baan is, want dat kan ook betekenen dat mensen toch weer terugvallen na een tijdje en dat is eigenlijk voor ons wel belangrijker. Dus we zijn eigenlijk ook wel benieuwd naar hoe dat dan zich verder ontwikkelt. En wat ons betreft zou dat dus nog beter en verder kunnen ontwikkelen door vooral op vertrouwen in te zetten en dit instrument niet te gaan gebruiken om te gaan controleren of iedereen het wel goed doet, maar ook om samen te zoeken naar vervolgstappen en om mensen weer aan het werk te brengen. En in de tweede plaats vooral ook goed te matchen, want dat is natuurlijk heel lastig. Het zijn vaak mensen die ook moeilijk zitten, of moeilijker te bemiddelen zijn en dat betekent dat je soms wat beter moet zoeken naar een plek voor iemand, of te helpen zoeken. En ik denk dat dat nog een belangrijk punt zou kunnen zijn, waardoor dit nog succesvoller zou kunnen worden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Ja, dank u wel. Wij hebben al vaker hier gesproken over dit project en toen hebben wij ook al uitgesproken dat we een voorstander zijn om op deze manier de mensen die langdurig in de bijstand zijn, te spreken. Het is goed om te zien dat dat inderdaad zijn vruchten afwerpt en GroenLinks is er zeer voorstander van dat deze werkwijze structureel wordt. Daarin vinden wij ook dat participatie niet alleen het vinden en het hebben van een betaalde baan is. Voor sommige mensen is een andere vorm van participatie het hoogst haalbare en we vinden dat ook heel goed, dit project, dat dat gewoon goed in kaart wordt gebracht en dat in die zin de dwang naar de arbeidsmarkt die niet voor iedereen haalbaar is, of in ieder geval niet op dit moment, ook in het project wordt meegenomen. Wat dat betreft vinden wij dat de maatschappelijke opbrengst gewoon heel groot is voor de mensen die het betreft. We hebben ook gelezen bijvoorbeeld dat laaggeletterdheid hierdoor beter in beeld komt en dat zijn ook allemaal oorzaken waardoor mensen niet goed kunnen functioneren in onze samenleving, dus dat is allemaal heel positief. Het is duidelijk dat de kwaliteit en de kwantiteit van de klantmanagers die die gesprekken voeren, dat dat eigenlijk de crux is van dit project en inzet van personeel is duur. We hebben ook te maken met de krapte op de arbeidsmarkt, dus dat vinden wij ook nog wel een punt van zorg of je op termijn deze inzet kan blijven plegen. En daarnaast ook, ja, of de kosten inderdaad, of dat haalbaar blijft in de toekomst en misschien is het mogelijk om ook in samenwerking met andere manieren, of in andere projecten, een deel van die begeleiding op een andere plek te organiseren, waardoor mensen wel in beeld blijven, maar niet per se vier keer of drie keer per jaar door een klantmanager. Dat is om met u mee te denken. Ik wou het hier even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Dank u voor de evaluatie. Een dienstbare gemeente werkt positief, dit blijkt ook uit het project. In gesprek gaan met een klant brengt iemand met een uitkering in beweging. We zijn blij dat er een structurele caseloadverlaging komt, daar is net ook al over gesproken, zodat er echt sprake kan zijn van klantcontact en inderdaad maatwerk.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Rijssenbeek, D66.

De heer Rijssenbeek: Dank u, voorzitter. Wat D66 betreft hebben we een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor mensen die het niet zelf kunnen redden, maar gaan we er wel vanuit dat mensen zoveel mogelijk mee moeten doen in de samenleving, zowel maatschappelijk als economisch en als ze daar een duwtje of een steuntje bij kunnen gebruiken, dan willen we die graag geven. En dit is daar een uitstekend voorbeeld van, we zijn heel blij dat dit uiteindelijk is opgepakt, ondanks dat ik niet vast in deze commissie zit en dat ook niet in de vorige periode zat, weet ik dat het in de vorige periode zeer regelmatig besproken is en dat ook mijn fractiegenoten toen, Anne-Floor en Pascal, dat regelmatig op de agenda hebben gezet, samen met andere partijen, zoals bijvoorbeeld de SP. Ik ben heel blij dat het college het ook uiteindelijk heeft overgenomen en ermee aan de slag is gegaan. En de resultaten zijn wat ons betreft echt veelbelovend. Ik ben het eens dat de kostenstructuur hiervan nog echt even goed moet worden bekeken, maar wat ons betreft is dat geen reden om er niet een impuls aan te blijven geven om te kijken hoe we op deze manier echt mensen weer dat duwtje in de rug te kunnen geven waardoor ze weer volwaardig aan de samenleving deel te kunnen nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Het traject ken je klanten principe is een goede manier om de klanten te activeren en te motiveren tot het vinden van een betaalde werk of vrijwilligerswerk. Het welzijn van de klanten kan leiden tot participatie, of het nou werk is of vrijwilligerswerk is. Ik denk dat heel veel klanten hulp

en ondersteuning nodig hebben, om een geschikte werk of vrijwilligerswerk te vinden. Daarom zijn dit soort gesprekken onontbeerlijk. Een caseload van 120 is veel te hoog. Klantmanagers hebben met de invoering van de participatiewet veel taken erbij gekregen. Ik ben benieuwd naar de ziekteverzuim binnen deze afdeling. Als ik hoor, 120, ik heb iemand vandaag gesproken die klantmanager is, en met 120 wordt ook gekeken, ook een gezin als één klant gezien. Dus soms heb je twee mensen tegelijk. Dus eigenlijk, als je 120 gezinnen hebt, dan heb je eigenlijk 240 cliënten. En ik denk dat er echt iets gedaan moet worden aan die caseload, wil je eigenlijk deze klanten jaarlijks een paar keer per jaar gesproken te hebben. Ik laat het hierbij, voorzitter, dankjewel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, Trots Haarlem vindt het ook niet echt een bezwaarlijk probleem dat het geld kost en dat dat ongeveer net zoveel oplevert als die uitkeringen, want als die mensen wel een baan hebben, dan gaan ze natuurlijk ook lokaal belasting betalen in andere belastingen, dus dan heb je nog meer winst. Dus het zou zelfs iets meer kunnen kosten dan dat het oplevert als je alleen naar de uitkeringen kijkt. Wij hebben ook wat mensen gesproken, daarbij viel het ons op dat sommige uitkeringsgerechtigden zeiden dat als ze vragen hadden aan die casemanager, dat die casemanager niet al die vragen kon beantwoorden, dus hoe zit dat met scholing van de casemanagers? En het zou natuurlijk helemaal fantastisch zijn als je dan bij uitkeringstrekking in gesprek gaat en zegt, u zou eigenlijk wel een baan kunnen krijgen, daar heeft u misschien een scholing voor nodig, dat dan de gemeente daar ook nog bijvoorbeeld een lening kan geven of een tegemoetkoming, want die mensen hebben natuurlijk geen geld om een studie te gaan doen, dus hoe regelt de gemeente dat? En het is natuurlijk nog mooier als die mensen dan ervaringskundig kunnen worden en zelf casemanager kunnen worden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u wel, voorzitter. We zijn heel blij te lezen dat dit project, dat het zo goed gelopen is. Hele mooie cijfers. Wij denken dat het belangrijk is dat dit natuurlijk doorgaat. Ik vraag me wel af, de frequentie van de gesprekken, en ook de duur, de lengte van gesprekken, dat dat echt maatwerk moet zijn. Dus ik denk dat je daar wel heel veel in kan winnen. En ik vraag me af in hoeverre het inzetten van ingekochte zorg, gesubsidieerde zorg, in hoeverre de samenwerking daarmee is, zodat zo'n klantmanager niet alles zelf hoeft te doen, maar er is natuurlijk ook op dit gebied heel veel ingekocht om mensen te stimuleren of om een plek te bieden. Dus ik kan me voorstellen dat in die samenwerking ook veel te winnen is, waardoor je misschien wellicht niet alle gesprekken zelf hoeft te blijven doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we iedereen gehad. Dan gaan we naar de wethouder, wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Nou, volgens mij veel steun vanuit de commissie voor deze aanpak. Complimenten zelfs vanuit de Partij van de Arbeid. Ik denk inderdaad een belangrijk succes van dit project is inderdaad ruimte bieden aan de klantmanager om zijn klant vaker te spreken, daar meer tijd voor vrij te maken. Daar hoort natuurlijk ook bij dat je dan uiteindelijk minder klanten in je portefeuille hebt, om het even zo te zeggen. Je kunt gewoon minder klanten dan bedienen, als je kwalitatief meer tijd en aandacht daaraan wil geven, maatwerk wil leveren om inderdaad uiteindelijk te streven naar duurzame inzetbaarheid, werk dat ook past bij een klant, problematiek die moet worden opgelost van de klant. En vanuit dat perspectief kunnen we uiteindelijk ook een betere uitstroom realiseren, dat zien we hier. Het is altijd ontzettend ingewikkeld, om dat dan te linken aan hoe doen we dat uiteindelijk met andere gemeenten. Je zit in een aantrekkelijke economie, OPHaarlem zegt ook terecht, het zijn ook schuivende panelen, het is ook, je

moet je ook, om te zien wat het echte effect is van de aanpak zelf, is het heel lastig, omdat je zit met een aantrekkende economie, vergelijken met andere gemeentes is lastig, want die hebben daar ook mee te maken, dus dat maakt dat we in ieder geval in het stuk wel voorzichtig hebben proberen aan te geven dat je het financiële rekensommetje niet zomaar kunt maken door het één nou op te tellen en het andere dan daarbij af te trekken, dus dat is wel wat we daar ook wel in het stuk hebben proberen op te schrijven.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Maar mijnheer de wethouder, dat doet u uiteindelijk wel. En los van de inhoud en de kwaliteit van het werk die geleverd is, doet u dat wel. U zet 1.849 tegenover 1.895, die twee bedragen hebben een verschillende status. Die 1.895 klopt op de cent, daar weet je precies wat je aan extra ingehuurd personeel hebt uitgegeven. Die 1.849, ik ontvang graag de specificatie, op pagina 7 geloof ik van de nota staat, ik hoop dat u dat toezegt, want dat is een bedrag dat u bij benadering tot stand hebt gebracht.

Wethouder Roduner: Ja, ik denk dat ... Kijk, je kunt natuurlijk wel berekenen van we zien de uitstroom, dat bespaart ook uiteindelijk op de uitkeringslasten. We weten de uitkeringslasten per persoon natuurlijk goed. Alleen, het lastige is dat je niet weet wat er in de andere situatie was gebeurd als je niks had gedaan. En dat is volgens mij uiteindelijk wat zich dan ook vertaalt in hoe we geld krijgen van het Rijk, want we krijgen geld van het Rijk naar aanleiding van wat we ook doen in verhouding tot andere gemeenten. Nou doen we het denk ik ten opzichte van andere gemeenten ook heel goed. Als je kijkt naar de andere honderdduizend tot driehonderdduizend gemeenten, staan we onderaan met het aantal bijstandsgerechtigden per inwoner, dus dat is echt, dat is denk ik ook deels hoe onze demografie is, welke economische omgeving waar we in zitten, maar dat geeft natuurlijk ook aan dat het nog lastiger is om ten opzichte daarvan het nog beter te gaan doen. Dus dat is denk ik ook altijd ingewikkeld om die scenario's allemaal met elkaar te vergelijken, omdat het ook constant schuivende panelen zijn.

De voorzitter: Nee, dat is leuk. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ja en schuivende glazen soms ook, dat ... Ja, schuivende panelen. Als wij onderaan het lijstje staan met het aantal uitkeringsgerechtigden per inwoner, dan is dat heel goed. Wat daarnaast moet staan is ook het kostenplaatje, hoe efficiënt, hoe effectief pakken wij dat aan met de organisatie die dat begeleidt. Dat zicht hebben wij hier niet in deze notitie, misschien ook niet bedoeld, maar dat hebben we niet. En vandaar de vraag die ik stel, kan ik van u een specificatie krijgen van die 1.849.000 die uit twee bedragen bestaat, maar dan vervolgens **1 miljoen 7** niet gespecificeerd is. En kunt u nog even ingaan op de problematiek die u een aantal maanden geleden schetste over het niet efficiënt ondersteunen van de ICT van de processen?

Wethouder Roduner: Ik kan in ieder geval even, ik kan in ieder geval nog technisch terugkomen op de berekening die daar onder ligt. Het gaat volgens mij, het gaat uiteindelijk, hoeveel bijstandsgerechtigden zijn er, op welk moment van het jaar zijn ze uitgestroomd, wat is de besparing, wat is de kosten, wat is de bijstandskosten per bijstandsgerechtigde en dat is denk ik een sommetje, zo zou die ongeveer moeten zijn opgebouwd, dus daar kunnen we in ieder geval technisch op terugkomen. Maar dan toch weer terug, het staat ook duidelijk in het stuk, besparen is geen doel op zich. Het gaat om een menselijke aanpak, een aanpak waarvan wij denken dat het leidt tot een beter resultaat voor de Haarlemmers, voor de Haarlemmers die kwetsbaar zijn, die een bijstandsuitkering nodig hebben en die dan inderdaad dat steuntje in de rug nodig hebben, zoals D66 dat zegt, om volwaardig deel te nemen aan deze samenleving. En als werk dat kan zijn, is dat denk ik wat wij allen het liefst willen, want dat levert inderdaad, zoals Trots ook zegt, een goede bijdrage aan de Haarlemse economie, dus dat is denk ik, dat levert ook het meest op in de portemonnee van de

mensen zelf. Wat mij zelf aan deze rapportage ook echt wel is opgevallen, en ik denk dat we daarin ook over, ik ben nog aan het nadenken over hoe we nou een vervolg aan moeten geven en ik begrijp ook wel dat ik daarover terugkom bij uw commissies, want we komen ook tot de conclusie dat er nog wel een behoorlijk grote groep in de bijstand zit waarvan we eigenlijk denken, die heeft toch een onoverbrugbare afstand tot de arbeidsmarkt. En ik denk dat het ook ons doel moet zijn om deze Haarlemmers goed te laten participeren in de samenleving, of het nou is met vrijwilligerswerk, arbeidsmatige of recreatieve dagbesteding, ik denk dat dat nog wel een uitdaging wordt voor de komende jaren. Ook een grote groep laaggeletterden, waar we denk ik dan ook extra inzet moeten gaan plegen om de taal omhoog te krijgen, als dat ook uiteindelijk ook weer kan leiden tot meer participatie in de samenleving en hopelijk uitkomen op werk. Dus ik zie een aantal goede resultaten, maar ik zie ook nog wel een aantal uitdagingen die ik graag zou willen oppakken en daar kom ik dan te zijner tijd ook wel weer graag bij u op terug. We hebben nu langzamerhand ook de middelen, ook dankzij de iets verlaging van de doelgroep en de extra inzet die we natuurlijk in een soort van boeggolf hebben gepleegd om de caseload te verlagen. De VVD vraagt hoe zich dat verhoudt tot waardevolle gesprekken, dat is volgens mij niet te maken. Als het maar één gesprek, het kan een waardevol gesprek zijn, maar met die caseloadverlaging die we nu hebben, kunnen we naar een caseload van tachtig toe en u heeft kunnen zien in de bijlage dat dan ieder gemiddeld vier tot acht uur per klant hebben. Dat is dan, ik zou niet onmiddellijk willen zeggen: dat zijn dan twee gesprekken. Er zijn mensen die regelmatig hun klantmanager bellen, er zijn mensen die sms-contact hebben met hun klantmanager en er zijn mensen die echt wel wat minder contact hebben en waar we echt actiever het gesprek moeten aangaan. Ik wil u wel toezeggen om dan, even uitgaand van dat die vier uur bestaat uit één gesprek van drie uur plus één gesprek van één uur, wat dat zou betekenen financieel als we daar nog twee keer één uur aan toe zouden voegen, dat je zegt we hebben één keer per jaar een wat uitgebreider gesprek en we hebben dan drie keer per jaar een gesprek van één uur. Dat zal dan uiteindelijk ook leiden natuurlijk weer tot een wat lagere caseload, want mensen hebben dan toch, kunnen dan uiteindelijk minder klanten ook bedienen in dezelfde tijd, maar ik kan u dat, en ik zeg u toe dat ik dat gewoon nog even voor u netjes op papier zet, dat u ook weet wat de eventuele kosten daarvan zouden zijn en wat dat organisatorisch ook betekent, hoeveel extra mensen we dan moeten aannemen.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Zou het mogelijk zijn om dat voor de komende raad te krijgen?

Wethouder Roduner: Dat, ik denk het wel. Het is geen raadsstuk, maar u kunt dat krijgen en dan of, dan kunt u dat misschien ook wel zelf meenemen als u dat wil bij een kadernota. Ik denk dat dat een logisch moment zou zijn. Trots heeft nog gevraagd naar scholing. Ja, er is scholingsbudget, dus dat kunnen we ook inzetten als het nodig is, hangt soms ook of mensen in aanmerking komen voor studiefinanciering, heeft vaak ook te maken met de leeftijd. En we hebben inderdaad al wel twee ervaringsdeskundigen rondlopen hier in Haarlem en die hebben volgens mij, in ieder geval één heeft volgens mij intussen een baan gekregen, de ander weet ik even niet uit mijn hoofd, maar we hebben ook ervaringsdeskundigen hier in de gemeente rondlopen. ChristenUnie vraagt ook die samenwerking met ingekochte zorg. We hebben reïntegratiepartners die ons helpen, Agros, Pasmatch, Vluchtelingenwerk bij statushouders en die helpen ons inderdaad ook en die kunnen op een gegeven moment, kunnen we dat ook overdragen, we zien dat dat ook leidt tot een, dat we dan niet acht uur daarop hoeven te besteden, maar dat vier uur kan en een deel wordt dan overgedragen aan onze partners, daar zijn we tot nog toe ook erg tevreden over hoe dat gaat. En die samenwerking is inderdaad ook echt wel verbeterd, dus er wordt goed terugges rapporteerd van wat gebeurt er bij een reïntegratiepartner, wat betekent dat voor de klantmanager, dat die ook goed op de hoogte wordt gebracht, zodat we uiteindelijk ook het totale klantbeeld behouden. Voorzitter, dan heb ik het, denk ik.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog een vraag, interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Ja, de vraag had ik bij herhaling gesteld. Kan de wethouder toezeggen, in de kleine notitie teruggekomen op de status van de automatisering, de ondersteuning van de mensen hier, want het was een aantal maanden geleden zorgelijk, een goede automatisering kan ertoe leiden dat je meer mensen kunt begeleiden, dus vandaar die vraag van hoe staat het met de automatisering?

Wethouder Roduner: Laat ik u toezeggen dat ik daar nog even op terugkom. Het is altijd even de vraag: is dat dan mijn portefeuille of zeg ik nu iets toe wat op de portefeuille van de wethouder bedrijfsvoering zit? Maar laat ik u toezeggen dat ik in ieder geval even zeg wat op hoofdlijnen daar stappen zijn en dat is een andere toezegging die ik dan doe.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, u zei iets over toeleiding naar werk, via Pasmatch en Argos. Werkt u ook samen met de MKB? Want daar zit eigenlijk de grootste banen, de werkgelegenheid in Haarlem, maakt u ook gebruik van die bron?

Wethouder Roduner: Nou ja, Agros en Pasmatch zijn twee bedrijven die eigenlijk weer heel veel contact hebben met MKB-bedrijven, dus ook via iets als het werkgeversservicepunt hebben ze veel contact met bedrijven in deze regio. We hebben vooral heel veel MKB-bedrijven in deze regio, natuurlijk een aantal grote werkgevers, Spaarne Gasthuis, MSD, Teva, dat zijn denk ik Zandbergen die wel bekend zijn, maar heel veel bedrijven in deze regio zijn MKB-bedrijven en Pasmatch, Agros hebben gewoon goede contacten met, hebben ook weer hun eigen netwerk, maar onderhouden goede contacten met MKB-bedrijven. En MKB-bedrijven kunnen zich dus ook melden bij het WerkgeversServicePunt als ze iemand nodig hebben en dan kunnen ze uiteindelijk ook gebruikmaken van de mensen, van de klanten die uiteindelijk in de bestanden zitten ook van de gemeente.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel had u nog een vraag? Anders gaan we afronden.

De heer Van Kessel: Nou ja, iets was mij nog niet helemaal duidelijk, maar ik vroeg mij even af of ik het nog moest vragen, maar nu ik uitgenodigd wordt, toch maar wel. Wat ik niet van de wethouder heb gehoord, is eigenlijk of hij het met de VVD eens is dat het goed zou zijn, op basis ook van de resultaten die hier liggen, om de inspanning die hier eenmalig gedaan zijn, om die ook structureel ook te gaan verhogen naar een wijze waarop er, met maatwerk uiteraard, maar gemiddeld toch zeker vier keer of misschien wel meer per jaar gewoon met mensen gesproken wordt, aangezien veel onderzoeken aangeven dat dat heel erg effectief is. Dus ik ben heel blij met de toezegging dat wij een onderbouwing krijgen van als je naar ongeveer vier keer per jaar gaat, wat dat dan ongeveer zou kosten, maar het liefste zou ik eigenlijk daarin ook gelijk een routepad willen hebben naar hoe deze wethouder dat wil gaan bereiken, of dat hij zegt nee, maar die lat wil ik niet zo hoog leggen.

Wethouder Roduner: Nou ja, ik denk, hoe vaker we iemand kunnen spreken, hoe beter, maar het is uiteindelijk ook een afweging tussen wat zijn de kosten daarvan. Want één van de partijen zei dat ook: het kost gelijk veel ambtelijke capaciteit, daar moeten we denk ik ook weer zorgvuldig mee omgaan, over de kosten die er worden gemaakt en de resultaten die je daarmee bereikt. Wat we nu doen is eigenlijk het continueren van de inzet, dus we hebben een extra geld uitgetrokken om eenmalig iedereen nog een keer goed te spreken en wat we in het coalitieakkoord hebben gedaan, is daar ook weer extra middelen voor

vrijgemaakt om die inzet te continueren, dus de inzet die we gepleegd hebben willen we op dat niveau houden. U vraagt om hem nog weer te verhogen, ik denk dat het goed is dat ik inzichtelijk maak wat de kosten daarvan zijn en ik denk, dan kunnen we later, op basis daarvan, misschien ook wel discussie voeren van zien we daarvan de toegevoegde waarde in, of niet? Ik geloof dat u ook rapporteur bent op werk en inkomen, bij het jaarverslag, dus dat is misschien ook wel een goed moment om met elkaar het gesprek aan te gaan van wat zijn de kosten, wat zijn de baten, hoe kijken we aan tegen de effectiviteit van een deel van het beleid, dat zijn denk ik best wel, dat is denk ik ook wel een goed moment om dat ook misschien wel met elkaar wat diepgaander bespreken, zou ik in ieder geval leuk vinden.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou ja, ik ben bang dat dat na de kadernota gaat plaatsvinden en ik denk dat als we het hier met zijn allen eens zijn dat het goed is om regelmatig contact te hebben, om die lat eigenlijk hoger te leggen naar maatstaven waarvan de meeste onderzoekers zeggen van dat is effectiever nog, dan zouden we ook gewoon boter bij de vis moeten doen en dat doen we toch echt bij de kadernota. Maar goed, maar dit gehoord hebbende wacht ik heel even de notitie af over de kosten en over de route erheen en dan denk ik dat we elkaar al eerder spreken, namelijk al bij de kadernota.

De voorzitter: Dat zou zomaar kunnen. De heer Yerden.

De heer Yerden: Mijn collega Van Kessel die, kijk, wij zijn eens, het gaat over werk en participatie ...

De voorzitter: Mijnheer Yerden, ik wil even heel kort, het is een interruptie.

De heer Yerden: Heel kort, ja, participatie van de mensen. We praten over de bepaalde sociale categorieën en na vier keer gesprek en plus een klantmanager, heeft hij wel haar of zijn cliënt gekoppeld aan bepaalde organisaties, op basis van hun mogelijkheden, zo'n TempoTeam en Olympia en zij zijn ook daarmee bezig. Dat kost allemaal uren en ze zijn ook in de praktijk bezig. En meer gesprekken leiden niet tot meer participatie, meer werk.

De voorzitter: Nogmaals, een interruptie is even een korte vraag aan de spreker en dan kan die daar ook aan antwoorden. Het is niet om nog een keer een uitleg te geven over, dus graag hou het kort.

De heer Van Kessel: Nou, ik begrijp de vraag wel en ik vind het wel ook een hele goede opmerking. Want wat u eigenlijk zegt is, het kan ook heel goed zijn dat niet de gemeente dat gesprek heeft, maar dat als iemand op een gegeven moment verwezen is naar andere instellingen, dat de gesprekken daar plaatsvinden. Helemaal eens, en dan zal je natuurlijk ook niet aan vier gesprekken met de gemeente hoeven voldoen. Dat is eigenlijk ook een beetje dat maatwerk waar we allemaal het over hebben. Ik kan me namelijk ook voorstellen dat als mensen bij één van die instellingen is, dat er veel meer dan vier gesprekken plaatsvinden. Dus het uiteindelijke doel hier is dat mensen die in de bijstand zitten niet alleen gelaten worden, maar juist gemotiveerd worden om weer actief te worden en het liefste naar werk, maar in ieder geval wat anders. En dat moet het doel zijn. Als we het eens zijn met dat die lat ook hoger moet zijn, dan zal er ook boter bij de vis moeten en zal er ook geld voor vrijgemaakt moeten worden. Dat is denk ik de discussie die we gaan voeren en ik geloof dat wij het wel eens gaan worden met elkaar.

De voorzitter: Dank u wel. Laatste, de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, eigenlijk nog een politieke vraag, waarom ... Op bladzijde 3 lezen we in de voetnoot dat de statushouders en jongeren zijn uitgesloten van het project, want voorheen was anders sprake van een sluitende aanpak bij de aanvraag van een uitkering. Maar als dit zo succesvol is, waarom sluit u dan eigenlijk statushouders uit? Want na tweeënhalft jaar zit negentig procent nog steeds werkloos thuis en die tien procent die werkt, daarvan heeft elf procent, dus maar één tiende deel, een voltijd baan. Dus waarom als dit zo succesvol is en hoe succesvol is dan uw sluitende aanpak? Want als die veel beter is, dan zou ik willen zeggen, laten we die dan toepassen op alle uitkeringstrekkers.

Wethouder Roduner: Voor statushouders hebben we een aantal trajecten onderscheiden, een aantal verschillende klantgroepen onderscheiden. Onder andere een traject met statushouders en voor statushouders hebben we een samenwerking met Vluchtelingenwerk, Pasmatch en Agros denk ik ook, maar in ieder geval met Vluchtelingenwerk en Pasmatch en daar is de caseload ook al structureel verlaagd. Dus volgens mij, uit mijn hoofd, hebben de klantmanagers daar al een, ook een caseload van tachtig. Er zijn inderdaad ook gesprekken met Vluchtelingenwerk, dus de heer Van Kessel zegt terecht: er worden niet alleen maar gesprekken gevoerd met de klantmanager, maar er worden natuurlijk ook gesprekken gevoerd met de begeleiders vanuit onze reïntegratiepartners. Dus eigenlijk hebben we geprobeerd voor de statushouders in die aparte aanpak het vanaf de start af aan al gelijk goed te doen en dit was juist het inhalen van een hoop achterstallig onderhoud. En ik denk dat, daarom was het niet nodig om ook statushouders in dit traject te betrekken.

De heer Van den Raadt: Oké, en die uitstroom naar werk is dus bij de aanpak van die statushouders van in het begin meteen helpen, is dus beter dan de resultaten van dit project?

Wethouder Roduner: Dat durf ik niet te zeggen, ik denk ook wel dat dat waarschijnlijk niet het geval is. Wat volgens mij bij de statushouders in eerste instantie is, dat zij een enorme taal- en culturele achterstand hebben en ook opleidingsachterstand. En dat maakt het ontzettend ingewikkeld om statushouders, en dat zien we overal in het land, aan het werk te helpen. We hebben een aantal goede partners, Zandbergen is er één van, die ons ook echt heel actief helpt met statushouders aan het werk te helpen en ook daar nog weer opleiding op locatie bij, daar helpen, maar we zien gewoon structureel dat statushouders echt lager scoren in arbeidsparticipatie. En bij statushouders is denk ik ook belangrijk om te melden dat ook jongere statushouders in eerste instantie ook vooral richten op onderwijs. Dus als er mogelijkheid is bij statushouders jonger dan dertig, kijken we toch in eerste instantie of het mogelijk is om eerst echt te investeren in scholing, onderwijs, taal, want daar heb je dan, hebben we in ieder geval met zijn allen, denk ik, heel lang plezier van.

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk dat we genoeg besproken hebben. We lopen ontzettend uit op dit moment, een half uur, maar dan gaan we waarschijnlijk het laatste punt niet bespreken. Dus ik wil even nog recapitulieren. De wethouder komt nog terug met een specificatie van de bedragen, de financiële consequentie wordt nog iets over geschreven, bij de uitbreiding van het aantal uren en de status van de automatisering.

Wethouder Roduner: Die bedragen is technisch.

De voorzitter: Ja, ja, maar u komt daar wel op terug, toch? Oké, dank u wel. Dan gaan we nu pauze houden en over een half uur, om zeven uur, dan zie ik u weer terug.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

13. Evaluatie Uitvoeringsregeling Subsidie zelf- en belangenorganisaties (MTM)

De voorzitter: Welkom terug. Het is al ruim zeven uur geweest. We gaan even wat veranderen in de agenda. Wethouder Botter die is nog beneden, dat had ik al aangekondigd, verwacht, dus we gaan nu beginnen met punt 13. O, 13 komt later. Dat vind ik ook prima. We gaan dus met punt 14 beginnen, dat is de decentralisatie uitkering eenzaamheid. O, dan heb ik een ander nummer. We gaan naar de evaluatie uitvoeringsregeling subsidie zelf- en belangenorganisaties. Ik ga geen nummers meer noemen, ik noem gewoon het onderwerp. Het is Evaluatie Uitvoeringsregeling Subsidie zelf- en belangenorganisaties. Ja, we gaan dus eerst even dat punt doen en daarna waarschijnlijk de Wmo, of de heer Botter komt nog. Nou, de nummers kloppen niet helemaal. Het is Evaluatie Uitvoeringsregeling Subsidie zelf- en belangenorganisaties. Om de zelforganisaties een sterkere basis te bieden, is in 2017 de Uitvoeringsregeling Subsidie zelf- en belangenorganisaties ontwikkeld. De regeling biedt zelforganisaties gelegenheid om maximaal vierduizend euro per jaar subsidie te ontvangen en hierin is opgenomen dat deze regeling tijdig geëvalueerd moet worden. De informatie nota omvat de belangrijkste conclusies van deze evaluatie en gaat in op de vervolgstappen die naar aanleiding ervan zijn genomen. De Ouderenpartij, nee, de OPHaarlem, ja, ik corrigeer het gelijk maar, beoogt met deze bespreking na te gaan of de evaluatie een toereikend beeld biedt voor de beoordeling van de werking en reikwijdte van de uitvoeringsregeling en bezien in het licht van de uitkomsten van de evaluatie en de beoogde doelstelling van de uitvoeringsregeling bespreekt de fractie tevens graag of de voor 2018 en 2019 per jaar aanvullend beschikbare budgetten ad honderd duizend euro vanuit de beleidsintensiveringsgelden optimaal aansluit op de doelstelling van de Uitvoeringsregeling en behoefte van de zelf- en belangenorganisaties. Het staat u vrij om te zeggen: ik ben het eens met de voorgaande spreker, u hoeft niet, u weet, het mag in deze commissie, dus ik wil het, dus daarom ga ik de heer Smit even het woord geven, hij heeft het namelijk ook geagendeerd, dus de heer Smit, OPHaarlem, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ja, OPHaarlem heeft de motie 'Het cement tussen de stenen' gemaakt en heeft daarbij een beeld van de kleine zelforganisatie. En daarom trof ons eigenlijk deze evaluatie. Om een bijgaande reden is dat er wordt verhaald dat er interviews zijn gehouden, maar eigenlijk zien we van de uitkomst daar geen enkele specificatie dan een voorzichtige grote lijn. Dat vinden wij te weinig. Dat is één. Een tweede is: er is 47 duizend euro beschikbaar voor deze kleine organisaties, die maximaal vierduizend euro kunnen vragen en we gaan een ton per jaar verspijkeren aan deze organisaties. Dat is dus het dubbele van die 47 duizend euro om de organisaties te coachen om nieuwe pilotprojecten te maken die niet zijn geïnitieerd door de kleine zelforganisaties, maar door de grote organisaties in het veld. We hebben daar nog KIS en een andere organisatie bovenop gezet om eigenlijk de kleine zelforganisaties een beetje dood te organiseren. Die hebben geen organisatiekracht, maar die worden nu meegenomen in allerlei technieken om hun organisatie te verbeteren. En dan kom ik weer terug bij de kern die OPHaarlem heeft bedoeld: het cement tussen de grote stenen, kleine organisaties die hele specifieke doelgroepen benaderen op een manier die de grote niet kunnen, maar juist die kleintjes. Die zijn er niet veel, maar die vier duizend euro was een begin. Ik weet niet of het voldoende is, maar het was een begin. Er ligt blijkbaar een wens, laten we zeggen van de wethouder of achter de wethouder, om hier toch iets van te maken dat in de ogen van OPHaarlem niet recht doet aan de kleine zelforganisaties. Die moeten dat blijven. En wij vinden het twijfelachtig en wij vragen, en dat zit ik toch met een negatieve annotatie en dat willen wij aan de collega's van de commissie vragen: is het nou nuttig om aan deze kleine organisaties die klein moeten blijven, creatief moeten zijn met een hele bijzondere doelgroep, om daar een ton aan te verspijkeren, om er dan iets van te maken wat ze niet meer zijn en niet meer mogen zijn, blijkbaar. Dank u, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Wij kunnen ons heel goed vinden in de woorden van OPHaarlem, maar we willen toch nog wat andere dingen daaraan toevoegen. In de eerste plaats hoorden we uit het veld dat er een flinke administratieve last is om die vierduizend euro binnen te halen. Dat vinden we eigenlijk niet terug in het onderzoek, dus ik ben heel erg benieuwd of dat dan wel klopt, wat die mensen zeggen, maar ik ga ervan uit dat die dat wel zullen weten. En inderdaad van ja, het is natuurlijk een mooi streven om die samenwerking met Dock en Haarlem Effect op te zetten, maar ik denk dat zij eigenlijk veel meer een faciliterende rol zouden moeten hebben, bijvoorbeeld in de vorm van huisvesting, want zij hebben vaak ruimte, en dat is voor de zelforganisaties een groot probleem, als je maar vierduizend euro hebt, in plaats van dat ze je ook echt wil dat zij samen gaan optrekken, want dan maak je ze waarschijnlijk, precies waar zij zo goed in zijn, stuk. Dus hoe borg je nou dat die zelforganisaties dan kunnen blijven doen wat zij doen? Maar dat zei OPHaarlem volgens mij ook, met zoveel woorden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ook inderdaad helemaal eens met OPH. Wel een aantal toevoegingen. Wij hebben, toen wij die motie mede geloof ik indienden, hebben wij ook bedoeld dat zelforganisaties, die moeten verantwoording afleggen, die moeten een aanvraag invullen. In onze optiek was het zo: daar waar ze problemen hebben om zo'n aanvraag in te dienen of de verantwoording, dat ze daarmee geholpen zouden worden. Dat was ons idee erachter een beetje. Zelforganisaties, daar is in het verleden veel op bezuinigd. Er is veel van ze gevraagd. Dan moesten ze met meerdere organisaties samenwerken, het moest minstens drie zijn. Dan moesten ze dat, dan moesten ze zus. Nu moeten ze inderdaad met Haarlem Effect en Dock samenwerken en daar is op zich mis mee, want ze werken daar al samen mee omdat ze een plek nodig hebben en dat heeft Dock en Haarlem Effect. Ook wij vonden het inderdaad raar dat er een ton dus nodig is om zelforganisaties, ja, iets bij te spijkeren. Wat dat iets is, is ons ook nog niet duidelijk. Ze hebben hulp nodig bij de aanvraag van subsidies, ja. Ze hebben hulp wellicht nodig, niet allen, bij het verantwoorden. Maar waar die ton naar toe gaat, is ons niet duidelijk, graag antwoord.

De voorzitter: Is het een interruptie, de heer Smit? Interruptie OPHaarlem, de heer Smit.

De heer Smit: U zei van ze hebben hulp nodig bij een subsidie aanvragen, bij een subsidie verantwoorden, maar dat zien we niet terug in de stukken voor de ton, nee. Dank u.

Mevrouw Özogul-Özen: Niet iedereen trouwens, er zijn organisaties die dat nodig hebben.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, in het kader van de tijd ga ik me aansluiten bij wat het CDA gaat zeggen.

De voorzitter: Het CDA, de heer El Aichi.

De heer El Aichi: Nou, dankjewel, buurman, bedankt voor het vertrouwen.

De heer Van den Raadt: Doe je best hè.

De heer El Aichi: Ja, zeker. In de informatienota lees ik dat de evaluatie door middel van reflectiegesprekken is uitgevoerd. Bij mijn weten is daar één bijeenkomst geweest waar de zelforganisaties een beetje verteld

hebben over hun ervaringen. Wat betreft de ... O ja, als ik deze organisaties spreek, dan weten zij eigenlijk heel weinig over wat zij toentertijd gezegd hebben en ze wisten niet dat het een evaluatie was. Dus ik ben het eigenlijk met de OPHaarlem helemaal eens dat deze organisaties niet precies weten wat zij, of dat nu een goede evaluatie is of niet. Want de organisaties hadden moeten weten dat het om een evaluatie gaat. Dat is niet het geval. In de nota lees ik ook dat er twee conclusies getrokken zijn. De eerste conclusie is dat de doelstelling geslaagd is en om de zelforganisaties meer mogelijkheden te geven om activiteiten te ontwikkelen en maatschappelijke participatie van de achterban te stimuleren. De tweede conclusie was dat de zelforganisaties geprofessionaliseerd gaan worden door middel van begeleiding vanuit een bepaald clubs die één ton verdienen. En ik vraag hierbij de wethouder: is deze traject van één ton terecht? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Het meeste is inderdaad al gezegd, dus ik ga het u makkelijk maken. Nog één kleine toevoeging. Wat ons betreft zijn de zelforganisaties, de kracht van de zelforganisaties zit met name in de autonomie en die autonomie zorgt ervoor dat zij een doelgroep weten te bereiken die voor andere partijen moeilijk te bereiken zijn. Dat moet wat ons betreft absoluut gehandhaafd worden. Wat ons betreft is het niet in de lijn der verwachtingen en ook niet in de lijn der wenselijkheid dat het vervolgens op de één of andere manier door daar een ton om te investeren, dat ze een betere, dat ze bijna samengevoegd worden met de grotere organisaties. Het is echt de bedoeling dat ze zelfstandig kunnen blijven bestaan en wat ons betreft is inderdaad de verhouding van een ton ten opzichte van die 47 duizend euro aan subsidie, is ietwat scheef, maar we horen graag de wethouder daarover hoe dat verantwoord wordt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. Ik ben het eens met OPH en ook met GroenLinks over de zelforganisaties.

De voorzitter: Dank u wel. O.

Mevrouw Stroo: Uit navraag van één van de zelforganisaties wil ik nog het volgende toevoegen. Een cursus om zelf fondsen te werven kan nuttig zijn. Fondsen geven echter aan dat co-financiering vanuit de gemeente een vereiste is. Nu gaat dat soms moeizaam. Een coördinator kan zinvol zijn om de vele activiteiten te coördineren. Een geslaagd voorbeeld is Jongeren in beweging, waar nu een coördinator voor is en dat project begeleidt. Dat was flink soebatten bij de gemeente en dit zou vanzelfsprekend moeten zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Leeuwen, D66.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Er is al veel gezegd over de evaluatie. Ik wil nog heel concreet de vraag stellen: hoe ziet de wethouder de evaluatie in de komende jaren voor zich? Want we hebben daar flink opmerkingen over gemaakt, dus graag een voorstel over hoe we dat in de toekomst beter gaan doen. Daarnaast is er ook al veel gezegd over het bereik van de zelforganisaties, dat zelforganisaties toch mensen bereiken die niet worden bereikt door de sociale basis, daar moeten afspraken gemaakt worden. Dat is een flinke uitdaging voor zelforganisaties en voor ons is wel de vraag of de coaching die nu wordt aangeboden, of dat dan inderdaad de oplossing is. Dus graag antwoord van de wethouder: hoe gaan we nou zorgen dat ze inderdaad goede afspraken kunnen maken? Want ja, zoals mevrouw Klazes van GroenLinks zei, ze moeten zelfstandig blijven, maar ja, ze moeten ook wel connecties hebben en bereikbaar zijn voor de andere organisaties in de sociale basis. Dus ook daar graag een reactie op van de wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: U ook bedankt. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik kan het kort houden, want het meeste is al gezegd, maar ik wil graag even wat toegelicht zien ten aanzien van die ton en die begeleiding bij dat hele proces. Is dat alleen maar begeleiding die stilstaat, als het ware in de tijd, de overgangperiode markeert, of is dat een vorm van advisering die de organisaties langere tijd kunnen aanspreken? Want bij kleine organisaties is het zo dat je je identiteit moet overeind houden en tegelijkertijd je geschikt moet maken om zo'n proces te kunnen beïnvloeden en in ieder geval jezelf te vertegenwoordigen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Nou, een aantal dingen herken ik me wel in en vind ik het prettig te merken dat u kennis heeft genomen van het stuk en ook ziet dat we hierop gaan investeren. En tegelijkertijd hoor ik ook wat kritische vragen over de hoogte van het bedrag, dus daar kunnen we zeker nog zelf ook wat kritisch naar kijken om te zien of dat op een goede manier besteed gaat worden. Maar wat hier speelt, is: dit zijn zelforganisaties, zijn klein. Dat zijn kleine organisaties, hebben geen grote CEO's, geen grote verdeling in HRM of administratieve krachten of een heel breed palet aan extra ondersteuning. Vaak zijn het maar parttime betaalde krachten, heel veel gebouwd op vrijwilligersorganisatie, of vrijwilligers die de organisatie dragen. En zij hebben in de evaluatiegesprekken aangegeven dat zij daar wat extra ondersteuning voor nodig hebben en daarvoor hebben we de krachten ingeroepen van onder andere Bedrijf en Samenleving en KIS, dat zijn twee organisaties die daar de zelforganisaties in kunnen ondersteunen. Anderszins heb ik wat kritische opmerkingen gehoord over de organisaties als Dock en Effect, dat die mogelijk die over zouden gaan nemen, of activiteiten over zouden gaan nemen. Dat is allemaal niet aan de orde. Zij werken wel samen, maar kleine zelforganisaties blijven zeker als aparte entiteit bestaan, er is helemaal geen sprake van dat zij opgenomen worden of overgenomen gaan worden, maar zij zijn juist voor de organisaties als Dock en Effect vaak het vehikel om de mensen achter die organisaties te vinden, daar waar Dock of Effect die mensen niet kan gebruiken, gebruiken zij die zelforganisaties om die mensen nu juist wel te bereiken. Toevallig heb ik gisteren nog een gesprek gehad met één van die zelforganisaties, dat is de stichting Marokkaanse samenwerkende organisaties en die zeggen van wij zijn goed in staat om initiatieven te organiseren, wij weten waar we de mensen kunnen vinden en hoe we ze weer in contact kunnen brengen met andere welzijnsorganisaties. Dus zij zijn echt wat dat betreft het cement en ook het doorgeefluik. Vervolgens hoorde ik u nog ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Bent u het met mij eens dat, kijk, de motie van OPH toentertijd is gekomen vanwege het feit dat er bezuinigd werd op zelforganisaties en dat door die motie is er meer geld gekomen als impuls voor deze organisaties. U zegt het zelf: deze organisaties zijn zeg maar de vindplaats voor heel veel professionals. In plaats dat wij in die zelforganisaties investeren, geven wij één ton voor een andere organisatie om deze organisaties te laten zien hoe alles werkt. Dat is toch de omgekeerde wereld?

Wethouder Meijs: Ik weet niet of het de omgekeerde wereld is, maar waar wij die extra financiering voor vragen, is eigenlijk dat de zelforganisaties heel positief staan tegenover hun eigen activiteiten en in die evaluatiegesprekken zij ook aangeven dat zij daar een nieuw initiatief willen opzetten, onder andere bijvoorbeeld onder de eenzaamheid van de migranten. We hebben hier al eerder gesproken over eenzaamheid in zijn algemeenheid in Haarlem, nou, die is minstens zo groot onder de bijzondere doelgroep migranten. En wij zelf komen daar niet zo als gemeente gemakkelijk mee in aanraking en dat is bijvoorbeeld één van die pilotprojecten die we hier voor ogen hebben. Het versterken van nog meer de samenwerking

tussen Haarlem Dock of Haarlem Effect, dat zijn de zaken die we hier voor ogen hebben en dan gaat het heel specifiek om dat soort kwetsbare groepen, mensen die toch eigenlijk het leed achter de deur houden vanuit schaamte of vanuit een andere culturele connotatie en daar is eigenlijk dat geld voor bedoeld, of die nieuwe pilotprojecten. U vraagt mij ook, ja, dat was het eerste wat OPH vroeg eigenlijk, van u heeft uw evaluatie gebaseerd op het voeren van evaluatiegesprekken, het CDA vroeg daar ook naar, dat is hier afgesproken met u. Er is vooraf in het traject bij het geven van de subsidie aan de zelforganisaties hoe dat te evalueren. En omdat ze nou juist een hele kleine organisatie zijn, met weinig mankracht, is er niet gevraagd naar hele uitgebreide schriftelijke verslaglegging, om juist alle energie en effecten van de inzet te hebben in de activiteiten. Maar wij willen natuurlijk wel blijven controleren, kijken wat er voor dat geld gedaan wordt, dus dat moet in enige balans zijn.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ja, mevrouw wethouder, dat moet in enige balans zijn. Maar als je nu probeert in het stuk naar boven te halen wat de zelforganisaties hebben gezegd, dan kom je daar niet achter. Een paar vage algemene kretes, maar als je een goed formulier had gebruikt met een tiental vragen en je had een kort interview gehouden, je had een tiental vragen laten beantwoorden, je had het zelf opgeschreven als ambtenaar en je had dertien keer een bijlage erbij gedaan van tien vragen, dan hadden wij mee kunnen kijken in wat die organisaties hebben gezegd. Die suggestie dat zij soms niet eens wisten dat ze met een evaluatie bezig waren, dat vind ik betreuenswaardig, maar het feit dat ik er niet van kan lezen wat die afzonderlijke organisaties nou bedacht hebben, dat is niet toereikend als we het hebben over een evaluatie van mensen die weinig tijd hebben, maar best even er iets aan willen doen. En dan de tweede opmerking. Het gaat om, u zegt, u haalt er Dock bij en Haarlem Effect bij, maar er staat hier: 'en nieuwe pilotprojecten die ontwikkeld zijn in samenwerking met andere organisaties uit de sociale basis', dus niet met de zelforganisaties, maar met andere organisaties. En dan denk ik, en dan ga ik iets heel wreeds zeggen, dat hier de behoefte leeft om uiteindelijk toch het fenomeen zelforganisaties, ze waren uitgesaneerd in de subsidiesfeer, om ze eigenlijk opnieuw weer uit te saneren, want het past blijkbaar niet in het denken van het ondersteunen van Haarlemmers, u zegt zelf, kwetsbare groepen, dat dat zou kunnen gebeuren door zelforganisaties. Dus de status, het profiel van die zelforganisaties, die moet op een bepaalde manier misvormd worden om geen zelforganisatie meer te zijn. Nou, mevrouw de wethouder, kunt u die zorg wegnemen en constateren dat deze zelforganisaties echt zelforganisaties blijven en ook zelfstandige zelforganisaties?

De voorzitter: Ik wil eigenlijk even kijken, de heer Oomkes, PvdA, heeft nog een interruptie.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. In aanvulling daarop wil ik toch graag weten wat we dan krijgen voor die ton. Die zelforganisaties, dat zijn unieke lichamen, dat schets je heel duidelijk, die zijn zo kwetsbaar als wat. Als die daarvoor een stuk secretariaat, een stuk ondersteuning, een soort ambtelijke ondersteuning krijgen tijdens het normale, gangbare werk, dan snap ik dat we daar geen hele hoop beter. Nu denk ik: waar gaat het nu eigenlijk om? Waar gaat het om? Is het een service-instituut, of is het alleen maar een controlemiddel?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Collega, de bezorgdheid en de aandacht snap ik. Maar de vraag is of ze kwetsbaar zijn. Er zullen hieronder kwetsbaren zijn, maar er zijn er ook die perfect in hun kleine rol continuïteit waarborgen, kwaliteit geven en een specifieke doelgroep ondersteunen. En die zijn niet kwetsbaar. Ze zijn er wel, maar ik denk niet allemaal.

De heer Oomkes: Ik heb nooit beweerd dat een aantal mensen die ...

De voorzitter: De heer Oomkes, laten we even de wethouder daarop reageren zo meteen. En nu even de heer Van den Raadt, want anders loopt het uit de hand. De heer Van den Raadt, u heeft nog één vraag? Dan kunnen we naar de wethouder.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, ik wacht even tot mijn naam genoemd wordt, dan komt het goed in het verslag, maar ik zou nog graag het antwoord willen horen die mijn collega van het CDA stelde, want u gaf geen antwoord op de vraag. Dank u.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Nou, ik zal als eerste een antwoord geven op OPH. Het is niet de bedoeling, dat is dan echt een misverstand, dat wij hier zouden kijken naar het opheffen van zelforganisaties, helemaal niet. Zij hebben ondersteuning gevraagd en zij hebben ondersteuning gevraagd omdat zij er niet altijd uitkomen. En dat is de coaching die wij ze aan willen bieden en daar is ook wat extra financiering voor nodig. En vervolgens hebben we van de zelforganisaties begrepen dat zij een aantal pilots willen realiseren, onder andere op dat onderwerp van de eenzaamheid en het bereiken van hun doelgroepen, of hun achterban daarin, om daar pilots voor op te stellen. En ook nog in het licht van de sociale basis hebben wij steeds gezegd van dat ze samenwerking kunnen zoeken en moeten zoeken, maar het zou echt vreemd zijn als ik nu zou zeggen dat ik ze op ga heffen omdat ik ze onder ga brengen of laat fuseren met anderen, dat zeker niet. Maar als wij dat onduidelijk hebben opgeschreven, dan nemen we dat mee en zullen we dat de volgende keer zeker wat extra benadrukken. En het tweede waar ik op terug wil komen is die evaluatie, ook dat kunnen we meenemen. Wij hebben gedacht aan dat dat via de gesprekken met de zelforganisaties daar voldoende aan te hebben, maar als u daar iets meer resultaten van wil zien, of als u daar wat eenvormig verslag van wil hebben, kunnen we dat natuurlijk meenemen en de volgende keer dat aan u presenteren, dat lijkt me niet meer dan billijk als wij daar subsidie aan geven, dat u daar ook vinger aan de pols wilt houden.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, kunt u er ook ...

De voorzitter: Mijnheer Smit. Mag ik u het woord geven?

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Excuses, excuses.

De voorzitter: Anders komt het niet in het verslag.

De heer Smit: Nee, dan staat er puntje, puntje, puntje. Nee, heel kort, kunt u ook een specificatie geven van de twee keer honderd duizend euro met de vraag: wat is ervoor gedaan en heeft dat alleen maar effect op '18 en '19, of heeft dat voor de zelforganisaties ook effect voor de komende jaren? Kunnen ze ergens op terug vallen of is het echt geld dat in 2018 en '19 door KIS en andere organisaties wordt uitgegeven en het is op?

Wethouder Meijs: Ja, ik leg net al uit, ik was even in verwarring, ik dacht ik vergeet iets, maar dat zijn dus die pilotprojecten die we dus gaan doen en daar wordt dat geld aan uitgegeven. Als u daar, aan het eind van die pilotprojecten, resultaten van wil zien, kunnen we die natuurlijk meenemen. Was dat een antwoord op uw vraag?

De heer Smit: Maar dat was al begonnen in '18.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Nog twee vragen. Eigenlijk wil ik gewoon weten, ik kan het ingewikkeld maken, maar eigenlijk wil ik weten wat de rol en de manier van organiseren van de zelforganisaties als de nieuwe sociale basis ooit, die nu is uitgesteld, als die werkwijze toch geïmplementeerd gaat worden, of dat dan ongewijzigd blijft? En ik heb nog een vraag over de samenwerking tussen de zelforganisaties met Dock en Effect. Er wordt gezegd door de wethouder dat Dock en Effect baat hebben bij het bestaan van de zelforganisaties, omdat het voor hen als soort van vindplaats, toeleiding werkt. Nou, dat is natuurlijk prima. Omgekeerd blijft dat tien zelforganisaties aangeven dat zij moeite hebben met het toeleiden van hun doelgroep naar die grotere organisaties. En dan staat er een zinnetje onder, maar misschien interpreteer ik het verkeerd: 'De zelforganisaties zouden in de toeleiding een actieve rol willen hebben en intensiever willen samenwerken met welzijns- en zorgpartners. Het lukt de zelforganisaties momenteel nog niet om met hen tot goede afspraken te komen'. Nu neem ik aan dat 'hen', dat dat de grote partners zijn, dat dat Dock en Effect is. Vraag aan u: wat vindt u daarvan en hoe wordt eraan gewerkt om dat contact beter tot stand te brengen, met inachtneming van de volstreekte zelfstandigheid van de kleine organisaties uiteraard?

De voorzitter: Dat klinkt heel erg als een tweede termijn, mevrouw Klazes. Ja, ik wil toch even mevrouw Stroo, die zat al een hele tijd te wachten, Jouw Haarlem, gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Even een vraag aan de wethouder. Kan het geld, of een gedeelte van het geld aangewend worden voor een coördinator, die ik net heb genoemd, en voor ondersteuning in de fondsenwerving?

De voorzitter: En de heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Ik wil nog wel eventjes, dank u wel, voorzitter, antwoord hebben op mijn vraag wat nou de praktische ondersteuning wordt van de ambtenaren tegen deze grote meerkosten. Is dat alleen maar begeleiding bij trajecten die te maken hebben met het thema eenzaamheid, of krijgen die organisaties praktische hulp? Want daar zitten ze om te springen.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Nou, over dat laatste, wat er precies praktisch daar besproken wordt, dat weet ik niet allemaal en detail, maar dat zou misschien ambtelijk uitgelegd kunnen worden. Maar wat we in eerste instantie doen is coaching bieden om hun organisatie voldoende te kunnen profileren naar de doelgroep waarvoor ze in het leven zijn geroepen. En ik wil u één voorbeeld noemen waar zij dan bijvoorbeeld over nadenken. Ik zat van de week dus met de stichting samenwerking Marokkaanse organisaties Haarlem te praten en zij hadden bijvoorbeeld geconstateerd dat wij de beurs die onlangs georganiseerd is voor langer zelfstandig thuis wonen voor ouderen, dat daar eigenlijk heel weinig mensen vanuit een bepaalde doelgroep, vanuit de Marokkaanse en Turkse samenleving, de weg hadden gevonden. En dat zijn nou juist de dingen waar zij als een soort vehikel voor willen functioneren. En dat zou kunnen zij dat zij zelf dus zo'n soort beurs willen gaan organiseren, dat zou kunnen, maar zij leveren daar dus de expertise voor aan. En dat is denk ik alleen maar te prijzen als zij anticiperen op vraagstukken waar wij ook zien dat we bepaalde doelgroepen niet kunnen bereiken, niet weten hoe we dat kunnen doen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi.

Wethouder Meijs: En dan gaan ze dus samenwerken met Dock en Effect.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Mijn vraag is: waarom wordt niet die één ton aan die zelforganisaties gegeven? Ik bedoel, zij kunnen de juiste deskundigheidsbevordering binnen halen wat ze nodig hebben en niet iemand anders. Dank u wel.

Wethouder Meijs: Dat is een misverstand. Dat geld gaat niet naar Dock of naar Effect, dat gaat naar de zelforganisaties, dus dat is een misverstand.

De voorzitter: Wilt u verder? Oké, de heer Smit.

De heer Smit: Die twee keer een ton, die gaat naar KIS en naar die andere organisatie en die gaat naar drieduizend uur ongeveer in twee jaar aan mensuren ondersteuning, dat staat hier. Als een fors deel van die twee keer een ton is twee ton direct naar die organisaties gaat om zelf meer te kunnen, dan hebben we hier die discussie verkeerd gevoerd. Maar wij begrijpen dat twee ton zit in personele ondersteuning van KIS en de andere organisatie.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ook bijvoorbeeld ... OPH heeft gelijk, wat dit betreft, maar wat één van de dingen wat ik van de zelforganisaties terug hoor, is dat vaak dit soort middelen aan anderen gegeven wordt om hun iets te leren of om hun ergens in te steunen, terwijl zij zeggen van waarom kunnen wij dat niet zelf kopen? Waarom komt er niet een coördinator die ons gewoon helpt? En daar zit bij ons in ieder geval even de knel, daar zou ik graag antwoord op willen.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ik heb de roep om een coördinator niet gehoord, maar het zou best kunnen dat ik die niet verstaan heb, dus ... Ja, jij hebt hem genoemd, sorry, of u heeft hem genoemd, maar ik heb het niet uit het veld gehoord, zo bedoel ik het te zeggen en als dat wel iets is wat uit de evaluatie is gekomen, gaan wij dat natuurlijk honoreren, maar dat heb ik niet van mijn rechterhand hier vernomen. Dus zij hebben echt specifieke vragen, ook individuele vragen, daar verschillen de zelforganisaties ook in. Even voor het misverstand: KIS krijgt geen geld hè, dat is een vrijwillige bijdrage die zij leveren. Bedrijf en samenleving volgens mij wel, dat zijn wel organisaties die coaching bieden en ook op maat werken, coaching bieden. En wat ik u al zei: we hebben vier pilotprojecten, waar onder andere één pilotproject over die eenzaamheid bij de migrantenouderen, dat kost geld. Daar moeten zij iets voor organiseren, daar moeten zij iets voor huren, daar moeten zij een spreker voor inhuren, daar moeten ze activiteiten voor uitzetten.

De voorzitter: Ja, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik had volgens mij nog twee vragen uitstaan: de rol van de zelforganisaties straks in die nieuwe sociale basis, als dat doorgaat. En hoe de samenwerking met grotere partners, hoe daar aan gewerkt wordt, omdat kennelijk het nu suboptimaal is.

Wethouder Meijs: Ja, hoe dat in de sociale basis straks uit gaat pakken, daar kan ik nu natuurlijk nog geen voorschot op nemen, dat is nog in ontwikkelingen, zoals u zult begrijpen. Dit is in ieder geval geld wat daar los van is, in ieder geval wel aan hun bestemd is. Dus deze regeling voor zelforganisaties gaat gewoon wel door en hoe die schakels straks binnen de sociale basis plaatsvinden, ja, dat is nog in werking.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja wij kondigen een motie vreemd aan, want volgens ons moet die twee ton gewoon naar de zelforganisaties toe en dat zouden we graag bij motie in stemming willen brengen.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Die motie die snap ik emotioneel wel, maar het geld is al vanaf 2018, wordt dat uitgegeven, dus het is er deels uit, maar kan de wethouder toezeggen dat twee ton zichtbaar gemaakt wordt in de wijze waarop het uitgegeven is aan personele ondersteuning, in huur, huurruimtes enzovoort?

Wethouder Meijs: Dat kan ik u toezeggen. En het staat u natuurlijk vrij om een motie vreemd in te dienen, maar ik zeg u: het meeste geld gaat naar die pilotprojecten, het meeste geld gaat naar de zelforganisaties en er gaat een klein deel naar Bedrijf en samenleving om die coaching dus te ondersteunen, maar het staat u vrij en ik zeg u, mijnheer van OPH toe dat wij dat inzichtelijk zullen maken, maar dat heb ik volgens mij van meerdere partijen begrepen dat zij behoefte hebben aan een wat, een helderde evaluatie.

De voorzitter: De heer Smit, OPH.

De heer Smit: En als u zegt dat een deel naar de zelforganisaties gaat, dat betekent dat hun budget dus verhoogd wordt. Dat is typisch, want ze kunnen maximaal maar vierduizend euro krijgen, maar als je zegt, ze hebben echt meer gekregen om mee te kunnen doen, dan zie ik dat maar al te graag in de specificatie van de twee ton. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik heb nog steeds één vraag. Even gewoon het zinnetje: 'Het lukt de zelforganisaties momenteel nog niet om met hen, Dock en Effect, tot goede afspraken te komen'. Wat is er volgens de wethouder voor nodig om die afspraken wel te optimaliseren?

Wethouder Meijs: Wat er precies voor nodig is, daar hebben zij die coaching voor aangevraagd en daar gaan zij dus ook samen met die coaches naar kijken hoe dat eruit moet zien. Ik zit zelf niet bij die gesprekken, dus ik kan u daarover niet veel meer over ...

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, u heeft het geagendeerd. De vraag is of u het voldoende besproken vindt?

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, ik vind het voldoende besproken, ja.

De voorzitter: Voorlopig.

De heer Smit: Voorlopig, zeker. En ik dank de wethouder voor de toezeggingen die ze gaat doen om ons verder te informeren en in die zin is mijn vraag in de commissie en door de wethouder op dit moment goed

behandeld. De vraag hoe tevreden ik ermee ben, hangt ook nog mede af van wat ik van de wethouder krijg. Dank u.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Even een vraag. Kan dat dan wel voor de raad komen? In verband met de motie dan eventueel, dat we die inzichten hebben. Misschien is dan de motie niet nodig.

Wethouder Meijs: Daar ga ik mijn best voor doen, maar dat weet ik niet.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Meijs. U krijgt dus nog, hopelijk voor de raad, dat inzicht in die twee ton.

TER ADVISERING AAN DE RAAD

9. Vaststellen Strategisch Huisvestingsplan Onderwijs 2019-2022 (JB)

De voorzitter: We gaan weer even switchen. De heer Botter is beschikbaar. We gaan het ook heel even iets anders doen dan de agenda. Dat heeft ook weer met gasten te maken, dus we gaan beginnen met punt 9. Dat is het vaststellen van Strategisch Huisvestingsplan Onderwijs 2019-2022. De gemeente is verantwoordelijk voor het bekostigen van onderwijshuisvesting van het primair, voortgezet en voortgezet speciaal onderwijs. In Haarlem vormen de verordening Voorzieningen Huisvesting Onderwijs en Strategisch Huisvestingsplan Onderwijs de basis waarop de zorgplicht wordt vormgegeven. Het Strategisch Huisvestingsplan 2018-2022 is in februari 2018 als informatienota aangeboden aan de commissie. Met het schoolbestuur heeft overleg plaatsgevonden over de in het SHO opgenomen Beleidsagenda onderwijshuisvesting. De financiële consequenties zijn vervolgens opgenomen in de kadernota 2018. Het SHO is intussen geactualiseerd aan de planning en de beschikbare middelen en wordt ter besluitvorming voorgelegd aan de gemeenteraad. U wordt gevraagd advies te geven aan de raad over het vaststellen van dit Strategisch Huisvestingsplan Onderwijs 2018-2022 en voor de aanpassing van het gebouw van de Paulus Mavo ten behoeve van de uitbreiding ISH van maximaal twee miljoen euro beschikbaar te stellen en dit mee te nemen in de actualisatie van het investeringsplan. Dit plan staat dus ter advisering op de agenda en de commissie zal vanavond bepalen of dit stuk rijp is voor de behandeling. Wie kan ik het woord geven? De heer Van Leeuwen, D66.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Wat fijn om hier te zijn en te spreken over onderwijs, want dat gaat een D66'er in hart en nieren natuurlijk ook aan het hart. Zoals ook al gezegd met de plannen over binnensport: wat D66 betreft groeit Haarlem als de voorzieningen meegroeien. Oftewel, voorzieningen moeten meegroeien, want dan kan Haarlem groeien. Zonder voorzieningen kunnen we hier niet wonen, kunnen we hier niet sporten, kunnen we hier niet naar school gaan, kunnen we niet naar parken gaan, dus heel goed dat dit plan nu voorligt en heel goed dat we ons blijven inzetten voor goed onderwijs en goede onderwijshuisvesting. We zijn een groeiende stad en ook nieuwe Haarlemmers willen hun kinderen in Haarlem naar school kunnen laten gaan, zo logisch is dat. Daarom is er natuurlijk extra capaciteit nodig in de vorm van uitbreiding van bestaande scholen en ook nieuwbouw. Ja, ik zal heel eerlijk zijn: het liefst zou D66 alle plannen realiseren, maar dat gaat nou eenmaal niet. Daar hebben we zelf het geld niet voor en daarnaast hebben we ook nog een markt buiten waarmee het ook niet weggezet wordt en dat merken we natuurlijk ook al in de jaren. Dus ja, het liefst zouden we ook nu al een juniorcollege in Schalkwijk zien, maar dat lukt nu niet. Dus we willen wel vragen aan het college, aan de wethouder, wanneer deze commissie een visie kan krijgen van het college op een juniorcollege en ook de financiële consequenties hiervan. Daarnaast kijken we ook uit naar een integrale visie op de IKC's, de Integrale Kind Centra's die nu nog met de partners worden uitgewerkt. Kan de

wethouder al aangeven wanneer hij verwacht deze naar de commissie te sturen? En we hebben het hier net ook bij sport over gehad: we moeten constateren dat we te maken hebben met oplopende bouwkosten, waardoor de investeringsruimte over de gehele linie afneemt. Wij zijn heel blij dat het college hiermee al een visie voorlegt over wat we nu moeten doen, want uiteindelijk is besturen, is vooruitkijken. We moeten kijken: hoe kunnen we uiteindelijk doen wat de schoolbesturen nodig hebben en uiteindelijk moeten natuurlijk de schoolbesturen zeggen wat de kinderen van Haarlem nodig hebben om goed naar school te kunnen gaan. Dan doe ik ook nog even één uitstapje. Als oud-leerling van het Spaarne blijf ik het eeuwig zonde vinden dat het prachtige pand in Schalkwijk gesloopt is, waar we toch twaalfhonderd leerlingen kwijt konden. Dat is toch wel een beetje jammer nu, als je nu vijftien jaar later kijkt dat dat toen tegen de vlakke is gegaan. Maar dat is een uitstapje wat ik me hier graag permitteer, want zoveel Haarlemmers hebben daar toch van prachtig onderwijs genoten, dus ja, helaas. Besturen is vooruitzien, dat hebben we toen wellicht toch niet helemaal lekker gedaan met elkaar. Maar dat was de wijsheid van toen. We zitten nu in de wijsheid van nu. Het wordt duurder, dus er ligt een bijgesteld plan. Ook wij als raad maken het duurder, want wij willen natuurlijk duurzame gebouwen met gezonde lucht, dus ook daarbij lopen de kosten op. We zien in de stukken dat alle nieuwe bouwprojecten wat opschuiven en we nemen aan dat het college het doet om de oplopende kosten en financiële risico's uit te drukken, maar ook natuurlijk, wat ik net al zei, omdat het ook niet altijd lukt om iets weggezet te krijgen in de markt. Dus graag een antwoord daarvan op het college. Kort samengevat: wat D66 betreft houdt dit plan voldoende rekening met de groei van de stad en de groei van de Haarlemmers en de capaciteit op de Haarlemse scholen en houdt daarbij ook goed rekening met de financiële en ook onze eigen politieke ontwikkelingen over hoe wij scholen willen bouwen hier. En dan het tweede beslip wat voorligt: D66 is akkoord met het Strategisch Huisvestingsplan Onderwijs, evenals met het krediet voor de benodigde verbouwingen aan de Paulus Mavo. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Goed om te lezen dat de Al Ikhlæsschool het gebouw van de Rozemarijn gaat krijgen, dat hebben we de vorige periode beloofd aan deze mensen, dat is dus nu gelukt. Mijn complimenten daarvoor. Er wordt veel gebouwd in Schalkwijk. Dat betekent dat er eigenlijk, wat mijn collega ook zei, dat er eigenlijk een mavo-havo-vwo-school moet komen. Het college geeft aan dit te hebben besproken met alle schoolbesturen. Deze geven aan dat een leerlingenaantal van circa negenhonderd à twaalfhonderd nodig moet zijn om deze school levensvatbaar te krijgen. Ik vraag hierbij de wethouder om te onderzoeken of de ouders of leerlingen in Schalkwijk bereid zijn om voor de school in Schalkwijk te kiezen, of niet.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen, D66, heeft een interruptie.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. In de vorige periode hebben we hier ook met elkaar gezeten, toen zat ik in een andere rol maar heb ik gelukkig ook wel de discussie hierover mogen volgen. Ook toen hebben we het hier over gehad en toen is de onderzoeksnota van de voor vorige periode opgehaald en is die ook bijgesteld en is ook besproken hier. En toen was het antwoord: het leerlingenaantal groeit niet snel genoeg in Schalkwijk om deze school mogelijk te maken. Want ook wij hebben deze wens, maar deze wens hebben we in de vorige collegeperiode, in de voor vorige collegeperiode uitgebreid onderzocht. Dus mijnheer El Aichi, waarom vraagt het CDA nu opnieuw om een onderzoek als ook dit rapport laat zien dat de leerlingen niet voldoende groeien en daarbij staat ook goed in de nota, er is een middelbare school in Schalkwijk, het Rudolf Steiner College. Dus we hebben het erover gehad, leerlingenaantal is nog niet explosief gestegen sinds

de vorige keer dat we dit gesprek hadden, tweeënhalf jaar terug. Waarom deze vraag? Want dat kost toch ook geld?

De heer El Aichi: Deze vraag die komt precies vanuit de Schalkwijkers. Afgelopen vergadering van de Meerwijk, jaarvergadering van Meerwijk, waar honderd mensen aanwezig waren. De meeste ouders die hebben aangegeven dat ze zo een school willen. Vandaar dat ik dit serieus neem en hierbij vraag of dit het onderzoeken waard is. Het rapport waar u het over hebt is van een aantal jaar geleden. Ik wil opnieuw weten hoe het zit, aangezien het feit dat er nu alleen maar steeds gebouwd gaat worden, dus met andere woorden, dat zegt u zelf ook, dat er meer mensen komen wonen in Schalkwijk en het is het onderzoeken waard of dat ... Ja, ik weet het zelf ook niet, vandaar dat ik dat vraag.

De heer Van Leeuwen: Een korte reactie, voorzitter.

De voorzitter: Kort dan, ja, de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, kijk, de voorkeur hebben wij hier raadsbreed uitgesproken. Niet één keer, niet twee keer, vele malen hebben we die met elkaar uitgesproken. Ik lees hier in het rapport dat het college ernaar gekeken heeft en zij zeggen: we zien nog voldoende leerlingengroei. Door nou te vragen naar een onderzoek, dat vind ik gelijk heel zwaar. Laten we dan nu met elkaar vragen aan de wethouder, want de wethouder, het college, kent deze unanieme, raadsbrede vraag voor een middelbare school in Schalkwijk, dus laten we dat vragen om een reactie. Want om dan nu, om een onderzoek te gaan afkondigen lijkt mij wel heel sterk. Want ik begrijp de vraag, die begrijpen we hier met zijn allen hier in de raad.

De heer El Aichi: Heel goed dat u mijn vraag begrijpt en wij zijn het met elkaar dus eens. Even kijken, dezelfde vraag heb ik over het juniorcollege. Ik heb begrepen dat het één en ander nog speelt. Ik wil hierbij aan de wethouder vragen wat de stand van zaken is betreffende de juniorcollege. Dankjewel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. ChristenUnie kan die plan ondersteunen. We hebben wel één aandachtspunt. Dat is dat de locaties voor de nieuwe scholen, dat die eigenlijk nog niet bekend zijn en grond gaat ook steeds meer op, dus we denken wel dat het belangrijk is om die locaties vast te gaan stellen en dat horen we dan graag. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Het Strategisch Huisvestingsplan Onderwijs, een lijvig plan, waarin veel te lezen valt over de verwachte groei van Haarlem vanwege toevoegen van tienduizend woningen, met daarbij ook aandacht voor het reguliere onderhoud van de verschillende schoolgebouwen, dus voor zowel basisonderwijs als het voortgezet onderwijs. Jouw Haarlem is verbaasd over de twee miljoen die het college vraagt voor de aanpassing van het gebouw van de Paulus Mavo, zodat de internationale school hier gehuisvest kan worden. Een aantal commissievergaderingen hebben wij de herstructurering van de Paulusschool, de Daaf Gelukschool en het Sterren College besproken. De wethouder heeft tijdens een commissievergadering uitgesproken dat het gebouw van de Paulus Mavo te verouderd was om op te knappen, zodat met de nodige modernisering de Paulus Mavo, de beste mavo van Nederland, behouden zou kunnen worden voor de vele succesvolle leerlingen van Haarlem. Dit speelde volgens hem ook een rol in de verhuizing naar het gebouw van het huidige Sterren College. In de vorige commissievergaderingen hebben we insprekers gehoord die de gang

van zaken in het verloren gaan van de Paulus Mavo in hoge mate betreurden. Nu de Paulus Mavo dit gebouw gaat verlaten, vraagt u om twee miljoen om het gebouw geschikt te maken voor een andere school. Nu kan het ineens wel? En kan het gebouw opgeknapt en gemoderniseerd worden. Hier gaan we niet mee akkoord. Een ander punt is ook de scholengemeenschap in Schalkwijk. Schalkwijk is het stadsdeel met de meeste toename van woningen. U zegt, er is ook een Rudolf Steiner College, dat hoor ik de heer Van Leeuwen ook zeggen, maar u gaat eraan voorbij dat het Rudolf Steinercollege een vrije school. Dus sluit kinderen uit die niet voor een antroposofische school willen kiezen. U wilt de kinderen uit Schalkwijk gelijke kansen geven met de start van een juniorcollege. We denken echter toch dat een scholengemeenschap in Schalkwijk daarvoor de juiste keuze is. Met de toename van 1655 woningen, opgeteld met de kinderen die nu uitwijken naar scholen buiten Schalkwijk, zoals het Coornhert, willen we daarop inzetten. Ook de kinderen in stadsdeel Oost zouden gebruik kunnen maken van deze nieuwe scholengemeenschap. Wilt u hierop blijven inzetten, zodat we ook in de praktijk kunnen werken aan een ongedeelde stad?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks kan zich op zich vinden in dit Strategisch Huisvestingsplan, omdat we kunnen zien wat we de komende jaren gaan investeren in de scholen en welke scholen dat zijn. We hebben wel een paar kanttekeningen. Ik kan me wel vinden in de hartenkreet van mijn collega toen ik ook zag dat de Paulus Mavo nu toch in de prijzen valt en ondanks alle andere argumenten was altijd de staat van het gebouw ook mede een argument om de Paulus Mavo niet in het gebouw te laten. Maar daargelaten die strijd, zal ik maar zeggen, die is gestreden. Ik heb wel een vraag over het feit dat als wij nu instemmen met dit plan, dat we twee miljoen beschikbaar stellen voor de Paulus Mavo, omdat daar straks de internationale school inkomt. Maar zo meteen hebben we nog een agendapunt op de agenda staan en daarin worden dan weer andere financiële voorstellen gedaan, die ook gaan over de internationale school. Dus ik wil even van de wethouder weten van hoe moet ik de relatie tussen deze twee agendapunten zien? We zijn blij met het feit dat ondanks de verhoging van de bouwkosten toch ook de duurzaamheidseisen voor de scholen in stand blijven en dat blijft spannend hoeveel kosten dat gaan worden, maar GroenLinks is erg blij met het feit dat dat onderdeel is van dit plan. Waar ik nog een opmerking over wil maken, is toch ook over het juniorcollege. Dat is ook een punt wat GroenLinks na aan het hart gaat. Anders dan mijn collega's zou ik de insteek willen nemen in de manier waarop de kinderen in Schalkwijk nu kiezen voor een school buiten de wijk. Die keus die bevordert het feit dat kinderen niet samen naar school gaan. De hoogopgeleide ouders en de kinderen die een hoog opleidingsniveau willen, die, nee, ik wil even mijn zin afmaken, sorry, maken andere keuzes dan de andere kinderen. Ik denk niet dat een scholengemeenschap dat probleem gaat oplossen, dat is al een keer onderzocht, maar wat misschien wel goed zou zijn, om te kijken of je met een kleinere, bijvoorbeeld een categorale school, een deel van de kinderen in Schalkwijk onderwijs kunt bieden. Zo is er bijvoorbeeld in Amsterdam-Oost het voorbeeld van een havoschool die in Oost een deel van die kinderen daar bedient, dus wij willen toch graag vasthouden aan een vorm van juniorcollege, dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Leeuwen, D66.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, kijk, ik heb de afgelopen periode heb ik alle gesprekken van de commissie Samenleving met de schoolbesturen mee mogen maken en dat was heel verrijkend. En ook ik, dan moet ik altijd hard nadenken, want ik voel me dan heel oud, ook ik ben 24 jaar geleden, kwam ik van de Molenwiek af in Schalkwijk en toen was het ach, je gaat toch niet naar het Spaarne? Met een havo-vwo-advies, dan ga je naar het Stedelijk, of dan ga je naar het Coornhert, wat ga je nu op het Spaarne doen, die school in onze wijk? Ik was eigenlijk een beetje de sukkel omdat ik voor die brede school koos en die wijk

kreeg gewoon een slechtere naam. Maar ik heb altijd gezegd: Schalkwijk is een prachtige wijk. Het gaat dan over imago. We hebben de afgelopen vijf jaar, hebben we als commissie Samenleving ...

De voorzitter: De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, maar ik heb een vraag.

De voorzitter: Ja, maar graag snel naar een andere interruptie, dus kort.

De heer Van Leeuwen: Ja, de vraag is kort. We hebben heel veel gesprekken met de schoolbesturen hierover gehad. De wens van de raad is unaniem, maar de schoolbesturen geven aan: het kan nu nog niet. Wij hebben die intentie ook, wij willen dit ook, wij houden u echt op de hoogte, wij zien dit ook. Hoe dat u recht aan de stem en de kennis en de kunde van de schoolbesturen hierin?

Mevrouw Steyger: Ik wil ook kijken naar onze uitspraken over de ongedeelde stad, daar kunnen we de schoolbesturen ook in uitdagen, van wat is hun bijdrage daaraan? Er wordt steeds gesproken over een brede schoolgemeenschap, misschien is dat niet de oplossing. Dus nee, ik denk dat daar wel mogelijkheden zijn om ook met de schoolbesturen, maar ook vanuit plannen van de wethouder om naar andere opties te kijken.

De voorzitter: Heel korte vraag, de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Heeft u dat al aan de schoolbesturen zelf gevraagd?

Mevrouw Steyger: Nee.

De voorzitter: Dat is ook een kort antwoord. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem, had ook een interruptie.

De heer Van den Raadt: Ja, begrijp ik nou dat GroenLinks geen juniorcollege wil, of wel, of niet in Schalkwijk?

Mevrouw Steyger: GroenLinks wil een juniorcollege in Schalkwijk, alleen GroenLinks spreekt zich niet uit over de vorm.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Over dit geval hebben we al het nodige gezegd, over het juniorcollege en over de stand van zaken in Schalkwijk. Het is inderdaad, we willen daar geen officieel verzoek van maken, maar we willen graag dat de wethouder zijn licht laat schijnen over het aanbod op scholengebied in Schalkwijk na 2022. Want we praten over Strategisch Huisvestingsplan tot die tijd en 2022 ligt echt om de hoek als we kijken naar de uitbreiding in Schalkwijk, dat is zeer aanzienlijk en ook op dat vlak moeten er plannen worden gemaakt. Ik wou het wel eventjes hebben over de internationale school, die zowel in dit punt als in het volgende aan bod komt. We zijn blij als PvdA dat het gebouw van de Paulus Mavo geschikt wordt gemaakt voor de bovenbouw van de ISH en dus niet wordt verkocht aan een particulier ontwikkelaar, wat een tijd lang boven de markt heeft gehangen. We hebben ons hard gemaakt om dat gebouw juist niet te verpaten. Het gaat goed met de ISH, daar zijn we ook blij mee en met de positie van de expats en internationals in Haarlem. Doch, er zijn verschillende ontwikkelingsscenario's ten aanzien van een bovenbouw en wij kiezen voor het middenscenario. Wij willen dat wordt bekeken in hoeverre buurgemeenten mede verantwoordelijkheid kunnen nemen voor de ontwikkeling van dat ISH in de komende jaren en ook hun steentjes bijdragen. Haarlem heeft een centrumtaak, maar voor wat betreft de investering in ISH worden wij

niet als centrumgemeente betaald en bedienen wij de kinderen van internationals ook in de omliggende gemeenten. We hebben op tal van plekken een boven-regionale samenwerking, zou het ten aanzien van deze school ook moeten gebeuren? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat is al een voorzetje op het volgende puntje, volgens mij. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Een goede nota, geeft ook aan dat de gemeente en de wethouder regisseur zijn. We kregen bij het Sterren College weleens de indruk dat de wethouder lijdend voorwerp is en dat de fusies gebeuren of niet gebeuren. Nee, mijnheer de wethouder, u was en bent regisseur, dat is goed. Nee, ook, want u moet eigenlijk ervoor zorgen dat scholen efficiënt gebruikt worden. Dan is het inderdaad triest en droevig, en dan spreek ik met Jouw Haarlem, dat een school die nergens meer geschikt voor is, toch voor twee miljoen geschikt kan zijn voor de internationale school. Dat geeft aan dat wellicht niet elk woord destijds helemaal waar was. Ik kom terug op Schalkwijk. Niet helemaal zei ik, collega. Schalkwijk. Schalkwijk is honderd procent Haarlem. Schalkwijk wonen 32 duizend mensen, dat gaat naar, met gemak, 35 duizend, misschien wel veertig. We praten inderdaad over een ongedeelde stad en niet een gedeelde stad. En dan ben ik het met de laatste spreker ook eens, ga na wat je na 2022 vanuit een aantal optieken en misschien dat ik dan collega Van Leeuwen toch meekrijg, vanuit een aantal optieken moet je gaan bezien of dit deel van Haarlem, wat een upgrade krijgt van jewelste, gewoon niet om die reden en dat hoeft niet een heel zelfstandig unit te zijn, dat kan een onderdeel van een andere school zijn, maar voor het merendeel van de leerlingen in Schalkwijk ook de school in Schalkwijk heeft. Dat scheelt trouwens wel het oversteken van een duizend kinderen maal heen en terug overdag op kruispunten die als gevaarlijk worden gezien. Maar het belangrijkste is: Schalkwijk krijgt een upgrade, Schalkwijk is honderd procent Haarlem. Schalkwijk is ongedeeld en dan kun je niet meer volhouden op een gegeven moment, bij 35, veertig duizend inwoners, er geen, niet alle voortgezet onderwijsvormen aanwezig zijn in zo'n stuk Haarlem. En mijnheer de wethouder, graag even uw gedachten erover wat dat voor de toekomst kan betekenen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, ik werd daarnet aangesproken, mijnheer de voorzitter, dus dan vind ik het wel fijn om te reageren. Mijn oproep is heel duidelijk. Ik heb gezegd: wat zonde dat dat gebouw voor twaalfhonderd leerlingen hier weg is gegaan, want dat was een prachtig gebouw. Hadden we ook kunnen upgraden voor die twee miljoen, wellicht. Ja, de wens blijft bestaan, dus ja, na 2022, helemaal eens met de vraag, ja, ga in gesprek met de schoolbesturen welke ontwikkelingsrichting wij zien. En voor ons is het heel duidelijk: elk stadsdeel en zeker ook het prachtige Schalkwijk, verdient een prachtige school waar leerlingen heen kunnen. Dus ja, dat is waar, alleen nu hier nu Strategisch Huisvestingsplan tot en met 2022, ja, het college heeft hier echt naar gekeken. Dus vandaar: u hoeft mij niet te overtuigen, deze gehele raad is overtuigd van het belang.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, of de heer Hulster? Ik weet niet ... De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. Ja, ook Actiepartij is erg voor zo snel mogelijk een juniorcollege. Het is treurig om te zien dat dat nu nog niet kan, want dat is heel belangrijk voor Schalkwijk. En wat betreft de internationale school hadden wij echt het gevoel van nu komt de aap uit de mouw. OPH constateerde dat de wethouder in aan de touwtjes trekken regie neemt, dus dan vraag je je toch af: is niet de Mavogebouw gewoon leeg getrokken, de Paulus Mavo leeg getrokken om hier de internationale school te huisvesten? Wist u hier van? Is dat de strategie geweest? Want ik vind dit echt heel ontstellend dat de beste mavo van Nederland gewoon

opgedoekt is en het gebouw nu voor een internationale school geschikt gemaakt wordt. Het is echt, je broek zakt er van af.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, een aantal punten. Te beginnen inderdaad met de Paulus Mavo. Er is ons altijd verteld dat het gebouw niet geschikt was, het klimaat was niet goed, er waren geen gymzalen in het gebouw en er moest verhuisd worden, met nog een aantal andere redenen. En nu zie je dus dat het gebouw wel geschikt gemaakt kan worden, weliswaar voor twee miljoen, maar het kan. Wij gaan niet zo ver als Jouw Haarlem om dan te zeggen van dat moet niet gebeuren. We snappen dat het nu nodig is en dat de internationale school ook een plek nodig heeft. Alleen, we hebben daar wel een ander punt. We hebben net Sportagenda gehad. Het Paulus Mavo heeft geen sportgebouw zelf, in dat pand, heel klein. En dat was nooit geschikt ... Ja, maar dat was nooit geschikt voor de 360 leerlingen die erin zaten. Die gingen naar het fitness, die gingen naar een ander gebouw en die gingen naar het Sterren College. Mijn vraag is: wordt daar wel rekening mee gehouden? Want dat is wel heel belangrijk, dat ook die kinderen genoeg ruimte hebben om te kunnen sporten. Wat Schalkwijk betreft, wij zijn altijd voorstander geweest van een school in Schalkwijk. Dat hebben we iedere keer ook aangekaart en daar werd ons iedere keer gezegd: ja, we hebben de Rudolf Steiner school. Alleen de Rudolf Steiner school, daar begin je in de meeste gevallen in de kleuterklas en je gaat verder. Zijinstroom is toch wat lastiger, omdat de school al vrijwel vol is, het is geliefd, waar we trots op mogen zijn, maar er is niet een mogelijkheid om daar vanuit groep acht zo makkelijk binnen te komen. En iedere keer wordt er gezegd: er is geen behoefte voor een school in Schalkwijk. We hebben het net gehad over dertigduizend inwoners. En die dertigduizend inwoners hebben kinderen. Alleen, die kinderen van die dertigduizend inwoners, die moeten nu noodgedwongen, omdat er niks is, inderdaad heen en weer naar andere delen van Haarlem. En het is voor ons niet te geloven dat dus die kinderen niet die overstap zouden maken wanneer die school daar wel zou zijn, mits het wel een goede school is, want dat is het belang en het vertrouwen wat ouders eerst moeten krijgen. Dat stuk wachten wij af, ondanks dat wij de wens hebben dat daar zo'n school komt. Wellicht dat daar iets, met zo'n juniorklas aan gedaan kan worden, dat er langzamerhand ergens begonnen kan worden en dat we dan kunnen zien in hoeverre in de toekomst het wel nodig is. Maar dan zouden we graag willen dat dat heel snel zou starten en ik lees in het stuk dat dat nog onzeker is, dus wat dat betreft heel snel starten.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, vorige keer was ik even bij, geloof ik, commissie Ontwikkeling, of het was de raad en toen hoorde ik wethouder Botter zeggen in het debat bij de Koepel van dat het college akkoord kan gaan met de Koepel, want in het coalitieakkoord staat ook dat ze een juniorcollege willen, dus de Koepel was dan een logische stap. Toen heb ik dat even opgezocht, want toen dacht ik, moest dat juniorcollege dan in de Koepel, daar wist ik niks van, maar dat was dus ook niet zo. Er staat toch echt op bladzijde 8 van het coalitieakkoord van 'wij willen meer openbaar onderwijs in Schalkwijk, te beginnen met een juniorcollege'. Nou, als er dan staat, als mensen van de coalitiepartijen zeggen: iedereen weet dat wij het allemaal willen, nou, dan zou Trots Haarlem zeggen, als wij dat allemaal willen en het staat in het coalitieakkoord van 2018 tot 2022, laten we dan daar vaart mee maken in 2018 tot 2022 en niet zeggen: wij gaan eens kijken wat wij na 2022 kunnen doen. Want dan had je net zo goed dat coalitieakkoord niet kunnen schrijven. Dus wij horen graag van de wethouder hoe hij vorm gaat geven aan meer openbaar onderwijs in Schalkwijk en te beginnen met het juniorcollege in Schalkwijk.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we iedereen gehad, volgens mij. Gaan we naar de wethouder, wethouder Botter. VVD nog, toch.

De heer Van Kessel: Nou ja, ik kies ervoor, gelet op het vele dat er al gezegd is, om eerst naar de wethouder te luisteren.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Goed, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Dank u wel alle raadsleden, commissieleden, voor uw inbreng. Het moet mij wel even van het hart dat er één punt is wat ik in ieder geval graag met degene die het verwijt heeft gemaakt dat ik niet duidelijk zou hebben gezegd dat met twee miljoen het pand ook geschikt zou kunnen worden gemaakt voor de Paulus Mavo, als dat op de band kan worden aangetoond, dan wel de andere kant op, dat ik zou hebben gezegd dat zeg maar deze school niet geschikt gemaakt kan worden voor de Paulus Mavo, daar zet ik graag een fles wijn op in, als u dat kunt aantonen. Want volgens mij heb ik gezegd: het gaat om een gebouw wat verouderd is, wat te weinig ruimte biedt op een gegeven moment voor meer dan de leerlingen die daar nu zitten, dat we op verschillende momenten nee moeten verkopen en dat we zeg maar om efficiënt ruimtegebruik kijken naar hoe je een aantal bewegingen bij elkaar kunt brengen. En volgens mij heb ik bij de vorige commissie nota bene nog gezegd, op de vraag die ik toen kreeg van wethouder, wordt het pand verkocht? Toen heb ik gezegd: nee, we denken erover, misschien, maar dat is nog niet helemaal zeker. Want het bestuur van de internationale school moet daar nog naar kijken en dat moet eigenlijk nog steeds geregeld worden. Maar we hebben het erover gehad dat de internationale school daar naartoe kan en dat er nooit sprake is geweest om dit onderwijsgebouw te verkopen. Dus dat gezegd hebbende, wil ik graag met u in debat gaan, in ieder geval met degene die mij kan aantonen dat ik een misleidende, laat ik het zo maar noemen, of versluiserende boodschap heb gebracht om u op het verkeerde spoor te brengen. Dan voor wat betreft het plan zoals dat hier ligt. We hebben te maken met een plan dat vormgegeven is op basis van de financiële kaders die al in het vorige Strategisch Huisvestingsplan zijn gevormd, neergelegd. Ik zie een vraag.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, wethouder, u zegt dat u tijdens de vorige commissievergadering heeft gezegd: we gaan er nog even naar kijken of het gebouw geschikt kan worden gemaakt voor de internationale school en daarvoor gaan we eerst in overleg met de internationale school. De memo is van 11 februari 2019, dan wist u dat toen toch al, dat dat eraan kwam?

Wethouder Botter: Wij wisten dat het gebouw mogelijkerwijs vrij zou kunnen komen, maar ik heb nooit gestuurd op het actief bewegen van dat de school eruit zou moeten ten faveure van de internationale school, omdat op het moment toen we het over memo hadden, nog niet eens helder hadden van dat of dit gebouw überhaupt ook geschikt te maken is voor de internationale school. Dus ja, kijk, wat we doen en dat is ook hetgene van waar we het straks over moeten hebben van wat de internationale school betreft bij het volgende agendapunt, dan gaan het over de vraag van welke ambities ziet u voor zich voor de internationale school? Wij weten dat de bovenbouw met ingang van volgend jaar september uit het pand moet zijn, in ieder geval moet er dan de mogelijkheid zijn dat daar de ontwikkelingen verder vorm kunnen krijgen en dan moeten wij gewoon een alternatief hebben. Want laat ik daar heel duidelijk over zijn: hetgene van wat de leerlingen, het zijn gewoon inwoners van Haarlem waarvoor wij verplicht zijn om onderwijs te regelen. Het is niet één of andere eliteschool die particulier onderwijs is of zo, nee het is gewoon onderwijs, regulier onderwijs waar een wat hogere ouderbijdrage wordt gevraagd omdat er wel extra faciliteiten zijn, maar het zijn in principe

gewoon onderwijs bekostigde plekken die we daar moeten ook realiseren en waarvoor wij als gemeente verantwoordelijk zijn gehouden om daar te zorgen dat daar huisvesting voor wordt geregeld. Dus het is ook heel goed mogelijk dat als je bijvoorbeeld kiest voor het hoofdscenario, dat zult u straks aantreffen, waarbij je uitgaat van het meeste verre doorgroeivariant en je zou een nieuwe school neer moeten zetten, dan kom je al snel aan een bedrag van tussen de tien en vijftien miljoen euro. Dus daar hebben we vooralsnog niet voor gekozen, daar wil ik ook eerst met u over praten, dat zou ook niet in financiële zin mogelijk zijn, want dat was ik aan het vertellen. Hetgene van wat hier voorligt is allemaal geplaatst binnen de financiële kaders, een update van hetgene wat er al lag en we hebben gekeken van waar we eventueel konden schuiven om de meest noodzakelijke dingen te kunnen regelen binnen deze coalitieperiode. En dan kom ik ook meteen op het juniorcollege. Het juniorcollege is echt, in het kader ook van het onderwijskansenbeleid voor ons echt een grote prioriteit, daar heb ik ook al met schoolbesturen verschillende malen over gesproken, maar de vraag hoe het juniorcollege, in welke vorm dat invulling moet krijgen, daar zijn we het nog niet over eens. Dat is een discussie die plaatsvindt op dit moment binnen het onderwijsveld, moet dat een zelfstandige organisatie worden als fysieke organisatie, als school, moet je dat gaan organiseren op meerdere scholen tegelijk? Op het moment dat je een juniorcollege hebt wat eigenlijk een verlengde bovenbouw is van het basisonderwijs, dus een groep zeven, acht, negen, zou je dan krijgen en dan moet je naar het voortgezet onderwijs en dat zou dan het reguliere onderwijs moeten zijn, waar sprake is van een toelating in ieder geval op elke schooltype wat we in Haarlem hebben, dat moet je van tevoren hebben gegarandeerd, geregeld, want anders kom je niet uit met dat kinderen ook daadwerkelijk die kansen krijgen die je probeert te leveren met het verder kunnen doorleren in die groepen acht, acht/negen. En dan krijg je dus volgens mij ook een situatie dat ik daar zo hard mogelijk mee aan de slag ga en ik hoop u daar ook over binnenkort te informeren, op basis van de verschillende werkconferenties die de afgelopen periode zijn gevoerd. Maar het betekent wel dat het nog wel even een tijdje gaat duren voordat we echt fysiek een idee hebben hoe we dat juniorcollege kunnen vormgeven. En dan mijnheer Van den Raadt, om even terug te komen op de verwarring die u wat mij betreft nu schept als het gaat over de relatie tussen het junior ...

De voorzitter: U hebt een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: U geeft aan ons te gaan informeren over de voortgang van juniorcollege. U zegt binnenkort. Wat is binnenkort?

Wethouder Botter: Ik denk dat dat dan net na de zomer wordt. We zitten daar nu in LEA-verband, dus dat is de Lokale Educatieve Agenda en de Regionale Educatieve Agenda en daar hebben we kansengelijkheid als een heel belangrijk onderwerp aan de orde. Die agenda zal ik hier ook laten zien wat daar uit is gekomen en daar zullen we, onder dat kopje ook, verder het hebben met elkaar over het juniorcollege.

De voorzitter: Nog één vraag, de heer El Aichi.

De heer El Aichi: Na de zomervakantie is september?

Wethouder Botter: Ja, dat is, in ieder geval na de zomervakantie is de maand september. Dan hebben we het even over de relatie tussen het juniorcollege en de Koepel. Ik weet niet of u het zich nog kunt herinneren, maar ik kan me dat glashelder herinneren, toen hebben we het gehad over de vraag van de toegankelijkheid van het onderwijs en kansengelijkheid en de vraag of je dat nou wel, dat was de link die ik legde, het feit dat je en soms een particuliere universiteit misschien hebt en onderwijs hebt voor kinderen die heel moeilijk kunnen leren en bijvoorbeeld in het kader van kansengelijkheid. Ik, het is mij een lief ding waard, dat we dat hele palet van verschillende vormen van onderwijs in onze stad, zo meteen hebben. En in dat verband heb ik de relatie

gelegd tussen kansengelijkheid met zo'n juniorcollege en de Koepel. Ik heb nooit gezegd dat er een juniorcollege in de Koepel zou komen, dus dat is een misverstand.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou ja, de Koepel, dat gaat er dan misschien wel komen. Gaat u dan ook ervoor zorgen dat dat juniorcollege er deze coalitieperiode komt?

Wethouder Botter: Ik ga in ieder geval mijn uiterste best doen om ervoor te zorgen dat alles in de startblokken staat om zodra we ook weer met een nieuw financieel kader te maken hebben, of het moet zo zijn dat bepaalde andere trajecten in de vertraging geraken en ik ruimte krijg in mijn investeringsprogramma om ... En het zal zo zijn dat het een juniorcollege is wat een fysieke plek ergens moet hebben, daar ga ik me hard voor maken.

De heer Van den Raadt: Dan nog één extra toezegging. Dat juniorcollege is dus in Schalkwijk, wat u betreft?

Wethouder Botter: Als er een juniorcollege in Haarlem komt, komt dat in Schalkwijk, ja. Dat hebben we met zijn allen zeg maar ook voor ogen en dat is ook de bedoeling. Ik wil met alle plezier in de inventarisatie ook meenemen, maar ik ben het wat dat betreft wel heel erg eens met D66 als de vraag aan de orde komt van moet je nu gaan inventariseren, extra opnieuw gaan inventariseren voor een brede school, een mavo-havo-vwo-scholengemeenschap in Schalkwijk? Ik denk dat het ook weinig zoden aan de dijk zou zetten, ook al zou je nu gaan inventariseren bij leerlingen die nu op een andere school zitten of ze bereid zijn om daar te blijven, dat heeft helemaal geen zin, want die school heeft helemaal nog geen naam, heeft nog geen helemaal geen standing, je weet niet hoe men daar ... En het andere probleem, vind ik, is dat je dan met leegstand komt op die andere plekken. Dus op het moment dat we gaan praten over de vraag van hoe zit het met de vraag en dat is op demografische gegevens en dat doen we altijd zo, op basis van leerlingenprognoses, wenselijk is dat we op een gegeven moment zover zijn in Schalkwijk dat er een moment is dat je zeg maar de, en dat moet je natuurlijk vier, vijf jaar voor zijn, want het moet ook nog gebouwd worden en gerealiseerd zijn, maar ik wil best nog eens een keertje goed nagaan van hoe we dat traject het beste kunnen aanpakken, zodat dat al in de startblokken staat op het moment, en dat wil ik ook met de schoolbesturen spreken, op dat moment dat zeg maar in 2026 misschien die school er moet zijn. Want waar we het over hebben is dat we eerst natuurlijk ook, het zijn vooral veel mensen die daar ook nieuw komen wonen, en sommigen zullen jongere kinderen hebben en anderen zullen al oudere kinderen meenemen, die kunnen zijinstromen. Ik weet nu niet mij uit mijn hoofd waar het document zich bevindt over de Rudolf Steiner, maar in het college is het in ieder geval vastgesteld, volgens mij moet het hier nog komen, maar daar hebben we in ieder geval een heel mooi plan voor vernieuwbouw en verduurzaming van de nieuwe Rudolf Steiner, dat zit echt eraan te komen, dat is hier op heel korte termijn en daar gaan we er ook vanuit, o, dat staat er nu ook in, en daar gaat het zeg maar om een uitbreiding toch van zeshonderd plekken. Dus als het gaat ook over de mogelijkheid van zij-instroom, daar hebben we in ieder geval heel erg in geïnvesteerd om te zorgen dat dat op een goede manier vorm krijgt.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: En daar zit wel een gevaar in. Rudolf Steiner is een antroposofische school. Op het moment dat dan het Rudolf Steiner naar verhouding meer kinderen trekt van het vwo-niveau waardoor je in feite een openbare school steeds verder vooruitduwt omdat je het aantal niet haalt, creëer je een onevenwichtigheid in Schalkwijk. En misschien onvermijdelijk, doordat we met het Rudolf Steiner bezig zijn, maar dat heeft ook een gevaar in zich, volgens mij.

Wethouder Botter: Dat zou kunnen, dat weet ik op dit moment niet. Wat ik wel weet is natuurlijk dat, want dat was in één en dezelfde week, ik geconfronteerd werd met dat er een klas werd opgeheven in het Rudolf Steiner en vervolgens lag er een kredietaanvraag om hem verder uit te breiden, dus toen heb ik wel eventjes achter mijn oren gekrabd in hoeverre dat nou een gelukkig moment was. Maar ik heb mij ook laten overtuigen dat bijvoorbeeld het in zo'n situatie wel zo is van dat alles er spik en span goed uitziet, als er weer rust is, dan zijn er voldoende leerkrachten en docenten die geïnteresseerd zijn in deze school en ik ben ervan overtuigd dat er dan ook genoeg leerlingen zijn die ook als zijinstromer in de school zullen deelnemen.

De heer Smit: Ja, mijnheer de wethouder, dat bedoel ik juist, op het moment dat die verhoudingsgewijs meer instromen omdat er geen ander alternatief voor vwo in Schalkwijk is, blokkeer je in feite de ontwikkeling van een openbare school voor havo-vwo in Schalkwijk, omdat er relatief veel meer instromen op de Rudolf Steiner. Dat gegeven dat hebben we nu ontwikkeld, want dat Rudolf Steiner komt er, maar daarmee kan het zijn dat je een openbare voortgezette school in Schalkwijk in feite steeds verder voor je uitschuift, omdat het Rudolf Steiner in verhouding teveel leerlingen opneemt.

Wethouder Botter: Nou ja, ik ben daar op zichzelf niet zo heel erg bang voor, omdat het ook weer te maken heeft met een bepaald publiek wat daar gevraagd wordt. Nogmaals, ik denk dat we, als ik u toezeg dat wij ons heel snel gaan oriënteren op hoe vanaf 2024-2026 welke faciliteiten daar verder nog aan toegevoegd moeten worden bovenop hetgene wat we hier al hebben meegenomen in dit Strategisch Huisvestingsplan, gebaseerd op de demografische gegevens van de komst van de nieuwbouw en de ontwikkeling van Schalkwijk, dat we dan ruim op tijd zijn om dat te realiseren. Mocht dat niet zo zijn, want dit heb ik in die zin niet zo één, twee, drie ook voorbereid, mocht dat nou niet zo zijn, dan kom ik ook daarop bij u terug en dan zal ik aangeven hoeveel eerder dat noodzakelijk is. Niet in september. Dat juniorcollege, dat krijgt u van mij, is een ander verhaal, dat is ook een andere doelgroep. Dat is echt iets heel anders. Voor de rest heb ik eigenlijk denk ik de meeste hartenkreten en suggesties wel meegekregen. En als de Actiepartij het heeft over een broek die afzakt, moet ik nu ineens denken aan een heel ander spotje, dus ik begrijp niet precies wat u daarmee bedoelt.

De voorzitter: Dat gaat de heer Hulster nu uitleggen. De heer Hulster.

De heer Hulster: Nou, dat wil ik graag nog even verduidelijken. Kijk, is dit nou een sociaal onderwijsprogramma? U zegt ja, die internationale school, dat is geen eliteschool en dat is ook maar gewoon onderwijs. Maar de realiteit is dat we in dit programma dus de voorkeur geven aan passanten, mensen die niet bereid zijn om onze taal te leren, omdat ze weten dat ze binnen drie jaar gewoon weer weggaan. Die vinden we relevanter dan mensen die het moeilijk hebben, die moeite hebben om hun onderwijs op orde te krijgen, die belang hebben bij een kleine school. Voor mijn gevoel zitten die twee dingen en u kunt zeggen, oké, dat is toeval, dat heeft niks met elkaar te maken, maar voor mijn gevoel zitten die in dit onderwijsprogramma aan elkaar verknoopt. We heffen de Paulus Mavo op en we maken er internationale school voor. Nou, ik vind het echt verontrustend.

Wethouder Botter: Kijk, u zou gelijk hebben als er 340 kinderen op straat komen te staan. En u zou gelijk hebben op het moment dat daar geen geschikte plek voor zou zijn en dat ik willens en wetens zeg maar hier een aantal kinderen zou belemmeren in hun ontwikkeling omdat ik die keus maak om zo om te gaan met die gebouwen. Ik denk echt persoonlijk dat dat niet aan de orde is. Ik denk ook echt niet dat we hier mensen op een zijspoor zetten. Sterker nog, ik ben ervan overtuigd dat over twee, drie jaar de leraren, leerlingen en de ouders van het nieuwe Sterren College ook blij zullen zijn met de ontwikkelingen die meegenomen worden in dat geval, dus ze hebben een bredere keuze die ze kunnen maken, er zijn ruimere profielen, er wordt ook daar gekeken van hoe je de school in ieder geval bij de onderbouw nog kunt ondersteunen omdat we dat veilige

gevoel willen vasthouden. Ik hoop dat ik heb kunnen duidelijk maken in de afgelopen periode dat wij het over dit onderwerp hadden, dat het niet een vooropgezet plan is geweest. Er had ook natuurlijk, en dan was ik voor mijzelf veel makkelijker en veel sneller klaar geweest, had ik het Sterren College bij wijze van spreken eruit kunnen jagen en dan had ik meteen voor de maximumvariant het Sterrencollege als pand kunnen hebben voor de internationale school. Nou, dat had ook een heleboel problematiek teweeg gebracht, daar zouden ongetwijfeld ook andere mensen een bepaalde opvatting over hebben gehad. Je doet het in zo'n situatie misschien nooit goed, gelet op het feit van dat je ook rekening hebt te houden met je portemonnee.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, u steekt uw vinger op? Oké.

De heer Van den Raadt: Ja, dan nog even over die beroemde zin in het coalitieakkoord: 'We willen meer middelbaar onderwijs in Schalkwijk', dat betekent dus eigenlijk niks? Want de scholen bepalen en daar is voor de rest geen invloed op, want als we dat echt willen en iedereen is daarvan overtuigd, dan zouden we wel iets kunnen doen, ook al is er misschien niet genoeg leerlingen in Schalkwijk? Kijk, dat je het gebied Schalkwijk pakt, is natuurlijk op zich interessant, want ik denk dat geen enkele school genoeg leerlingen trekt als je vier wijkraden, vier wijken bij elkaar zet, ook niet in Noord, ook niet in het centrum. Dus als je op die gronden gaat zeggen, er kan geen school komen, want die vier wijken bij elkaar hebben niet genoeg kinderen, dan denk ik dat we helemaal nergens een school in Haarlem hebben staan. Maar kunt u nog even vertellen van wat u nou precies bedoelt met 'We willen meer middelbaar onderwijs in Schalkwijk'? Dat is dus alleen het Rudolf Steiner en of je daar wel of niet in komt, dat mag je zelf maar uitvogelen?

Wethouder Botter: Nee, ik denk dat ook dat geldt dat er aan de haal wordt gegaan met één zin uit zo'n coalitieakkoord waarin staat van we willen meer voortgezet onderwijs in Schalkwijk. Dat willen we ook op het moment dat we daar verder ook aan toe zijn. En aan toe zijn heeft te maken met gedachtevorming. In dit geval, rondom het juniorcollege, heeft dat vooral te maken met het concept of het principe van dat juniorcollege, hoe je dat verder vorm wilt geven en als je dat weet en ook met elkaar en met de onderwijspartijen in de stad daar duidelijkheid over hebt voor de toekomst, dan kun je daar mee beginnen. En ik zal zo snel mogelijk, op het moment dat we dat weten, zal ik dat ook hier melden. En misschien moeten we dan keuzes maken, opnieuw, in de plannen die hier liggen, maar ik vind dan wel dat je een heel onbetrouwbare partner wordt naar je onderwijsbesturen toe, omdat zij zich nu, op het moment dat u zich hieraan committeert aan dit plan wat hier ligt, zich ook gaan baseren op van dit is hetgene van waar we de komende jaren voor gaan en rekening mee hebben te houden. Maar ik kan alleen maar, het kan ook zo zijn dat ineens vanuit Den Haag een schip met geld overkomt, voor een stimuleringsregeling, voor juniorcolleges, ik noem maar wat, dan zou het makkelijker zijn om dat nog deze periode te realiseren. Maar ik denk niet, naast alles wat we verder willen, dat het mogelijk is om dat te doen. En als ik mogelijkheden zie, ik ben ook bezig om te kijken of we, maar dat voert te ver om nu met u daar uitgebreid over te praten, omdat ik gewoon nog helemaal niet weet hoe dat werkt, maar ik ben ook wel op zoek naar of wij niet sociaal-maatschappelijke investeerders kunnen vinden die bereid zijn voor ons mede te investeren in onderwijsgebouwen, zodat er een soort andersoortige huurconstructie, of een andersoortige relatie, alleen dat staat nog helemaal in de kinderschoenen. En ik ben natuurlijk ook aan het zoeken van op welke wijze, en dan heb ik het niet over lease back en weet ik veel wat, nee, dan heb ik het puur over investeerders die bereid zijn om te investeren voor gewoon redelijk rendement in onderwijshuisvesting. En dan huren wij daar voor langere periode die panden en die geven wij dan weer aan het onderwijs, om daarvoor te zorgen dat zij daar bijvoorbeeld een juniorcollege kunnen exploiteren of realiseren. Daar hebben we over nagedacht, ook in relatie tot de internationale school. Het probleem wat je alleen hebt daarin, is dat je goed moet weten op welke locaties kun je dat doen? En waar doe je dat? En waar is ook grond beschikbaar? Waar hebben wij misschien nog een

positie? Maar nogmaals, ik zeg dat nu aan u, en ik hoop niet dat u me daar nu allerlei vragen over gaat stellen, want die kan ik toch nu niet beantwoorden, maar het is wel iets waaruit u hopelijk ook opmaakt dat ik wel aan het nadenken bent of je naar andere modellen kunt, omdat ik heel erg krap zit. We hebben op dit moment geen investeringsplafond, maar we hebben wel een maximum schuldquote waar we mee te maken hebben, wat we met elkaar hebben afgesproken en nou, daar kan ik niet overheen.

De voorzitter: Duidelijk. Een laatste ...

De heer Van den Raadt: Ik zie dat voorstel graag tegemoet. Dan zullen we voorstemmen, maar dan de opmerking, kijk, en dat blijft dan toch raar, in dat coalitieakkoord wordt beloofd meer onderwijs in Schalkwijk en we beginnen met het juniorcollege. Nou, de conclusie is, juniorcollege, deze periode, komt er niet, dus meer middelbaar onderwijs in Schalkwijk waarschijnlijk ook niet, maar dan blijft het natuurlijk raar dat Schalkwijk wordt bepaald, nou, dat zijn vier wijken en daar zijn te weinig mensen om een school te starten, maar ze fietsen wel allemaal naar andere wijken. Maar welke wijk in Haarlem waar je vier wijken aan elkaar vast rekent, hebben wel genoeg mensen om een school te starten? Geen één, dus dat is een kulargument. Deel Haarlem dan in in noord en zuid en dan is er plotseling wel genoeg mensen in zuid om in Schalkwijk een school te starten.

De voorzitter: Dat is een opmerking en die neemt de wethouder ter harte, neem ik aan.

Wethouder Botter: Ik neem hem mee.

De voorzitter: U neemt hem mee, kijk. Het is een adviseringsstuk, mensen, dus ik zou wel graag van u willen weten hoe we dit stuk naar de raad laten gaan. Een hamerstuk? Met stemverklaring, had ik wel verwacht. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Volgende agendapunt is wel voor mij van belang hoe ik hem erin wil.

De voorzitter: Sorry, ik kon ... Nog een keer.

Mevrouw Özogul-Özen: Volgende agendapunt is wel belangrijk hoe ik dan hierover denk.

Wethouder Botter: U vraagt mij, mijnheer de voorzitter. Kijk, in principe is de vraag van hoe je naar de ontwikkeling van de internationale school kijkt, staat los van je wettelijke verplichting om voor deze leerlingen wat te doen. Dus in principe kunt u gewoon dit stuk, als u dat zou willen, ga ik dan maar even vanuit, onderschrijven, maar u kunt natuurlijk wel nog het nodige meegeven in relatie tot het andere stuk. Maar eigenlijk als u er geen alternatief voor heeft van hoe, als u zegt van ik wil dit per se niet van dat onderdeel van die internationale school, dan ben ik wel heel erg benieuwd hoe u dan denkt om de financiering van die onderwijshuisvesting voor deze kinderen te regelen.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, ik heb er ook even naar gevraagd, ook omdat u net uitlegt dat u op zoek bent naar andere vormen van financiering van onderwijshuisvesting, zoals het zoeken van andere partners, dat is een scenario wat in het volgende stuk wordt voorgesteld. En toch zei u van ja, maar ik ben er nog heel erg over aan het nadenken of dat wel een optie is. Dus er is toch verband tussen die twee punten en ik vind dat lastig hoe ik dat moet zien.

Wethouder Botter: Ja maar, weet u hoe het werkt hiermee? Het is zo dat op het moment dat mocht blijken dat we op een andere wijze de financiering van dingen voor elkaar krijgen, dan valt het hierin vrij. En dan moet ik gewoon naar u toekomen om met u te komen spreken over een alternatief. En dat is dan te doen gebruikelijk. En nogmaals, de basis is van dat wij dat gewoon financieren en dat wij verantwoordelijk zijn en dat volgend jaar die kinderen anders op straat staan en dat wil ik coûte que coûte voorkomen.

De voorzitter: Ik wilde naar ...

Mevrouw Steyger: Dat heeft u mij ook niet horen zeggen, maar de vraag is toch, als we nu dit stuk in stemming brengen, stemmen we dan voor scenario 1?

De voorzitter: Mevrouw Steyger, ik ben aan het woord. U heeft het woord niet gekregen. Ik wil voorstellen: we gaan, deze parkeren we gewoon. Als u allemaal eventjes het tweede punt wil bespreken, dan ga ik daarna nog een keer vragen, wat gaan we met dit stuk doen? Dan kunt u gewoon gerust een keuze maken, dan hoeven we niet in de raad iets te veranderen. Akkoord, wethouder? Dan gaan we dit punt nu afsluiten.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

10. Stand van zaken en vervolg Internationale School Haarlem (ISH) (JB)

De voorzitter: En we gaan gelijk door naar het volgende punt dan, dat is dan punt 10. Stand van zaken en vervolg Internationale School Haarlem. Even kijken, in 2017 is besloten een internationale school in Haarlem op te richten. In het convenant is vastgelegd dat de school uit zou groeien naar een school van 360 leerlingen. De ISH groeit nu al harder dan vanuit was gegaan. De school heeft de potentie om uit te groeien naar een leerlingenaantal van duizend leerlingen. Het is daarom van belang een standpunt in te nemen over de door de gemeente gewenste groei en de eindsituatie van de Internationale School Haarlem. In de informatie-nota zijn hiervoor verschillende scenario's op hoofdlijnen gesteld. Het is een bespreekpunt dus. In deze bespreking verneemt het college graag de zienswijze van de commissie of het gewenst is om huisvesting voor meer dan 360 leerlingen te onderzoeken en zo ja of er een voorkeur is voor één of meer van de gepresenteerde scenario's. Er zijn ook schoolbesturen aanwezig. Dat is mevrouw Vaes van schoolbestuur IRIS, die is aanwezig in de zaal? O, die zit daar, ja. En de heer Custers van schoolbestuur Salomo, die zit ook daar, ja, ik zie hem, om eventueel vragen kort te beantwoorden. Ik zit even te kijken, volgens mij is daar geen microfoon. Er is alleen daar nog een microfoon. Dus als u ... U kunt ook hier anders even plaatsnemen, dan hebben we in ieder geval een microfoon hier voor u gereed staan. Welkom bij de commissie. Het is dus een bespreekpunt en de gasten zijn hier om eventuele vragen, ze gaan geen actieve presentatie houden, dus voor vragen kunnen zij eventueel gaan deelnemen aan het gesprek. Wie kan ik het woord geven? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik was niet op de hoogte dat we nog bezoek zouden krijgen in de commissie dus nou ja, goed, van harte welkom. Ik heb eigenlijk geen vragen voorbereid, maar nou ja, goed, ik hoop dat u zo meteen ook nog de kans krijgt om wat te zeggen en dan zal ik daar goed naar luisteren. Voor wat betreft de internationale school staat de VVD daar positief tegenover, in ieder geval ook richting de groei daarvan. Het is goed voor het vestigingsklimaat om zo'n school te hebben en het hoort bij de noodzakelijke voorzieningen van Nederland, van Haarlem als internationaal handelsland, handelsstad. VVD is ook bereid om met het college mee te kijken naar hoe we het succes van de internationale school en de snellere groei naar 360 kunnen faciliteren. Dat geldt wat mij betreft ook, in principe ook voor het hogere scenario, richting 700 of 100, of 1000 leerlingen. Het voorkeur uitspreken voor een van de scenario's waarop dat zou moeten vind ik nogal wat lastig omdat ik niet vooraf kan beoordelen, ja goed, wat daar uit zal komen. Dus mijn vraag eigenlijk

aan de wethouder is waarom niet alle scenario's worden meegenomen in het onderzoek? Nou ja goed, en als het onderzoek dan op een gegeven moment zal komen dan, ja goed, dan zullen we dat gaan beoordelen op of zo'n internationale school niet ten koste gaat van het primair en het voortgezet onderwijs in Haarlem. We zullen er naar gaan kijken wat de kosten ervan zijn. Een vraag voor de wethouder ook is in hoeverre het mogelijk is om de kosten te delen in de regio? Als wij, nou ja, een grotere school voor onze rekening zouden nemen en op andere plekken zou dat niet zijn maar toch in de behoefte voorzien van de regio, in hoeverre kunnen we daar wat compensatie voor krijgen? We zullen kijken naar de locatie en uiteraard denken wij ook altijd na over het effect dat het heeft op de huizenmarkt en de bereikbaarheid van de stad.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Leeuwen, D66.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, ook hier ben ik weer heel blij dat ik hier namens D66 het woord over mag voeren. Want D66 is voor een internationale school in Haarlem en dat is ook onze motie, de motie die ik ook heb mogen maken samen met mijn fractiegenoten destijds in 2015, die het toenmalige college heeft opgeroepen onderzoek te doen naar de mogelijkheden voor een internationale school in Haarlem. En laat duidelijk zijn, onze arbeidsmarkt is internationaal en het '...' van expats dat hier 2 ton per jaar verdienen, dat is echt al lang niet meer zo. Het zijn veel mensen uit Zuid-Europa die in de hospitality werken, die uw biertje tappen in het weekend, die je kamer schoonmaken voor de hotels, die oppassen bij uw kinderen aan huis wellicht... Het beeld is echt anders. En die mensen zijn ook Haarlemmers. Die mensen zijn Haarlemmers, die mensen hebben kinderen en die hebben evenveel recht op onderwijs als alle andere Haarlemmers. Dus dat ook even gezegd hebbende, ook gelet op de vorige discussie.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, als die evenveel recht hebben op onderwijs als Haarlemmers, waarom hebben ze dan niet recht op precies hetzelfde onderwijs als Haarlemmers?

De heer Van Leeuwen: Nou, ook hier hebben wij, in Nederland hebben wij zoiets als vrije school keus waarbij wij inspelen op de behoeftes van alle mensen en dat speelt ook hier. Ik ga ook nog iets daarover zeggen dus ik kom daar zo meteen op terug. Dus ja, goed dat de internationale school er is, ook goed dat het goed gaat en ook goed dat deze mensen die juist ook, want dat hoorde ik ook bij de vorige discussie, ook kwetsbaar in deze samenleving kunnen zijn vanuit de hele solidariteit, en ik had niet gedacht dat ik dat woord ooit zou gebruiken want dat is toch meer aan mijn overbuurman...

De voorzitter: U heeft een interruptie...

De heer Van Leeuwen: Vanuit solidariteit verdienen deze kinderen ook onderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ik heb een vraag. Weet u hoe hoog de ouderbijdrage is voor de mensen die naar de internationale school gaan? Per jaar?

De heer Van Leeuwen: Ja, daar heeft u mij, mevrouw Steyger. Nee, dat weet ik niet.

Mevrouw Steyger: Nou, die is echt bijzonder hoog en ik vraag me af of...? Ja, 15... Nee, boven de € 10.000.

De heer Van Leeuwen: Onzin.

Mevrouw Steyger: Jawel.

De heer Van Leeuwen: Onzin, pertinente onzin.

Mevrouw Steyger: Jawel. Stond op de website.

De voorzitter: Laten we de discussie... De heer Van Leeuwen, gaat u verder.

Mevrouw Steyger: Dat kan een hotelschoonmaker niet betalen.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, ik ga verder met mijn termijn. Kortom ... Ho, valt bijna af van de microfoon. Goed dat er een locatie is gevonden. Goed dat er wordt gekeken naar een vervangende locatie. En ja, we moeten sowieso de huidige doorontwikkeling voor het middenscenario realiseren, dus dat is sowieso goed. Daarnaast, en dat zei de heer van Kessel ook al gelukkig, we moeten in ieder geval onderzoeken naar hoe wij nu door kunnen groeien. En dan gaan wij voor de doorgroei naar 700 tot 1000 leerlingen. Daarbij hebben wij een lichte voorkeur, maar we neigen naar de voorkeur dus dat is ook een vraag aan het college inderdaad, naar scenario's 5, 9 en 10, zeker omdat wij destijds in onze motie hebben gezegd dat, en dat is ook belangrijk voor een aantal collega's hier in de zaal weet ik, dat er in de Internationale School Haarlem, of International School Harlem, Haarlem dan hè, niet de capaciteit van reguliere scholen in mag nemen. Tegelijkertijd zien we nu in het totaal dat er wel verschillende dingen wordt doorgeschoven in de '...'. Dus eigenlijk net zoals de vraag van de heer Kessel, of Van Kessel die hij ook al stelde aan het college: graag onderzoek, college, zodat wij de integrale afweging kunnen maken wat wij wanneer doen, want uiteindelijk kunnen we ons geld maar één keer uitgeven, zo simpel is het. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De hee... Een interruptie, de heer Van den Raadt? Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Jazeker, omdat ik hoor dat D66 die goede motie toen heeft ingediend om te onderzoeken of daar behoefte was aan onderwijs. En het is ook dat het per schooljaar gestart is en dat het gaat om 360 leerlingen. Denkt u dat het niet geniaal is voor Schalkwijk? Onderzoeken of dat mogelijk is, per schooljaar starten. En ik denk dat er wel 360 mensen in Schalkwijk naar middelbaar onderwijs willen. Bent u het met me eens?

De heer Van Leeuwen: Een internationale school in Schalkwijk bedoelt u?

De heer Van den Raadt: Nee, gewoon een middelbare school. Ik denk dat er ook wel 360 mensen in Schalkwijk zijn die daar naartoe zouden willen. Per schooljaar starten en het onderzoeken.

De heer Van Leeuwen: Ja, mijnheer Van den Raadt, ik snap uw vraag heel goed, en deze vraag heeft mijn partij echt minimaal één keer per jaar in deze commissie gesteld. Want als geen ander willen wij een middelbare school in Schalkwijk. En als geen ander krijgen wij keer op keer het antwoord: we zien deze mogelijkheid nog niet als levensvatbaar. Dus dit gaat buiten dit agendapunt, maar alstublieft, doet u nou niet of ik gek ben want dit gaat echt buiten de orde om. Wij zijn groot fan van een middelbare school in Schalkwijk, maar tegelijkertijd, en u brengt mij wel op een idee. Schalkwijk is een van de stadsdelen met wat meer ruimte qua bouwgrond, wellicht zijn daar ook mogelijkheden qua scenario's. Misschien is dat wel een prachtige plek voor een International School in Haarlem. Geen idee. Maar dat is inderdaad wat het college uit moet zoeken, want het college moet onderzoek doen, moet onderzoek doen om dat hoge scenario te faciliteren. Ook een goeie vraag om te kijken of de regio mee wil delen in de kosten. En dan zullen wij als raad hier met elkaar de

belangenafweging moeten maken: hoe geven wij ons geld uit? Hoe gaan wij investeren? Want daar zijn wij als raad voor. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben in de fractie gesproken over dit voorstel en wij vonden om nu een keuze te maken voor een bepaald scenario nog te vroeg. We zijn het ermee eens dat er een internationale school in Haarlem moet komen. We hebben nu ook een gebouw waar we misschien in gaan investeren om de smallere versie van de school te kunnen huisvesten. En als we vinden dat die moet groeien dan heeft het dus geen zin om in dat gebouw te gaan investeren. Tenminste, dat zou mijn voorzichtige conclusie zijn. Wat ik wel belangrijk vindt in het integraal kijken naar dit voorstel is dat we ook als Haarlem de ambitie hebben om heel veel nieuwe woningen te bouwen in verschillende delen van de stad en dat we ook hebben gezegd dat de voorzieningen die daarbij horen moeten meegroeien. En we hebben niet zo ontzettend veel ruimte. Dus in dat opzicht vinden wij het lastig om nu te zeggen: we gaan een hele grote school faciliteren terwijl we nog niet weten of er nog meer scholen en plekken om die te huisvesten nodig hebben. De MRA heeft ons gevraagd om mee te denken. Nou, dat mogen ze doen. Misschien zijn er toch in de regio andere gemeentes en locaties die wel meer ruimte hebben om een grotere internationale school te huisvesten dan Haarlem. Ik kan me voorstellen dat mijn collega van D66 zegt: het zijn niet meer de hele rijke internationale bedrijven die hun expats in deze regio vestigen. Ik weet het niet precies. Maar volgens mij zijn het wel tijdelijke Haarlemmers. Het is niet de bedoeling dat ze hier zich blijvend vestigen. Want anders dan zou ik nog kunnen voorstellen dat ze hun kinderen naar een regulier onderwijsinstelling zouden sturen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Dus een tijdelijke Haarlemmer, ook een student aan Inholland of een tijdelijke Haarlemmer die wellicht gaat samenwonen in Lisserbroek over een paar jaar, is minder waard dan een Haarlemmer die hier vooraf tekent dat hij hier de komende 60 jaar blijven wonen?

Mevrouw Steyger: Minder waard? Nou, dat is een vreemde vergelijking. Wij hebben te doen met de ruimte en de middelen die we hebben. En daarin moeten we wel een goeie afweging maken en daarin denk ik kun je wel kijken of investeren in een grote internationale school voor een publiek wat op een gegeven moment weer wegtrekt of, ja, of we dat willen in relatie tot alle andere plannen die wij hebben. Dus in dat opzicht vragen we om een, ja, meer onderbouwing van de verschillende scenario's als het gaat om de groei van zo'n locatie. Dank u wel.

De voorzitter: U ook bedankt. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, een internationale school is wel iets wat je graag wilt hebben in een stad want het is interessant om ook de mensen die de wereld af, over willen en zich op verschillende plekken in de wereld willen vestigen, dat die ook misschien een tijdje hier komen wonen. Dat is volkomen legitiem en prima dat we daar een voorziening voor bouwen lijkt me ook heel goed. Ik vraag me alleen wel af, en dat zou ik dan toch ook echt in zo'n onderzoek mee willen nemen: is dat niet heel erg afhankelijk van de conjunctuur? Dus het gaat, de afgelopen tijd zijn er heel veel expats naar deze regio gekomen, maar het gaat ook economisch goed. En als het dan economisch straks weer wat minder gaat, gaan die mensen dan niet weer ergens anders heen omdat daar weer goeie banen te vinden zijn? En dat is wel iets, want ook omdat er een perspectief is dat ze hier 3 tot 4 jaar blijven, is dat wel iets om je zorgen over te maken. Moeten we nu wel heel veel geld gaan investeren in een hele grote opleiding als je straks weet dat de vraag weer wegvalt. Of

denk je dan: nou, misschien kan daar dan weer een andere leuk school in. Dat kan natuurlijk ook nog. Dat vind ik wel, dat zijn wel vragen die ik echt zou mee willen nemen bij zo'n onderzoek.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja. Mijnheer Hulscher, u geeft natuurlijk een geniaal idee, want stel dat u gelijk heeft en de economie gaat naar beneden en die mensen komen niet meer, dan is het wel een heel goed plan om te zorgen dat die school in Schalkwijk komt te staan. Want als er dan over 3, 4 jaar niemand meer komt dan hebben we daar een fantastisch gebouw voor middelbaar onderwijs.

De heer Hulster: Nou, dat lijkt me zeker een uitstekende mogelijkheid want op zichzelf lijkt het me ook prima om zo'n school in Schalkwijk te bouwen als inderdaad blijkt dat dat nodig is uit het onderzoek voor de vraag die er is, lijkt het mij helemaal niet verkeerd om in Schalkwijk zo'n school te..., lijkt me helemaal niet zo'n gek idee. Nee.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u, voorzitter. De gemeente moet zorgdragen voor passende huisvesting voor een internationale school in Haarlem. De gemeente heeft hier dus een taakstelling voor. We zijn het ermee eens om hier onderzoek naar te doen. Het leerlingenaantallen zal waarschijnlijk doorgroeien naar 700 tot 1000 leerlingen. Het schoolgebouw van de Paulus mavo is dan niet toereikend. Waarom voor 2 miljoen verbouwen terwijl de internationale school al snel uit deze jas zal groeien? Net als GroenLinks net al zei. Onlogische keuze wat ons betreft. We kiezen voor de varianten 9 en 10, dat wil zeggen onderzoeken of de oplossing ligt in transformeren van bestaande bouw zoals kantoren en andere huisvesting en daarin samenwerking te zoeken met een investeerder. In een oud kantoorgebouw kunnen misschien ook wooneenheden gemaakt worden voor tijdelijke huisvesting, een extra voordeel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, wij hebben natuurlijk een aantal jaar geleden zelf gekozen voor een internationale school in Haarlem. De wethouder zegt: we hebben de wettelijke plicht, nou dat neem ik ook aan. Maar ik neem aan dat ook de randgemeentes wettelijke plicht hebben. Maar dat daartoe gelaten. Die school is er. Er is nu een behoefte en er is een andere school wat leeg staat en waar die kinderen naartoe kunnen. Ik denk dat wij als SP daar niet tegen zijn, tegen de verbouwing, want het kan ook niet zo zijn dat de kinderen nu op school zitten wat niet geschikt is. Alleen de vraag is: hoe dan verder? Want we lezen ook dat ze verder kunnen groeien tot 1000 leerlingen, die scenario's is ons in ieder geval niet duidelijk. Ook niet duidelijk wie wat betaalt, of de randgemeentes ook een bijdrage leveren aan dat totale bedrag? Ik neem aan dat er nog een onderzoek komt en dat we dat ook nog voorgelegd krijgen, of beslissen we nu echt gelijk de scenario? Want wat ons betreft is die verbouwing aan de Paulus, mits het niet voor hele korte duur is en dat het dan weggegooid geld is, zou geen, daar zijn we voor. Alleen het tegen..., dat de rest zeg maar voor nieuwbouw en het groter worden en groeien, ja daar moeten we toch nog denk ik wat meer over weten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Ik heb al eerder gezegd bij het vorige punt dat de PvdA een voorstander is van een gemiddelde groei van de Internationale School Haarlem. Het is zo dat er nu al een basisvoorziening is in de Rijks..., voormalige Rijksleerschool, opzij van de Leidsevaart. Die school die is uit zijn jasje gegroeid, de

leerlingen, de aantallen die groeien door in het middelbaar onderwijs. Daarvoor moet er nu een tweede vestiging worden geopend. Want in tegenstelling tot de verwachtingen zoals die in 2015 waren is de huidige capaciteit niet voldoende om beide schooltypes in een gebouw te huisvesten. Dan vind ik dat scenario wat zich aftekent in Noord een prettig scenario omdat dat een beperkte tijdelijke toereikende voorziening is voor de ontwikkelingen nu. Moeten wij doorgroeien naar het scenario 700-1000 dan ontstaat er naar mijn smaak een nieuwe situatie die apart moet worden bekeken omdat je dan te maken krijgt met een maximale capaciteit van een internationale school in een gebied zoals in Haarlem en omgeving. In dat geval moeten gewoon de randgemeentes, de buurgemeentes meebetalen aan de voorzieningen zoals die dan ontstaan. Dat betekent dat we niet bang hoeven te zijn van, voor een plotselinge groei op dit scenario omdat er ongelooflijke aanwas is van werknemers in tal van gebieden. Niet alleen maar in het rijke segment maar met name het middensegment, dat trekt steeds meer werknemers op tijdelijke basis aan uit het buitenland. We leven in een internationale markt en in die zin is het goed dat de stad investeert in deze vorm van werkgelegenheid. Daar komt nog iets bij, ik vind dat je het onderwijs ook moet zien als een industrie. Een industrie die zorgt voor uitstraling naar andere vormen van, andere takken van sport in de samenleving. Daar gaat, dat is geld wat je investeert in je eigen samenleving, dat groeit niet naar het buitenland. Dat zijn mensen die investeren in onderwijs hier, de mensen die daar lesgeven zorgen met z'n allen dat wij hier in het onderwijs een aparte tak van sport hebben zoals je die in heel weinig plekken in Nederland hebt. Dat geldt dan voor het hele onderwijs in Haarlem en omgeving. We hebben hier meer dan 40 middelbare scholen. Daarin specialiseert Haarlem zich zo langzamerhand. We zijn een onderwijsstad, dat mogen we uitstralen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog verder commissieleden? De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik begrijp een beetje de hartenkreet van de heer Van den Raadt dat we in Schalkwijk of geen voortgezet openbare school hebben of één van 1000 leerlingen, en hier beginnen we met 300 en groeien we. Nou, dat verschil moeten we dan maar even constateren. Ik denk dat we het ook niet kunnen om een internationale school uit te stellen totdat we aan de 1000 leerlingen zijn. Maar er is een vorm van ongelijkheid die mijnheer Van den Raadt constateert. Ik weet niet als OP Haarlem welke variant voor de toekomst we nu moeten kiezen, daar ben ik heel eerlijk in. Ik weet wel dat we moeten constateren dat de internationalisering door zal gaan, dat er mensen zijn die hier een paar jaar verblijven en dan weer weggaan. Een fenomeen wat hier wel bijkomt, en dat zie je in Amsterdam al, dat er een bevolkingsgroep dreigt te komen die geen Nederlands spreekt. Op de Nieuwendijk zijn er geloof ik nog vier winkels waar je in het Nederlands iets kunt bestellen in en de rest kun je alleen nog in het Engels. In je eigen Amsterdam. Dat zijn van die kleine dingen die gewoon gebeuren in deze eeuw. Er komt groei, we moeten daar alert op zijn, we moeten daarin meegaan want Haarlem moet niet versukkelen in de rol van een klein forensendorpje waar mensen 's ochtends uitgaan naar Amsterdam en weer terugkomen. We zijn een stad met heel veel industrie en daar is onderwijs ook een industrie van. Dus in die zin: ja. Vandaag een keuze maken: nee. Nog wel een vraag aan de aanwezigen hier, nou we hier toch zitten, wat is het schoolgeld van de Internationale School?

De heer Klazes: € 4600.

De heer Smit: Oké. Dat zijn dan flink wat pilsjes, dat weet ik wel.

De voorzitter: Het antwoord krijgt u zo, maar...

De heer Smit: Nee, dat zijn dan heel wat pilsjes, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Niet allemaal door elkaar, alstublieft.

Mevrouw Booms-van der Meer: Het was een quizvraag, wij hebben het antwoord. € 5750, exclusief de fieldtrips. Ja, we zitten over de € 6000 per jaar.

De heer Smit: Dat zijn dus nog meer pilsjes zeg maar, die je schenkt.

De voorzitter: Laten we er even over ophouden, we krijgen misschien een formeel antwoord. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u wel, voorzitter. Nou, we zijn blij te zien dat de internationale school groeit, heel mooi. En natuurlijk heeft de gemeente een plicht om voor, ja, om voor school, voor scholing te zorgen. Dus wij zijn blij dat dit onderzocht gaat worden. En ja, we mogen dan een soort keuze maken van wat willen wij onderzocht hebben? Ik denk dat jullie een snelle oplossing nodig hebben. Dus wellicht dat in eerste instantie het verbouwen van een pand en aanpassingen, dat dat heel zinvol kan zijn voor een snelle oplossing. Daarna zitten we met een groei op langere termijn met hele hoge aantallen. Het is maar te zien of dat natuurlijk inderdaad gaat gebeuren. Maar daarin kan me wel voorstellen dat er gekeken kan worden naar samenwerking met andere nieuwe plannen voor andere scholen. Waarom niet een samenvoeging met een andere vorm van onderwijs in nieuwbouw? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, nou ik vind het geniaal dat wij onderwijs stimuleren en ook op zo'n manier dat we dus per jaargang kijken en dat we ook scholen van slechts 360 mensen graag binnen Haarlem willen hebben, dat vind ik zo'n geniaal idee dat ik dat eigenlijk overal toegepast zou zien willen worden. En toen dacht ik: ja, als we nou over bijvoorbeeld Schalkwijk hebben dan horen we altijd: daar moeten we sociale woningbouw bouwen want daar is de grond goedkoop. Dus dan vraag ik me af: is het een idee om te onderzoeken of de Paulusmavo die dan niet meer geschikt is of voor 2 miljoen verbouwd zou moeten worden, verkocht kan worden in het dure gedeelte van Haarlem en dat we met dat geld in het goedkope gedeelte van Haarlem, nou ja relatief goedkoop, misschien wel iets fantastisch uit de grond kunnen stampen. En dan heb ik het natuurlijk over Schalkwijk. Dus is dat ook een mogelijkheid en zijn we misschien veel goedkoper uit? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen gehad? Dan gaan we naar wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik zit echt met een heel erg groot dilemma nu want het stuk heeft kennelijk niet bewerkstelligd waarvoor het is opgesteld, namelijk om u zeg maar te vragen gewoon of u een keuze wilt maken of u het bij dat basisscenario wilt houden of dat het bij wijze van spreken verder zou kunnen doorgroeien, dat u, en wat u dan vervolgens als vervolgsceario zou willen hebben. Want het, we hebben een internationale school, daar hebben we afspraken gemaakt in het verleden dat we in ieder geval voor het basisscenario gaan en dat basisscenario staat gewoon vast. En ik moet constateren dat net zo goed als dat het voor mij een nieuw onderwerp was toen ik hier een jaar geleden aan deze portefeuille begon, dat dat ook nog niet helemaal, en dat kan ook niet anders want het is nooit eerder hier echt aan de orde geweest. Maar ik wil u in ieder geval een aanbod doen om ervoor te zorgen dat, hetzij op locatie, het zij hier in huis een keertje een hele duidelijke toelichting krijgen met daarbij een soort reader van wat de afspraken zijn geweest die we vanuit het college en vanuit de vorige gemeenteraad hebben gemaakt op het terrein van de internationale school en van welke richting we met elkaar op wilden gaan. Want dat is duidelijk dat we daar

niet allemaal eenzelfde vertrekpunt hebben zoals we hier zitten. En dat gezegd hebbende is het misschien goed om te realiseren dat er ook al een verbouwing heeft plaatsgevonden van het gebouw achter het, de ECL, de... hoe heet het, de ouwe volksuniversiteit waarbij echt een schitterende locatie zit en waar begonnen was met de zeg maar het basisonderwijs. Basisonderwijs is volledig volgens een andere leest geschoeid dan ons huidige basisonderwijs. En in het basisonderwijs net als in het voortgezet onderwijs wordt er wel degelijk ook Nederlands gegeven. Dus het feit van dat kinderen die daar naartoe zijn geweest geen Nederlands krijgen, maar dat is maar voor een beperkt aantal uren omdat het de bedoeling is, en dat is ook aan criteria onderhevig, dat je pas naar de internationale school kan op het moment wanneer je ouders al een werkgeversverklaring in de zak hebben dat je binnen twee jaar naar het buitenland zult vertrekken, dan kan je kind vast wennen aan het internationaal onderwijs wat ze wellicht ook in het buitenland gaan volgen en ook het feit dat dat in het Engels wordt gegeven. En mensen die van buiten komen moeten zich eraan verplichten dat ze binnen drie jaar, om het plat gezegd, weer zullen oprassen omdat dan het arbeidscontract van de ouders verloopt. Blijven ze langer, dan gaan ze gewoon naar het reguliere onderwijs. De wens die er vanuit uw kant is om de rekening bij de buurgemeenten neer te leggen, dat is een ijdele wens. Want het betreft hier leerlingen die het onderwijs volgen op het Haarlemse grondgebied. Net zomin als dat wij worden aangeslagen voor leerlingen die naar het Kennemer gaan in Bloemendaal, worden kinderen die in Bloemendaal wonen en hier naar school gaan, ook naar deze school gaan, niet aangeslagen om een bijdrage te leveren. Als het gaat over de ouderbijdrage, daar is net al het een en ander over gewisseld, maar daar geef ik jullie graag straks ook het woord om even aan te geven van waar dat aan besteed wordt. Want dat is niet zomaar van dat die school daardoor zichzelf kan spekken, maar daar zitten een aantal redenen waarom dat ook gevraagd wordt. Het bedrag wat aangevraagd wordt van die 2 miljoen is voor beide locaties, dat als je kijkt naar het middenscenario van 360 leerlingen dan zitten we voor de basis al min of meer op het maximum wat we hebben. Bij het voortgezet onderwijs zou het nog verder wat kunnen groeien en dan zit je in zijn totaliteit op die 360. En de vraag is nu, en dat is een punt van discussie tussen ons: gaan wij nu op korte termijn wel of niet doorgroeien naar die grotere variant of trappen we eventjes, om het maar onparlementair te zeggen, even op de rem omdat we dat gewoon de verdere uitbreiding in financiële zin niet kunnen betalen? Want dan kom je dus inderdaad op de discussie: dit is een tussenoplossing die middenvariant en dat zou je nog een aantal jaren zo misschien kunnen houden terwijl de potentie er misschien wel is om verder door te groeien. Maar daarvan kun je zeggen: nou ja, het lukt niet verder, ook qua onderwijshuisvesting niet, maar we kunnen wel kijken natuurlijk wat we eraan kunnen doen om dat te versnellen. Nou, maar dan is dat eerst iets, en dat gaat altijd geld kosten. En dan zult u dus moeten zeggen: nou ja, dat willen we wel of dat willen we niet. En het is in principe natuurlijk een ongewenste situatie want nu zit de onderbouw zit in een apart gebouw en de bovenbouw ook. Dat is voor het brengen eventueel van kinderen is dat niet altijd even handig. Mijnheer Van den Raadt, ze zitten nu in een tijdelijk gebouw van de, ik zeg altijd Blauwe Engel maar het is niet Blauwe Engel, het is... de Blauwe Wetering. Dus ze zitten in, dus dat zit in ieder geval in Schalkwijk. Nou ja, Oost. Slachthuisbuurt, maar er tegen aan, net over de weg. Dus in die zin is dat zo geregeld. Als het gaat over van de wens wat Amsterdam kan doen: Amsterdam had een internationale school geloof ik met wel 1500 leerlingen en die heeft besloten om er nu een tweede ook al te openen. Amstelveen heeft er een. Almere is bezig. En je ziet gewoon hoe hard dat groeit en groei in Amsterdam leidt niet tot minder vraag hier. Sterker nog, er komen gewoon steeds meer internationals ook hier in Haarlem wonen. Of we dat leuk vinden of niet, of we dat willen keren of niet, dat is gewoon een feit. En het is ondoenlijk voor ouders die hier wonen en kinderen hebben en werken, dat hun kinderen dan vervolgens naar Amsterdam op school gaan. Ik heb met de gemeente Haarlemmermeer inmiddels ook gesproken, die heeft in de onderbouw wel een aantal kinderen, beperkt. En die kiezen zeg maar voor veel meer internationalisering in het reguliere onderwijs waardoor op die manier ook kinderen wel ondersteund kunnen worden maar op een andere manier. En dat heeft natuurlijk allerlei andere praktische consequenties weer voor hoe dat dan bij het regulier onderwijs. Nou, volgens mij heb ik op een

aantal punten heb ik een reactie gegeven. Ik zou het, als u het goed vindt nog wel op prijs stellen als de initiatiefnemers ook nog even wat toelichten. Oh, dat gaat niet.

De heer Custers: Ik ben zo goed verstaanbaar denk ik voor iedereen. Het is overigens zo omdat het net ook even ging over de regiogemeenten, dat het zo is dat 86% van de leerlingen van de International School woonachtig zijn in de regio Zuid Kennemerland en dat bijna 70% van de leerlingen afkomstig is uit gezinnen die in de gemeente Haarlem wonen, dus dat is toch het overgrote deel van de leerlingenpopulatie van de International School. En wat ik daar verder toe aan zou willen voegen is als je kijkt naar de totale categorie internationals, en die neemt inderdaad stormachtig toe, in de hele en MRA-regio en ook hier in Haarlem en omgeving, dat is dat uit onderzoek is gebleken dat ongeveer 55% van de internationals kiest voor toegang tot het reguliere Nederlandse onderwijs en dat 45% van de internationals kiest voor het internationale onderwijs omdat zij ook weer van plan zijn om terug te keren of naar hun land van herkomst of naar een baan of functie in weer een andere land. Dus dat is ook iets om rekening mee te houden want wij beseffen als schoolbesturen ook dat er een belangrijke taak ligt, voor ons ligt in het internationaliseren van het reguliere onderwijs naast de specifieke functie van die International School. Misschien is het goed om nog even iets te zeggen over de fees, de ouderbijdragen, want dat roept natuurlijk toch ongewild snel het beeld op van elite-onderwijs. Het is in het internationale onderwijs zo dat de ouderbijdragen afwijken van het reguliere onderwijs, verplichte ouderbijdragen zijn en geen vrijwillige ouderbijdragen. Dat is ook wettelijk zo geregeld en het heeft eigenlijk alles te maken met het feit dat internationaal onderwijs aanzienlijk kostbaarder is dan regulier onderwijs en dus nooit alleen toe kan met de Rijksbekostiging van overheidswege. En hoe komt dat? Omdat het curriculum in hoofdzaak een Engelstalig curriculum is volgens internationale standaarden. Maar dat betekent dus ook dat er native speakers aangetrokken moeten worden als docenten. Dus u kunt zich voorstellen dat als het gaat om de werving en selectie van personeel dat alleen dat al een veel kostbaarder aangelegenheid is dan in het reguliere onderwijs. Bovendien, dat kwam straks ook al even langs moeten er naast het Engelstalig onderwijs ook moedertaalonderwijs verzorgd worden op de International School, moet er gezien de enorme variëteit in leerling-populaties in kleinere groepen gewerkt worden en is het ook zo als je bijvoorbeeld kijkt naar de VO-afdeling waar we in het reguliere onderwijs bijvoorbeeld vmbo, havo en vwo-stromen kennen, dat we op die International School alle leerlingen zullen moeten zien te bedienen op de verschillende niveaus die zij met zich meenemen. Dat is geen uitputtende opsomming maar dat zijn een aantal voorbeelden waaruit blijkt dat die ouderbijdragen nodig zijn om de kosten van het onderwijs te kunnen afdekken naast de Rijksbekostiging die we daarvoor krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog vragen uit de commissie? Mijnheer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Nou, eens een keer geen vraag, maar ik wou zeggen dat ik het een hele duidelijke uitleg vond.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Het is een, ja een zijspootje want er is ook nog een andere groep binnen Haarlem op een andere manier internationaal en dat is de internationaal taalklas en daar krijgen wij berichten van dat die ook met een ruimtetekort te kampen hebben. Dus mijn vraag is eigenlijk aan de wethouder of u daar ook al een plan voor heeft?

Wethouder Botter: Ik ben daar ook mee bezig inderdaad. Zo ben je in ieder geval met al dat soort huisvestingsvraagstukken goed van de straat. Ik zal er binnenkort met een voorstel komen hoe we dat gaan op het oplossen maar dat staat los van de kwestie die we hier over de internationale school hebben.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja maar mijn vraag is eigenlijk dat, gelet op de discussie net, hoe gaat de wethouder dit nu verder oppakken? Ik hoorde hem zelf zeggen dat, nou ja de missie van het document misschien niet geslaagd is, maar ik heb aan de andere kant ook heel veel mensen horen zeggen dat ze zonder zich te willen toeleggen op bepaalde varianten er toch wel met interesse zal worden uitgekeken naar een onderzoek waarbij ook verder wordt gekeken dan alleen de variant met 360, dus met meer leerlingen dan dat. Zonder daar nou al te veel, ja, nu alvast precies het middenscenario of het hoge scenario vast te pakken, ja zou wat mij betreft proef ik hier toch wel zal ik maar zeggen een meerderheid voor toch verder onderzoek gericht op een verdere verhoging ten opzichte van die 360. Dus, nou ja dat zou ik dan even willen, richting de wethouder willen meegeven vanuit de VVD.

De voorzitter: Mevrouw Steyger?

Mevrouw Steyger: Ja, even vraag aan mijnheer Van Kessel want ik heb geprobeerd duidelijk te maken... Kan niet?

De voorzitter: Nee, want het is een...

Mevrouw Steyger: Oh, dan doe ik het verkeerd.

De voorzitter: Het is een beetje...

Mevrouw Steyger: Aan wie kan ik wel wat vragen? Haha. Nou, misschien kan ik nog iets meegeven voor het onderzoek en dat is toch mijn vraag om het meer integraal te bekijken. Want we hebben gewoon behoefte aan meer scholen, aan meer gebouwen, er komen meer mensen in Haarlem. Ik gun ook de internationale kinderen een hartstikke mooi gebouw en een leuke schooltijd maar we hebben gewoon in Haarlem meer dingen te bedienen. En ik, ja, ik zou het toch heel graag willen dat we het niet helemaal los zien van elkaar in het onderzoek.

Mevrouw Özogul-Özen: Nu net dit gehoord hebbende, ook wat betreft de schoolgeld, zou ik toch ook, ik wacht het onderzoek af maar neem ik toch het een en ander mee terug naar de fractie, wil ik het ook daarin even goed bespreken want wij dachten dus dat het inderdaad ook een school was waar de gewone schilder of wie dan ook heen kon. Nou ja, in ieder geval, ik neem hem mee terug. We moeten toch over de scenario's nog verder over hebben. Ik denk wat ons betreft, ja, kunnen we het niet nu, nou ja, we kunnen er niks over zeggen.

De voorzitter: De wethouder gaat nog even iets zeggen.

Wethouder Botter: Nee, kijk, waar het mij om gaat. Kijk, als u er niks over kunt zeggen, ik heb aan een half woord genoeg. Kijk, waar het over gaat wat mij betreft is dat we moeten constateren met elkaar dat we op dat middenscenario afkoersen en dat moeten we daar al bijna zijn. Daar hebben we ook ruimte voor gemaakt in onze begroting, dat is ook hetgene van wat we kunnen behapstukken en dat is hetgene waarvan ik heb gezegd: daar kan ik mee instemmen. Als u nu zegt, en dat is gewoon heel duidelijk ook wat ik met beide collega's heb afgesproken: ja, als u verder wil gaan dan is dat hetgene van wat uw besluit is en waarvan u zich dan ook moet realiseren dat er bepaalde bedragen genoemd staan, dat dat een consequentie is. Dus op het moment, hoe dat dan vorm krijgt en hoe dat dan allemaal gerealiseerd wordt, dat is allemaal vers twee. Maar

u realiseert zich dan als u mij nu de opdracht geeft om het verder uit te zoeken, dat dat op een gegeven moment ook tot financiële claims gaat leiden die we op dit moment niet hebben en kan hebben, ja kan hebben. Maar ik vind het ook naar de partijen niet netjes om onderzoek te doen en dan te zeggen: ja, jammer, we weten het nu en we hebben het wat duidelijker gekregen en het gaat niet. En dat was de reden ook waarom ik gevraagd had: tot welk scenario wilt u gaan? Als u zegt: 340 leerlingen, dat is wat mij betreft voldoende en daar moeten we het komende jaren maar mee zien te redden, dan is dat een helder standpunt. Als u zegt: nou we kunnen best wel naar 5 of 600, dan weet u aan de hand van dat, van die voorstellen die hier staan wat dat globaal zou kosten en dan kunnen wij op zoek gaan naar ruimte om dat ook daadwerkelijk te realiseren.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Omgekeerde volgorde volgens mij, mijnheer de wethouder. We hebben nog geen kadernota gezien. Als blijkt dat voor een uitbreiding tot 1000 leerlingen van de Internationale School de Philharmonie dicht moet, dan hebben we een andere discussie. Als blijkt dat de schuld van de gemeente met 10 of 15 miljoen extra moet groeien hebben we een bepaalde discussie. Waar het op neerkomt is dat wij de constatering van u blijkbaar gehad hebben dat we met het aantal even door kunnen. Dat we in die tijd, u mag me corrigeren als ik het fout zeg, dat we in die tijd ons af moeten vragen: gaan we na of we verdere stappen kunnen maken of stoppen we hier? Nou, dan kunnen we binnen een jaar kunnen we dat elkaar wel vertellen, en de school ook. En vervolgens zeg je: als we verder gaan dan heeft het, dan kan het bepaalde consequenties hebben. De schuld neemt toe, de Philharmonie moet dicht of... bedenk maar iets anders. En op dat moment kunnen we afwegingen maken. Om nu aan ons te vragen: kies variant 3,6 of 9, dat lukt mij in ieder geval niet.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, mijnheer Smit zegt allemaal wijze dingen en toch even naar de wethouder. Kijk, we gaan nu 2 miljoen verspijkeren aan een gebouw, als we zeg... Aan twee gebouwen, prima. Maar ja, we zouden ook naar de '...' kunnen gaan en zeggen: nou, 4 ton, dan kunnen we vijf jaar lang, of vier en een half jaar lang kunnen we die school runnen, veel grotere opleiding runnen. Ook variabel want met een particuliere kun je misschien nog eens een klaslokaaltje eraf doen als het niet meer hoeft. Dus misschien is dat dan wel veel slimmer dan dat we nu. Nou, er staat een optie 10, samenwerking zoeken met een investeerder en dan ga je gewoon huren bij een...

Wethouder Botter: Dat geldt dan voor een hele nieuwe school voor 10.000 leer..., voor 1000 leerlingen. En dan vallen die andere panden inderdaad vrij. Maar als u zegt: dat is een optie die ik graag onderzocht wil hebben, ja ik vind het prima. Maar dan wil ik wel graag weten of daar een meerderheid voor is. Kijk, we kunnen, nee maar we kunnen elkaar heel erg voor de gek houden. Ik heb net beneden in de commissie Ontwikkeling tegen een burgerinitiatief aangegeven dat de Egelantier voor ons er echt niet in zit om dat zelf te gaan exploiteren en te behouden. Ik heb nu een aantal weken over de kadernota gesproken. Wij moeten alle zeilen bijzetten om de vier een half miljoen of de 4 miljoen tekort in de jeugdzorg om dat te realiseren. Er zit geen ruimte bij voor nog extra middelen voor een internationale school.

De voorzitter: Kunnen we nu even de heer Van Kessel het woord geven?

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik stak gewoon eerder mijn vinger op. Ja, ik was het helemaal eens met wat mijnheer Smit hierover zei. En de wethouder was niet aanwezig bij een begin van het debat waar, of van deze commissievergadering waar we het hadden over een partytent die werd aangevraagd door

de CDA wethouder waarvan nog niet duidelijk was welke sport daarin zou plaatsvinden. Dat gebeurt hier eigenlijk ook. Ik hoor de wethouder nu vragen: nou, ik wil dat u alvast instemt met een bedrag en dan gaan we daarna kijken hoe we dat gaan vormgeven. Nou, dat is inderdaad niet de volgorde, dat zei mijnheer Smit ook. Dus wat ons betreft, in ieder geval wat de VVD betreft kunt u onderzoek gaan doen naar een van de scenario's, bijvoorbeeld het nieuwbouwsenario: waar zou dat dan kunnen? Hoe verhoudt zich dat tot de andere scholen? Waar zou dat eventueel kunnen plaatskomen? Welke gevolgen heeft dat voor de bereikbaarheid en voor de woningbouw? Dat soort dingen onderzoeken, dat verplicht de raad tot niets. Nou, dat snappen de mensen hier aan tafel dus ook. En op het moment dat dat er ligt dan kunnen we bij kadernota een goede besluit nemen over of dat al dan niet wenselijk is en wat we daarvoor laten ook. Want dat is inderdaad het gevolg. Nou ja, en wij zijn een groot voorstander van een internationale school, daar zijn we ook bereid voor om dingen te laten. Ja goed, alleen uiteindelijk zullen wij moeten reageren op een voorstel die vanuit de coalitie komt. Dus ik zou zeggen: onderzoek het goed, kijk wat je wil, hoeveel kost het en leg dat voor in een kadernota of niet, en dat recht behouden we ons wat dat gewoon dan.

Wethouder Botter: Ik wil dat met alle plezier doen als daar inderdaad een meerderheid voor is waarbij ik u dan op een briefje geef, ik doe ook al onderzoek naar hoe we dat gaan doen met het junior college. Ik ga een onderzoek doen naar een middelbare school in Schalkwijk. Dat betekent dat ik dan straks met drie rapporten kom waar u dan uit kunt kiezen voor wat betreft wat u dan het belangrijkste vindt. En wat ik een beetje probeer te sturen is dat we de verwachtingen die we daarmee wekken om allerlei onderzoek te doen naar luchtfietserij misschien niet zo heel erg zinvol is. Maar dat is aan u. Als u als meerderheid zegt: wethouder Botter, gaat u vooral aan de slag om die drie onderzoeken uit te zetten en kom daar bij ons weer mee terug rondom de begroting of de volgende kadernota, dan wil ik dat met alle plezier doen.

De voorzitter: Ik wil het punt gaan afhechten heren. En de heer Smit, u heeft nog maar 30 seconden en u krijgt, ja maar u heeft zo meteen echt geen tijd meer voor andere punten. Oké, prima.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, wij zeggen niets, u heeft verantwoordelijkheid om beleid uit te zetten en keuzes aan ons voor te leggen.

De voorzitter: Anderen? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou, ik hoorde de samenvatting van de heer Botter volgens mij al goed voor dat de twee sprekers spraken en die zei: we hebben geen geld. Dat zei hij volgens mij bij andere onderwerpen ook, dus dan lijkt het me zo kort mogelijk investeren het beste. Ik ben ook totaal faliekant tegen het over je graf regeren. Dus nu te zeggen: we gaan naderhand groeien en we gaan nog de volgende college mee opzadelen want dan zitten er toch totaal andere partijen die er misschien heel anders over denken. Dus ik denk: hou het kort, besteed niet te veel geld en onderzoek of er ook een mogelijkheid is om de Paulusmavo, want dat zie ik geloof ik niet erin terug, te verkopen. Dat zit op een punt waar je denk heel veel geld voor zou kunnen krijgen. En... Nou, dat, ik heb nog niks gehoord. Maar, nou ja, jammer dat u dat niet onderzoekt. Want ik denk als u dat daar verkoopt voor een fantastische prijs dat u op een locatie waar de grond goedkoop is misschien wel in één keer een gebouw voor 1000 leerlingen kan neerzetten.

De voorzitter: Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u...

De voorzitter: Mevrouw Booms heeft het woord.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u, voorzitter. Ja, als er geen geld is onderzoek dan alstublieft de meest goedkope oplossing.

De voorzitter: Ik vrees dat we er bijna niet uit gaan komen.

Wethouder Botter: Ik kom de volgende commissie terug met hoe ik dit ga aanpakken.

De voorzitter: Ik ga hem afronden en...

Wethouder Botter: Als u maar niet het andere, dan ...

Mevrouw Steyger: Voorzitter, van de orde. Wat doen we met het vorige punt want daar hebben we geen besluit over genomen.

De voorzitter: Ja, dat wil ik dus nu gaan vragen.

Mevrouw Steyger: Want punt 8 hebben we nog niet behandeld.

De voorzitter: Nee, klopt. Goed gezien. Het vorige punt, ik wil daar toch nu een besluit over gaan nemen hoe we dat naar de raad gaan sturen. Ja, aan u de keus. Hamerstuk, hamerstuk stemverklaring? Bespreekpunt? Ja? Ik hoor niemand bespreekpunt, dus dan gaan we er een hamerstuk met stemverklaring, zo gaat hij naar de raad. Dank u wel.

8. Vrijgeven krediet renovatie en uitbreiding Cruquiusschool

De voorzitter: Naar het punt wat we nog moet behandelen, dat is punt 8. Ja? Vrijgeven kredieten renovatie en uitbreiding van de Cruquiusschool. Door het aannemen van de motie prioriteren in het primair onderwijs heeft de raad het college opgedragen de renovatie van de Cruquiusschool op te nemen in de kadernota 2017 voor het jaar 2018. Hiermee is de noodzakelijke renovatie en uitbreiding van de Cruquiusschool bespoedigd. Tijdens de verbouwing van de Argonauten waren de leerlingen van deze school tijdelijk in de Cruquiusschool gevestigd. Nu de Argonauten is geopend kan de uitbreiding en renovatie van de Cruquiusschool gaan plaatsvinden. U wordt gevraagd advies te geven aan de raad voor het beschikbaar stellen van een investeringsbedrag van € 2.928.000 voor de renovatie en uitbreiding van de basisschool de Cruquiusschool. Het is een adviseringspunt. Wil daar iemand iets over zeggen of kunnen we dat... niet afhameren. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Dank u voorzitter, nee sorry. Ja, want mijn fractie vindt toch het feit dat de school niet aardgasvrij wordt gebouwd een punt van zorg.

De voorzitter: Hij wordt wel aardgasvrij.

Mevrouw Steyger: Hij wordt wel aardgasvrij. Nou, joh.

De voorzitter: Opgelost. Dus die ... is overgenomen? Goed. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, twee belangrijke vragen. Hebben we het geld als gemeente Haarlem? En is dit in het verleden...

De voorzitter: De heer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ik doe hem nog even overnieuw, voorzitter. Hebben we het geld en is in het verleden al beloofd dat dit gedaan zou worden? Want dan zijn we snel klaar.

Wethouder Botter: Het is zes jaar geleden al beloofd en we hebben het geld.

De voorzitter: Nou, volgens mij kunnen we dit als een hamerstuk naar de raad laten gaan. Ja? Eens? Oké, besloten. En we hebben, sorry, wethouder? U heeft nog een mededeling en ik wel gelijk even wat rondvragen laten. De mededeling van de wethouder, gaat uw gang. ... Ja, nee, alleen dat er een mededeling is. De mededeling an sich heb ik niet.

Wethouder Botter: Oh, zoveel paperassen. Ja, ga maar eerst even naar de rondvraag.

De voorzitter: We gaan eerst even de rondvraag doen.

17. Rondvraag

De voorzitter: Ik heb, ik weet niet wat ik allemaal heb voor de heer Botter maar volgens mij heb ik een vraag van Trots. Twee vragen voor de heer Botter, of drie misschien wel?

Wethouder Botter: Ja, dat van mij van de rondvraag was over het Rudolf Steiner maar dat heb ik tussendoor al verteld van dat die groep gesloten was en dat we tegelijkertijd toch aan een uitbreiding doen.

De voorzitter: Oké. Even kijken hoor... Oké, dan gaan we eerst maar even naar de heer Hulster, die heeft hem ook ingediend. Gaat uw gang.

De heer Hulster: Ja, dat is, Botter gaat, de heer Botter kan het antwoord geven op de vraag over de vaccinaties denk ik? Ja, wethouder, u gaf het zelf net ook al aan, er is een tekort op de jeugdzorg. Er zijn verschillende gemeentes die hebben aangekondigd zover te willen gaan om de taak voor het verlenen van jeugdzorg van de gemeente weer terug te gaan geven aan het Rijk als er niet meer geld bijkomt. Ik was benieuwd hoe de gemeente Haarlem daarin staat en of u daar ook actie op onderneemt?

De voorzitter: Ja, dat zijn, nou als dat dezelfde vraag is hoeft u hem niet te stellen.

De heer Van den Raadt: Nou, ik denk dat hij iets uitgebreider is.

De voorzitter: Gaat uw gang even dan.

De heer Van den Raadt: De vraag is: onderschrijft Haarlem de VNG brief? Spreekt VNG ook namens Haarlem? Welk bedrag zal Haarlem dan extra willen ontvangen als het niet de taken terug wil geven van jeugdzorg naar de overheid? Is er nu een tekort? Hoe zien we dat terug op de lopende begroting? En hoe wordt het gat gedicht als er geen extra geld komt?

De voorzitter: Dat zijn bij mekaar vijf vragen geloof ik die ik tel. Mijnheer Oomkes, Partij van de Arbeid.

De heer Oomkes: Ik hoorde vanmorgen dat er een extra budget beschikbaar komt de komende drie jaar waar, er is sprake van 350 miljoen voor het nu lopende jaar en 100 miljoen voor de komende jaren, twee jaar. Klopt dat?

Wethouder Botter: De gemeente Haarlem en de wethouder van Haarlem onderschrijven de brief die gestuurd is. Die is ook in G40 of G42 verband gezamenlijk voorbereid en daar sta ik ook achter. Dat zult u ook merken morgen in het Haarlems Dagblad. Er was ook een reactie van mij gevraagd maar die was al weer achterhaald van afgelopen dinsdag toen bleek dat dat geld er extra kwam. Het is overigens 350 miljoen voor dit jaar en 190 miljoen voor volgend jaar en verder. Er zit wel een addertje onder het gras want wij weten totaal nog niet van hoe het zit met verdeling. Ook niet of er een oormerking is voor bepaalde taken of niet. Als het gaat over het bedrag wat wij ongeveer vanuit het Rijk krijgen is dat ong., gemiddeld iets van 28 miljoen wat wij gewoon nu regulier krijgen en wij komen 3,4, - 3,8 miljoen komen we tekort voor, ook voor volgend jaar op de begroting. Dat zult u in de kadernota verwerkt zien. Dat wordt opgelost binnen het bredere sociaal domein deels door wat verschuivingen en deels door ook bezuinigingen die wij helaas dan moeten doorvoeren. Daarmee komt niet de wettelijke taak in het gedrang want er zal jeugdzorg blijven worden verleend aan iedereen die dat nodig heeft. Volgens mij waren dat alle... Nog een? U had er nog een?

De heer Oomkes: Ja, ik had nog een vraag.

Wethouder Botter: O.

De heer Oomkes: Mocht dat geluid kloppen en zouden wij volgens de normering geld krijgen van het Rijk op dit punt, dan kunnen wij gemiddeld rekenen op een bedrag wat ongeveer het equivalent is van bruto 1% van dat bedrag. Dat zou neerkomen op zo'n drie en een half miljoen op jaarbasis het eerste jaar. Bent u dan uit de problemen?

Wethouder Botter: Ja, nou ja, dan ben ik bijna helemaal uit de problemen, want ik zei net dat is tussen de 3,4 en de 3,8 wat ik tekort kom voor het komende jaar waardoor we, hè en dat geef ik ook maar een tipje van de sluier meteen. Kijk, wij gaan niet bezuinigen op bibliotheken of op andere culturele instellingen. Maar er liggen natuurlijk wel een groot aantal personeelsclaims en ja, je kunt niet op het moment dan alles honoreren. Integendeel. En ja, op een gegeven moment hebben we, hopen we natuurlijk, alleen dat zal pas in juni, bij de meicirculaire die tegenwoordig in juni komt duidelijk worden hoe dat er uitziet en dat zal dan moeten worden hersteld bij de begroting. Maar we hebben in ieder geval de grote lijnen van de kadernota klaar. Daar hebben we een beeld van en vandaar ook dat ik daaraan net refereerde als het ging om de vraag van hoe het zat met, wat kun je nog veroorloven bij zo'n school, bij zo'n internationale school of bij andere zaken. En het is een droevig financieel beeld, dat kan ik u wel zeggen ja.

De voorzitter: Dank u wel. En de heer Van den Raadt had volgens mij nog een rondvraag.

De heer Van den Raadt: Dat gaat over het bericht in het AD dat 90% van de leerkrachten aangeeft dat kinderen in een armoedige, ja het staat er echt, armoedige wijken met een taalachterstand vaak heel veel problemen hebben. Ik heb dat opgestuurd. En de vraag is: hoe is dat in Haarlem? Hoe staat dat in Haarlem?

Wethouder Botter: Nou ja, kijk dat is ook een onderwerp wat te maken heeft met rijksbeleid. Het Rijk naast de bezuiniging op de jeugdzorg hebben ze de afgelopen periode ook vanuit sociale zaken ongeveer 8 ton bezuinigd voor het komend jaar op onderwijs achterstandenbeleid. Nou, ik zal daarvoor nog voor de zomer naar u toe komen. Dat druist natuurlijk in tegen het beleid wat we met z'n allen willen voeren om gelijke kansen en kansen gelijkheid binnen het onderwijs te vergroten. Dus daar maak ik mij ernstige zorgen over. Maar daar krijgt u binnenkort voor de vakantie nog twee notities over.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, had u? Ja?

Mevrouw Klazes: Ja, het was eigenlijk in opvolging van die vraag over jeugdzorg. We hebben het nu vaak over de processen en over de financiën omdat dat de dingen zijn die in het oog springen. Iedereen heeft het erover. We hebben het zelden of nooit hier in de commissie over de kwaliteit van de jeugdzorg van dit moment en of die nieuwe jeugdzorgwet of dat inderdaad heeft opgeleverd op dit moment wat er destijds beoogt. Ik hoor daar alarmerende dingen over. Ik lees daar vernietigende rapporten over en ik vraag me af of er een moment is dat wij hier in deze commissie het daar eens over kunnen hebben? En zo ja, wanneer zal dat zijn?

Wethouder Botter: Nou kijk, ik denk dat het belangrijk is om dat aan de hand van doen van de integrale nota jeugd. Daar kom ik, die staat gepland voor de laatste commissievergadering van dit jaar waarbij ik het in concept aanbiedt, waarbij het hele brede scala van kansengelijkheid centraal staat. Waar ook op 24 mei een grote conferentie is, een landelijke conferentie is over getting it right for every child. Dat gaan we samen met het Nederlands Jeugdinstituut organiseren en dat gaat uit van het model uit Ierland, of Schotland, waarbij wij met elkaar zeg maar ook de basis hebben genomen voor hetgeen wat in de nota staat. En ik denk dat aan marge daarvan, en als u het heeft over vernietigende rapporten dan ja, zou ook heel graag willen vragen: stuur dan de links door daarvan want dan kunnen wij ons ook daar op voorbereiden. Ja, het is in ieder geval noodzakelijk dat we dat rondom de jeugdzorg niet alleen moderniseren en ook in stand houden maar ook echt verbeteren. Dus daar ben ik helemaal voor. En dan wil ik het er graag met u over hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zijn we door de rondvraag heen voor nu. Had u ook nog een rondvraag? Nou, ik heb ze niet hier liggen, maar mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik had een vraag over, ja, maar die kan ik natuurlijk stellen aan...

De voorzitter: Uiteindelijk bij mevrouw Meijs. Die komen straks wel. En de heer Van den Raadt, had u nog wat voor '...'?

De heer Van den Raadt: Ja, maar dan weet ik ook niet precies hoe die is. Maar dat is de stand van zaken van de Domus Plus-zoektocht.

Wethouder Botter: Ja, is niet voor mij.

De heer Van den Raadt: Mooi.

De voorzitter: Is dus nee, dat is voor mevrouw Meijs.

De heer Van den Raadt: U bent wel erg blij, wethouder.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ik wens u nog een hele fijne avond met elkaar.

De voorzitter: Insgelijks. En we gaan maar even pauze houden. 10 minuten, tien over half tien weer terug alstublieft.

Pauze

De voorzitter: '...' We hebben een hele leuke agenda, die gaat helemaal, of niet zoals we verwacht hadden. We gaan, ik zal even zeggen wat we gaan doen. We gaan zo meteen als eerste punt 12 behandelen, dat is de

voortgang wachttijden Wmo. Dan gaan we punt 16 behandelen, is het laatste puntje op de agenda over de Evaluatie Regenboogbeleid. Daar hebben we ook een inspreker voor. Dan houden we punt 14 en 15 nog over en dan even kijken hoe het gaat met de besprekingen zo meteen. Als we nog voldoende tijd hebben pakken we ze allebei, hebben we te weinig tijd over dan vraag ik u even om een keuze te maken welke we dan gaan doen en welke niet.

12. Voortgang Ontwikkeling wachttijden Wmo-aanvragen april 2019 (MTM)

De voorzitter: Dus laten we snel gaan naar punt 12. Ik heb gezien dat de... Nou, de Wmo gaat volgens mij wel redelijk goed, dat is mijn mening in ieder geval. Helemaal van mezelf. Dus wilt u het erover hebben? Nou, ik ga het... Sorry, even centraal. Ik... Ik ga het niet helemaal voorlezen. Dit is een terugkerend proces en we gaan weer even, nou ja, we hebben de voortgang weer gekregen en we gaan weer bespreken: vinden we het als commissie dat het de goeie kant opgaat? Gaat het niet de goeie kant op? Willen we de wethouder wat meegeven? Dus, roept u maar. Wie mag ik als eerste het woord geven? O, mevrouw Sterenberg, welkom. U als eerste.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, dit is natuurlijk even een korte tussenevaluatie, we gaan binnenkort gaan we daar weer uitgebreider over spreken. Ik had gewoon een korte vraag want mij kwam een inmiddels al iets ouder onderzoek onder ogen, namelijk het onderzoek naar, van mijn kwaliteit van leven. En dat is ook een onderzoek wat in Haarlem is uitgevoerd en dat rapport is in december 2018 uitgebracht maar daar hebben wij als commissie niks van gezien zeg maar, ook niet in de stukken. Over wat, nou ja, er zijn ruim 500 Haarlemmers bevestigd en wat nou hun mening was en ja is ook gericht natuurlijk op de Wmo. En een van die dingen daarin is namelijk dat die mensen het contact met de gemeente op dat moment in dat onderzoek een 5,2 gaven. En ook het vertrouwen in betaalbare en goede zorg een 4,7. Nou, dat zijn natuurlijk niet hele goede cijfers en het is wel een grote groep mensen. Dus wij zouden wel verzoeken of de wethouder ... Ik kan me voorstellen dat dat niet nu meteen zo kan, maar dat u toch even aandachtig naar dat onderzoek wil kijken en dat dan bij de volgende terugkoppeling ook even met ons wil meenemen: maar wat is nu de verwachting op basis van de ingezette capaciteit en zo, ja, wat betekenen die cijfers nu voor ons? Want ja, dit zijn geen cijfers om trots op te zijn. Ik had, ik vind het jammer dat ik ze zelf niet eerder had gezien. Maar ja, beter laat dan nooit en dan kunnen we tenminste nog, hebben we het tenminste in vizier en dat wilde ik hier wel delen.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes. PvdA. Was het een, sorry is het een interruptie, of een...? Ja, nou ja, prima, gaat uw gang.

De heer Oomkes: Kunt u mij vertellen van wie het onderzoek is?

Mevrouw Sterenberg: Ja, dat is van mijnkwaliteitvanleven.nl. Die hebben ook allerlei methodes staan er op hun website om dat, ja, te testen. Maar het is van, volgens mij van de patiëntenfederatie ook. Dus er wordt zowel gekeken naar mensen met een beperking volgens mij en naar 65+, dus verschillende doelgroepen worden ook toegespitst in het rapport dat je ook kan zien hoe het ervoor staat bij die verschillende doelgroepen.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? Niemand? Allemaal tevreden? Mevrouw Özogul?

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, heel kort, ik wacht op de uitgebreide no., verslag. Maar ik had bij de vorige keer had ik de wethouder gevraagd: wij maken vorderingen maar wij begrijpen dat nadat je een indicatie hebt dat

je ook nog eens moet wachten bij de instelling zelf, zoals bijvoorbeeld thuiszorg of andere. De wethouder zou er navraag naar doen en terugkoppelen en ik heb niks gehoord en ik lees daar hier ook niks over terug.

De voorzitter: Dank u wel. Ja. Dan geef ik even het woord aan ... De heer Oomkes? Ja? O, gaat uw gang.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik vond dat enigszins achterhaalde cijfers over de Wmo. En als ik al kijk dan zijn ze meer dan drie en een halve week oud en dat heeft te maken met de vakantieperiode. Maar als wij gewoon willen bijsturen op actuele cijfers moeten we ook actuele cijfers hebben. En dat vind ik jammer en die kunnen actueler worden ingegeven, weergegeven in deze commissie lijkt mij. Toch moet je constateren dat u stukje bij beetje de achterstand inloopt voor wat betreft de afhandeling van Wmo-aanvragen. En daarnaast heb je natuurlijk de nieuwe stroom van, toestroom van Wmo die weer aparte nieuwe problemen geeft. De abonnementskwestie, hoe staat het daarmee overigens? En ik begrijp dat u pas volgende maand de gegevens van het doorlichten van sociale zaken met ons wil delen. Dat is cruciaal natuurlijk in de beantwoording van de vraag of we de zaak echt onder controle hebben. Omdat we natuurlijk eigenlijk een beheers- en uitgavenprobleem op dit gebied hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Leeuwen, D66.

De heer Van Leeuwen: Ja voorzitter, heel kort de vorderingsrapportage ziet er wat D66 betreft goed uit. Alle zaken uit 2018 zijn opgepakt en nog een aantal in behandeling. Maar in 78 van die gevallen staat er een actie open die buiten de gemeente ligt. Dus begrip daarvoor. De nieuwe meldingen zijn voor ons wel een punt van zorg. Het loopt aardig op in aantallen en om achterstanden wachtlijsten en extra personele inzet te voorkomen is het onderzoek naar de procesoptimalisatie echt van belang. Dus wij kijken erg uit naar de volgende rapportage met die procesoptimalisatie. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit. Een heel kort vraagje.

De heer Smit: Conform de heer Van Leeuwen.

De voorzitter: Heel mooi gezegd. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Boom-Van der Meer: Dank u wel, voorzitter. Nou, het is mooi, jullie zijn op de goeie weg als ik dat zo zie, de cijfers zien er steeds beter uit, dus ga zo door.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Idem.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Wat de heer Smit zei.

De voorzitter: ...' die ik even terug moet halen. Even kijken. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, ik sluit me aan bij het CDA.

De voorzitter: Heel mooi, geweldig de commissie. Verder iedereen gehad? Ja? Dan mevrouw Meijs, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Nou, ik kan het ook kort houden. Het onderzoek waar de VVD aan refereert ken ik niet dus dat ga ik zeker bekijken en eventueel meenemen als daar reden toe is. De vraag van de PvdA waarom we hier te maken hebben met verouderde cijfers, dat is met u afgesproken dat wij deze cijfers leveren vlak voor de fractievergaderingen. En hiervoor was het vakantie, dus ja, ik kan het niet anders maken. En u vraagt eigenlijk om het onderzoek van de sociale dienst maar dat gaat over de procesoptimalisering en dat komt in de volgende rapportage aan bod, dat heb ik u beloofd. Dan nemen we ook het onderzoek wat we extern hebben gedaan nemen we mee. En de SP vraagt naar de wachttijden bij de aanbieders maar daarover heb ik in de vorige vergadering uitgebreid verslag gedaan, dat staat ook in dat vorige rapportage maar volgens mij was u daar niet dus ik denk dat u dat gemist heeft. Daar hebben we, nou bijna een A4'tje aan gewijd om dat dat, dat was hetgeen wat daarvoor weer genoemd werd dat daar een soort stuwwal zou ontstaan omdat wij zo hard aan het werk zijn dat er dan bij de aanbieders een stuwwal kwam. En volgens mijn informatie was er toen sprake van vier aanbieders die inderdaad sprake hadden van een wachttijd. Maar hoe dat op dit moment is weet ik niet, maar dat kan ik natuurlijk de volgende keer ook weer even informeren.

De voorzitter: Dank u wel. Nou lijkt me wel voldoende besproken weer zo.

16A. Evaluatie Regenboogbeleid (MTM)

16 B. Regenboogstad 2019-2022 (MTM)

De voorzitter: Dan gaan we door met punten 16 zoals gezegd, de evaluatie van het regenboogbeleid. Regenboogstad 2019-2022. Het college heeft besloten zich onverminderd in te blijven spannen als Regenbooggemeente. Om deze inspanning vorm te geven tekent het college een nieuwe intentieverklaring met de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en 52 gemeentes. Stelt zij een nieuw plan vast voor de uitvoering van het Regenboogbeleid voor de periode 2019-2022 en voert ze de postercampagne in, postercampagne 'In Haarlem kiezen we zelf wie je lief hebt' uit. En in de evaluatie zijn de resultaten van het Regenboogbeleid van de afgelopen drie jaar beschreven. De commissie Samenleving van 7 februari heeft aangegeven de evaluatie te willen bespreken in samenhang met een nieuw beleid en dat kunt u dus vandaag doen. Er is, heeft één inspreker zich gemeld, dat is de heer Serné, die zit al achter de microfoon. U krijgt 3 minuten de tijd om uw verhaal te doen aan de commissie en daarna krijgt de commissie gelegenheid om ook nog direct aan u vragen te stellen. Gaat uw gang.

De heer Serné: Oké, even kijken hoe dit werkt.

De voorzitter: De rechtse ..., is hij ingelogd? De rechtse knop.

De heer Serné: O, zo. Ja. Ik ben verstaanbaar? Ja. 3 minuten, nou dat gaat mij bijna lukken denk ik. Nou, dank voor het woord, mijnheer de voorzitter, en dat ik hier even iets mag inspreken. Nou ja, mijn naam is Ronald Serné, ik heb een coachingspraktijk in Haarlem waar ik LHBTI'ers ondersteun. En in het verlengde van dit LHBTI-thema ben ik een social start up begonnen onder het label Regenboogloket.nl. En ik heb als doel daarbij de verborgen eenzaamheid onder de LHBTI-groep weg te nemen. Eenzaamheid onder deze groep is echt een serieus probleem, zowel bij jongeren als bij ouderen. Er wordt veel op dit moment ingezet op emancipatie, discriminatie en voorlichting. Dat zijn natuurlijk allemaal hele goede zaken die ingezet moeten blijven worden. Echter is er ook nog een laag eronder. Dus en dat zijn de mensen die echt diep in de kast zitten. De voorbeelden die ik tegen kom zijn bijvoorbeeld mensen die voor het eerst hun verhaal vertellen, voelen zich bij mij gehoord en ik bied hen een luisterend oor. En ik kijk dan ook naar wat er mogelijk is om de eerste stappen te zetten. Op dit moment heb ik ook veel gesprekken met sociaal professionals en ik zoek met name

de mogelijkheid om bewustwording binnen dit thema te creëren. Nou, veelal wordt de LHBTI-doelgroep niet goed aangesproken, niet goed bereikt en dit heeft met name te maken doordat het gewoon geen eenvoudig thema is. Zoals uit de kast komen of ja, biseksuelen die soms ook in een hetero relatie zitten. Ja en vaak ook echt eenzaamheid en psychische problemen ervaren. Ik lees ook onder andere in de stukken bijvoorbeeld, nou ja, dat eenzame ouderen ook terug in de kast gaan omdat ze, nou ja, uitgesloten worden in verzorgingstehuizen. Ja, dat zijn toch best wel hele, nou ja, hele heftige dingen vind ik. En gisteren had ik ook een heel indrukwekkend gesprek met een jongen van Arabische afkomst, woonachtig in Haarlem en hij deed bij mij voor het eerst zijn ..., nou ja, echt een verdrietig verhaal, heel ingrijpend waarvan ik graag met ze, ja doe het ook met zijn toestemming, iets uit voorlees. Deel uit de transcriptie van het gesprek en ik noem hem even uit, voor zijn bescherming noem ik hem even Abdul. Hij zegt het volgende: hoi, ik heet Abdul, je kan het van mijn naam al begrijpen maar ik heb Arabische ouders, familie. Ze zijn daarin heel, ze zijn daarin extra streng. Ik ben gay, ik vind het moeilijk maar met jou vind ik het minder spannend om hierover te praten. Het is wel erg fijn om het hierover te hebben. Ik weet dat ik geen simpele oplossing, ik weet dat er geen simpele oplossing is maar een luisterend oor van iemand vanuit een derde perspectief is al heel erg fijn. Als ik alleen ben voel ik me somber en eenzaam. Vooral als ik onderweg ben en in de auto rijdt. Ik denk dan aan een leven zonder mijn familie. Ik ben bang dat als ik uit de kast kom dat er ruzie met familie ontstaat en dat dit het einde van mijn relatie met ze zou betekenen. Ik heb natuurlijk vrienden maar familie zijn mensen die ik mijn hele leven lang ken en steun. Het is 99% zeker dat ze het niet zullen accepteren. Ik heb al eens iets...

De voorzitter: Mijnheer Serné, uw tijd is eigenlijk al helemaal om, dus kunt u tot...

De heer Serné: Ja, ik ben er bijna, ik ben er bijna. Ik denk dat het belangrijk genoeg is toch om het af te maken, toch? Denk ik maar. Ik heb het wel, ik heb wel eens iets meegemaakt met mijn moeder, ze heeft toen iets ontdekt. Drama ontstond er. Mijn moeder wou dat ik snel met een vrouw zou trouwen en ik moest vertellen dat ik gewoon nieuwsgierig was. En dat het niet klopt dat ik gay ben, enzovoort. Mijn grootste wens zou zijn dat, een relatie te hebben met een leuke man, samenwonen in een leuk huis in een leuke buurt van Haarlem, niets gek. Maar dat is wel een droom van me. Ik hoop dat deze ooit nog uit zal komen en ik weet daar bij dat ik dan later of geen goede relatie meer met mijn familie zou hebben of ik moet me heel goed verstoppen. Dit heel goed verstoppen. Dat mijn familie mij en mijn vriend zou accepteren is voor mij een onrealistische droom. Mijn familie gaat het zeker niet accepteren. Ik heb niet veel steun ervaren binnen de school, er was geen voorlichting en ik heb niets geleerd over het LHBTI-leven. De situatie voelt onveilig en om die reden wil ik graag op mezelf wonen en zoek een sociale huurwoning zodat ik me vrijer kan voelen. Helaas sta ik daarvoor nu al 4 tot 6 jaar op een lange wachtlijst. Nou, ik heb een klein stukje en dan ben ik echt klaar. Ja, wat ik verder zie is dat de drempel naar de reguliere hulpverlening vaak te groot is. Ik dagelijks contact met LHBTI'ers en die op allerlei thema's die ondersteuning zoeken. De eenzaamheid is daarin vaak het centrale thema. En binnen de LHBTI'ers denkt 50% wel eens aan zelfmoord op een bepaald moment van hun leven en 70% zelfs van de transgenders. In de stukken lees ik dat er veel afhangt van vrijwilligers. De doelgroep en met name de doelgroep eenzame verborgen LHBTI'ers verdienen in mijn ogen ook een professionele aanpak. Vanuit Movisie, waar ik ook advies voor geef weet ik dat er binnen de professionele hulpverlening soms ook handelingsverlegenheid is. Kennis en sensitiviteit dient hierover bij de medewerkers te worden vergroot en vooral te worden verbeterd. Tegenwoordig wordt er bij opleidingen wel meer aandacht geschonken aan LHBTI-thema, maar ik denk dat er enige extra training bij huidige zorgprofessionals wenselijk is. Ik zou hier graag in meedenken met de gemeente om dit te stimuleren. Ik heb eerder vandaag een deel van die ideeën ingediend bij de wethouder waar ik graag eens op een later moment verder over zou hebben.

De voorzitter: Ik wil echt, sorry.

De heer Serné: Ja, dit is echt de laatste zin.

De voorzitter: Maakt u echt de laatste zin. '...'.

De heer Serné: En mijn doel is om vooral ook de verbinding met elkaar, elkaars zaken nog beter in te zetten met een meer proactieve beleid zodat er straks ruimte is voor iedereen om van verborgenheid naar geborgenheid te gaan. Nou, ik heb het even in een speed nog even erin.

De voorzitter: Ja, nog steeds iets te lang, maar...

De heer Serné: Ik wist niet dat het zo streng was trouwens, maar oké.

De voorzitter: Ja, maar het is, nee het is juist heel coulant.

De heer Serné: Streng maar rechtvaardig, oké. Ja, dank u wel.

De voorzitter: Goed, de commissie kan nog eventueel een vraag stellen aan u en de... Mevrouw Sterenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, heeft u dan vanmiddag bij uw contact met de wethouder ook al de uitnodiging ontvangen om op gesprek te gaan? Of moet dat nog volgen en hoopt u die vanavond ook te ontvangen?

De heer Serné: Die heb ik net gemaakt met David

De voorzitter: Verder nog iemand een vraag? Nee? O, mevrouw Steyger, gaat uw gang

Mevrouw Steyger: Ja, dank u wel dat u uw verhaal hier wilde doen want wij spreken zo meteen over Haarlem als Regenboogstad en, nou dat heeft een aantal thema's, daar zal ik zo ook wat over zeggen. U snijdt verschillende onderwerpen aan en ik hoor vaak eenzaamheid en hulpverlening. Kunt u misschien iets meegeven aan mij waar ik de wethouder op zou kunnen helpen om dat beleid uit te breiden? Of dat u zegt: jullie zijn helemaal op de verkeerde weg, het moet heel ergens anders naartoe?

De heer Serné: Nou ja, dat is met name dat ik denk dat zaken echt geprofessionaliseerd zouden kunnen worden en met name ook in het sociaal domein waar ik ook veel met sociaal maatschappelijk werkers heb gesproken en waar ik ook steeds wel terug hoor is dat er in veel gevallen is er handelingsverlegenheid. Dus ze zijn niet heel eigen met de thema's en voelen zich daar ook zelfs soms wat ongemakkelijk bij. En dat kan echt verbeterd worden denk ik. Ja.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, we hebben het eerder vanavond gehad over zelforganisaties, dat zijn de organisaties specifiek voor een immigrantendoelgroep zeg maar werken. Heeft u daar ook contact mee? Heeft u de indruk dat daar misschien een lijn zit naar een vindplaats?

De heer Serné: Daar heb ik nog geen contact mee gehad maar wellicht is dat interessant, dus dat zou ik graag horen, of weten. Ja.

De voorzitter: De heer Yerden.

De heer Yerden: Nou, dank je wel. Ik heb zelf een onderzoek gedaan onder de etnische jongeren homoseksualiteit in Haarlem in opdracht van de gemeente en daar had ik wel ook wel contact gehad met Marokkaanse, Turkse, Poolse jongeren in Haarlem. Ze hadden echt een moeilijke periode achter de rug en verborgenheid is wel groot onder de groep en in vergelijking met autochtonen nog moeilijker. En de gemeente had wel toen indertijd een opdracht gegeven of zo'n discussie op gang brengen binnen de zelforganisaties en taboe door te breken. Weet je misschien daarover iets?

De heer Serné: Nee, ik weet er niet alles van maar ik weet wel dat die groep die in die verborgenheid zit niet zomaar op iets afstapt. Dat is heel onveilig en zeker voor, ja, met bi-culturele etnische achtergrond, het is gewoon een hele hoge drempel. Dus ik denk dat er ook creatief in nagedacht moe..., tenminste dat is mijn idee, één van mijn ideeën om daar creatief in na te denken: hoe kun je ze nog beter bereiken?

De voorzitter: Goed. Nou, dank u wel voor uw bijdrage. Uw microfoon heeft u al uitgezet, prima. Dan gaan we naar het stuk, het is een bespreking, dus het gaat niet naar de raad. Wie mag ik het eerste het woord geven? Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben dit inderdaad ook geagendeerd en ook aangevraagd om zowel de evaluatie als het nieuwe stuk gezamenlijk te bespreken. Het leek ons het meest helder om die aan elkaar te verbinden. Dus ik wil eerst even ingaan op de evaluatie en het nieuwe plan en daarna uiteindelijk afsluiten met de postercampagne. Wat ik sowieso kan, zie in deze stukken is wat ik in deze documenten niet terugzie is een verdeling van gelden. Dus waaraan geven we wat uit? Het is € 40.000 maar, ja en dan wil je ook weten bij het maken van die plannen en bij het terugkijken van de plannen, waar aan. Hè, hoe vindt de verdeling plaats, want dat sluit namelijk aan op een vraag die daarna stelt. Want we weten nu wat we uitgeven, we weten wat we doen. Maar de grote vraag is ook: was er genoeg geld beschikbaar om ook de doelen te bereiken met wat we moeten doen? Is het genoeg om te doen wat we moeten doen? Namelijk ons er als stad gewoon hard voor maken dat iedereen zich vrij, veilig en geaccepteerd kan voelen in onze stad. En dat is natuurlijk een ontiegelijk belangrijk punt en dat is ook altijd nog hard nodig. Ik weet niet of jullie het allemaal hebben meegekregen maar na de 4 mei herdenking in Amsterdam is bijvoorbeeld een van de bloemstukken van de LHBTI-gemeenschap is vernield. Nou, is niet in Haarlem maar ligt wel gewoon om de hoek en maakt dus wel duidelijk dat we gewoon echt moeten blijven strijden voor de acceptatie van deze doelgroep. Maar denk ook inderdaad, wat ook de inspreker aangaf, aan ouderen die dus ook weer terug de kast ingaan omdat ze denken dat ze vervolgens niet geaccepteerd zullen worden wie ze zijn. Ja, en ik vind dat echt heel erg want ik denk, we zijn in Nederland. Ik bedoel die strijd hebben we, nou die heb ik niet eens gevoerd want toen was ik nog niet geboren, maar die strijd is ver daarvoor gevoerd. En ja, we moeten die gewoon opnieuw voeren want het is nodig. Want, ja, eigenlijk kakken we een beetje in als Nederland als het over dit onderwerp gaat. Dus zolang dit nog zo is moeten we onszelf continu de vraag blijven stellen of we wel genoeg doen. En wat de VVD betreft wordt die vraag in dit stuk eigenlijk onvoldoende beantwoord. Doen we genoeg? Want misschien moet er wel gewoon een tandje bij. Maar het stuk is heel dun wat dat betreft want wat we eigenlijk alleen maar zien is dat topje van de ijsberg. Dus ja, we hangen als Haarlem hangen we de vlag uit met Coming Out Day. En ja, we hebben een zebepad en daar hebben we, nou, volgens mij best wel wat geld aan uitgegeven om die weer bij te verven. En ja, we gaan een postercampagne doen waar ik straks op terugkom, maar dat is dat topje van die ijsberg. En daar onder zit dus inderdaad die verborgen eenzaamheid en bereiken we die problematiek ook? En daarover, ja, lees ik gewoon vind ik te weinig omdat we toch in het stuk zelf de voor de hand liggende middelen die we eigenlijk al jaren inzetten terug zien komen. We gaan

eigenlijk gewoon door met hetzelfde beleid. Maar zorgen we er echt voor dat die onoverbrugbare drempel waarover ook de inspreker het had, dat die gewoon wordt weggenomen? En ja, als ik dan in de toelichting lees dat op 8 van de 15 middelbare scholen voorlichting wordt gegeven momenteel, dan zijn dat er dus te weinig. En ik weet niet of dat komt omdat er op een andere manier voorlichting wordt gegeven, maar daar lees ik vervolgens niks over. En als dat dan niet gebeurt, is dat omdat de scholen er niet aan willen? Of zijn er te weinig vrijwilligers en komt dat dan meteen weer terug op het probleem wat eigenlijk ook door de inspreker is aangestipt: er rust in dit, op dit onderwerp heel veel op de schouders van de vrijwilligers. Hebben we hier echt de regie en zetten we hier ook de professionele hulp in die nodig is? Dus daar, ja hoor ik ook graag een toelichting op. Want de vraag is: innoveren we ook? Want we blijven dus hetzelfde doen, ja is wat we doen, doen we daarmee het beste om deze strijd gewoon blijvend aan te gaan? En als ik dan kijk naar de postercampagne. Nou, wethouder, u was hier nog niet in die tijd, ik weet niet of u toen de politiek al volgde, maar het was een behoorlijk dingetje. En ik denk dat u dat, ik hoop dat u dat heeft meegekregen. Maar aan de ene kant zoals ik nu de uitwerking zie van de poster heb ik het gevoel als of u er eigenlijk, alsof u er niks van heeft meegekregen. Want er was commotie, want de wethouder die dit dossier in zijn handen had gaf aan: ja, nee, een postercampagne in Haarlem, ik kan er de handen niet voor op elkaar krijgen bij het moskeebestuur, dus we gaan het maar niet doen. Nou en toen was hier natuurlijk waren de poppen aan het dansen, want dat kan nooit een goede verklaring zijn. Dit confronteert en dat moet het ook, want het brengt gesprekken op gang. En dat hebben we als stad nodig dat er inderdaad mensen zeggen, ja, een moeder staat met kind bij het bushokje en dat kind vraagt: goh, deze twee mensen zoenen. En dat die moeder zegt: ja, dat is normaal want die mensen houden van elkaar. En als ik dan kijk naar deze poster, ik weet niet of er iets mis is gegaan in de opdrachtschrijving, maar de titel is al geworden: je kiest zelf wie je lief hebt. Nou, ik heb mijn, ik heb mijn oma lief, ik heb vriendinnen lief, maar is dat mijn partner? Is het degene waarmee ik hand in hand op straat wil lopen? Nou, mijn moeder hoopt nog heel vaak dat ik hand in hand met haar over straat loop, maar het gaat wel even iets verder dan dat. Het gaat echt om je partner en kiezen van wie je houdt. In Nederland kies je je partner zelf. Die postercampagne was de opdracht hier en dat zie, de VVD ziet dat niet terug. Dus als ons gevraagd zou worden: is met deze postervoorbeeld is daarmee de motie afgedaan? Nou, wat ons betreft niet. En ik heb ook even navraag gedaan bij een aantal partijen, die ik ken, die op dit onderwerp die achter de campagne van Nede..., in Rotterdam zaten en daarvan heb ik ook gehoord hoe het tot stand is gekomen, dat er pitches hebben plaatsgevonden en dat er ook door hun een poster was aangeleverd en die heb ik ook gezien. Nou, daar stonden gew..., ...

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, let u op de tijd?

Mevrouw Sterenberg: Ja, ja, ja. Daar stonden gewoon twee vrouwen op die genegenheid naar elkaar toonden en sprak aan, waren echte gezichten. De reacties die ik nu op deze poster kreeg waren: was het zoek de 10 verschillen? Is het een daderprofieltekening? Het is met de beste bedoelingen gemaakt, maar het gaat ons als stad niet verder helpen dus ik hoop dat we toch nog echt naar een goede postercampagne over kunnen gaan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Leeuwen. D66.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Mijn fractie heeft zich ook hier in de vorige periode samen met de VVD intensief tegenaan bemoeid. Dit is voor ons gewoon een heel belangrijk thema. En ja, we zijn, en mevrouw Sterenberg zei het net heel mooi: wellicht zijn we met elkaar een beetje ingedut. En ik moest er weer heel erg aan denken want ik, nou ja, ik ben beroepsgereformeerd als politicus dus ik volg ook veel collega politici op Instagram en alles social media en een collega raadslid van mijn partij van D66 in de Amsterdamse raad, Jan-Bert Vroege, die heeft de afgelopen weken zich heel erg druk gemaakt dat het zo

normaal is, dat in voetbalstadions maar ook langs alle voetbalvelden het woord flikker eigenlijk elk weekend weer als scheldwoord wordt gebruikt. En dat we dat met elkaar, met z'n allen toestaan. Dat we dat met elkaar met z'n allen toestaan. Bij elk voetbalveld. En ik heb geen kinderen, velen van u hier wel, wat raar dat we dat toestaan en wat gek dat we dat als scheldwoord gebruiken.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ik ben iets vergeten, dus ik vraag u: vindt u het ook gek dat er niks over de verklaring van gelijke behandeling in de sport over de status terug te lezen is?

De heer Van Leeuwen: Die ging ik inderdaad ook noemen want ook in deze commissie hebben we in de vorige periode een discussie gehad met wethouder Sport, die nu nog steeds wethouder sport was, die niet 100% alle verenigingen wilde laten tekenen voor die verklaring gelijke behandeling want hij wilde het tempo van de sportverenigingen volgen. En ook toen hebben wij als commissie gezegd: nee, in Haarlem moet elke sportvereniging moet gewoon voor gelijke behandeling staan. En ook hier was er draagvlak voor in deze commissie en uiteindelijk zijn er twee voorbeelden die eigenlijk ook aangeven waar we het hier met elkaar over hebben: hoe creëer je een maatschappelijk debat, breed maatschappelijk debat zodat het een thema is? Een thema is waar we met z'n allen alert op blijven. Ook als ik een interruptie hebt, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Collega, weet u hoeveel sportverenigingen de verklaring nog niet ondertekend hebben?

De heer Van Leeuwen: Nee, want dat staat niet in de notitie. Dat was inderdaad het punt wat mevrouw Sterenberg net per interruptie maakte, dit is ook zo'n punt, hier hebben we met elkaar over gesproken en het zou ook heel fijn zijn om te zien: welke inzet is daar heen gegaan? Waar zitten ook nog bottlenecks? Dus waar zitten er problemen dat opgelost moet worden? Zijn er daadwerkelijk sportbesturen in Haarlem die zeggen tegen ons stadsbestuur: nee, vinden wij niet zo belangrijk. Dat zou ik best willen weten, dan zou ik ook als volksvertegenwoordiger daar graag een keertje in gesprek gaan, vind ik echt heel boeiend, oprecht heel boeiend. Want de maatschappij dat zijn we met elkaar. Dus kort samengevat, er is al heel veel gezegd maar we hebben hier geld voor, wat doen we daarvoor en heeft het resultaat? Namelijk het resultaat dat er een maatschappelijk debat is en dat het eindelijk iedereen in Haarlem de Haarlemmer kan zijn die hij of zij of, nou er zijn tegenwoordig ook andere uitdrukkingen, kan zijn wie hij wil. En dat, wat hij wil en ook kan houden van wie hij wil en dat ook kan uitdrukken op straat. Want ook ik hoor helaas nog steeds van mensen die dat niet meer, die zich niet meer safe voelen. Die eigenlijk al wel een soort van zelfcorrectie doen door zich in de openbare ruimte niet meer zo voor te doen als ze dat wel zouden willen. En jeetje Mina, wat is dat ontzettend erg. En jeetje Mina, wat moeten we dat met elkaar niet willen want dat willen wij volgens mij met die 39 in die gemeenteraad in ieder geval niet, dus uiteindelijk is het gesprek inderdaad: ja, waar geven we dat geld aan uit? Hebben we dan, bereiken we zoveel mogelijk mensen en bereiken we de mensen die we moeten hebben? Dat was, dat probeer ik ook met het voetbalvoorbeeld aan te geven: dat is heel breed, dat is in alle lagen van de samenleving, opleidingsniveau, kleur, leeftijd, dat zit echt overal. En daarbij, en dat punt maakte mevrouw Sterenberg ook al: zijn dit dan de posters die dat maatschappelijke debat aanzwengelen? Er is destijds in de landelijke media heel veel geschreven over de posters in Rotterdam, maar er is in ieder geval heel veel over geschreven en heel veel over gesproken. Er zijn heel veel mensen heel boos over geworden, er zijn heel veel mensen teleurgesteld geweest. En dan is inderdaad de vraag die wij hebben aan het college: als ons doel is zo groot, breed en diep mogelijk maatschappelijk debat over deze thematiek, zijn dit dan de posters die dat teweeg brengen? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Dank u wel, voorzitter. Ik wil eigenlijk de evaluatie en het stuk, het vervolg daarop in relatie met elkaar bespreken. Het eerste wat opvalt is dat de uitspraak Haarlem is Regenboogstad, nou, je ondertekent de verklaring en daarmee maak je wel een soort statement. Maar ik ben het met mijn collega's eens, dat zegt natuurlijk nog niks over de enorme ingewikkeldheid en ook veelvuldigheid in de aanpak van to..., hoe we de doelgroep bereiken of mensen zich uitgenodigd voelen om deel te nemen, daar kom ik zo op terug. Er zit geen '...' verantwoordelijkheid in, het is ook niet een heel erg groot bedrag. Als je zegt: goh, dit is een enorm belangrijk beleidsonderwerp, moet daar dan niet meer, moeten daar niet meer middelen voor beschikbaar komen dan wat we daar nu voor uittrekken? De evaluatie richt zich op de onderdelen die in de vorige periode zijn vastgesteld. Zichtbaarheid, sociale acceptatie van LHBTI'ers, de zorg en de manier waarop die met de groep omgaan. Jeugd, voorlichting in het onderwijs. Mijn vraag was ook: waarom doen niet alle scholen mee? Is er ook geprobeerd om al die scholen erbij te betrekken? Welke scholen doen er dan niet mee en waarom doen ze niet mee? Dat zijn wel vragen die ik heb omdat het gewoon heel belangrijk is dat we alle openheid en alle kaarten op tafel leggen in de analyse van dit ingewikkelde vraagstuk. Dat geldt ook voor het onderdeel migranten. In de vorige periode is gezegd: we moeten in gesprek gaan met groepen mensen met een migratie achtergrond, dat is ook een heel breed begrip, over de sociale acceptatie en daarvoor hebben we een organisatie in hand genomen die dat zou gaan doen. Vervolgens is er een nieuwe organisatie gekomen die dat heeft gedaan en ik lees dat dat eigenlijk dit jaar stopt. En in het plan wordt niks gezegd over hoe we dan met dat vraagstuk vervolgens verder gaan. Is het opgelost? Of moet er op een andere manier over nagedacht worden? Haarlem blijft Regenboogstad, dat lijkt me sowieso een prachtig uitgangspunt. En '...' spreekt daarmee de ambitie uit om de acceptatie te bevorderen. Wij vinden acceptatie, tolerantie dat is ook een begrip wat impliceert dat er een ander soort norm is. De witte heteroseksuele man, dat is de standaard en als je daar van afwijkt dan wordt je of getolereerd of geaccepteerd... Ja, dus het is niet alleen beeldvorming maar ook de woorden die we gebruiken om elkaar in een hokje of in een bepaalde beeldvorming te duwen speelt daar ook een rol in. Dat is hartstikke lastig maar dat wil ik toch ook wel meegeven in de benoeming van zo'n stuk. We willen discriminatie, intimidatie en geweld tegengaan en we willen de doelgroep weerbaar maken en steunen. Ja, daar heb je hele concrete plannen voor nodig en die lees ik niet. Nogmaals, het is goed om Regenboogstad te willen blijven, we vinden het programma zoals het er nu ligt weinig ambitieus en erg gericht op de buitenkant, op window dressing. De speerpunten zijn zichtbaarheid en voorbeeldfunctie en een sociale acceptatie, maar hoe je dat dan vervolgens bereikt, dat wordt helemaal niet uitgewerkt. Als de gemeente een voorbeeld zou moeten zijn van een open en tolerante organisatie, met name naar de LHBTI-gemeenschap, hoe ga je dat dan doen? Je vraagt zorg- en sportorganisaties om LHBTI- vriendelijk te zijn. Hoe en wanneer is een organisatie dan LHBTI- vriendelijk? En gaan wij dat bepalen of moet je dat in samenwerking doen met de mensen die weten wat zij nodig hebben om zich zo te voelen. Dus die concrete handvatten, als we zeggen: wij nemen daar als stad onze verantwoordelijkheid in, dan moeten we ook iets zeggen over hoe we dat willen vormgeven. Het artikel 1 project, dus gericht op de seksuele diversiteit bespreekbaar maken binnen de migrantengemeenschap, loopt dus af en wat gaan we daarna doen? Dit is een gevoelig onderwerp, wordt ook aangegeven door onze inspreker, maar hoe moet je dat dan blijven op de agenda zetten? Moet het uitgangspunt migratie blijven? Gaat het over geloof en religie? Of is die culturele component vanuit het Midden-Oosten of Noord-Afrika '...' van belang? Ik heb daar niet meteen een antwoord op maar dat zijn wel allemaal ontzettend belangrijke onderwerpen om dat beleid ook met elkaar vorm te geven. Er is nu gekozen om vooral met de zelforganisaties of met de organisaties zelf dit beleid of in ieder geval de plannen vorm te geven. Dus mijn vraag is eigenlijk ook: zijn er inmiddels ook andere organisaties of zijn er misschien in de stad andere belanghebbenden die mee willen denken, is dat voldoende onderzocht? En ten slotte, ja ik ben het eens met mijn collega's dat het heel erg is dat, nou homo nog steeds een scheldwoord is. Ik ken mensen in

mijn persoonlijke omgeving die nooit meer hand in hand lopen. Ik ben opgegroeid in de jaren 70 in Amsterdam. Het is ongelooflijk andere sfeer overal. Ik weet niet of we dat hier in de commissie opgelost krijgen, maar veiligheid in de openbare ruimte dat is wel een enorm belangrijk onderwerp. En dat gaat verder dan alleen onze portefeuille Samenleving. Dus daarin kan je, zou ik de wethouder willen vragen: maak dat dan ook breed zodat het concreter wordt en dat we niet alleen maar een mooi pleidooi houden. Daar wou ik het even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, wij hebben een initiatiefvoorstel inderdaad gehad met GroenLinks, VVD en D66 en daar ben ik zelf ook bij betrokken geweest. Haarlem is Regenboogstad, Haarlem heeft roze zaterdag hier gehad waarin we, ik in ieder geval trots meegelopen heb. Maar daar blijft het niet bij. Er is meer nodig. Er zijn gesprekken geweest inderdaad met zelforganisaties. Niet iedereen, maar degene die die stap wel durfde te maken zijn er gesprekken geweest. Er zijn, ze zijn gesteund, gecoacht ook om die gesprekken te voeren. En dan heb je de evaluatie. En als ik dan inderdaad lees dat daar nog steeds scholen zijn die weliswaar om onbekende redenen op dit moment het niet, nou ja, geen voorlichting geven in de klassen, dan kom bij mij de vraag: wat is de reden daarachter? Is dat omdat ze niet durven, de confrontatie aan met ouders? Is het omdat er geen vrijwilligers zijn? Of geen budget ervoor is of geen tijd daarvoor is? Ik denk dat de uitkomst hiervan wel wezenlijk van belang is om een beleid daarop verder in te zetten en ik lees daar niks over eigenlijk. Datzelfde geldt, D66 noemde het net al, voetbalstadion, flikker. Nou, het gaat nog verder. Bij mij, helaas, in de wijk als ik op straat loop of op het schoolpleintje waar de kinderen spelen, ze schelden elkaar constant uit voor flikker, homo en nog andere woorden in andere talen. En dat is een normale scheldwoord. En als je ze er op aanspreekt dan snappen ze het niet. En als ik dat zo hoor, nou ja, ik persoonlijk vind het heel erg om dat aan te horen. En ik kan me voorstellen dat als je zelf LHBT bent en je hoort dit, dat je je niet veilig voelt. Dat je dan niet meer hand in hand durft te lopen terwijl we gewoon in Haarlem, ja veilig moeten zijn, onszelf horen te zijn, ook hand in hand moeten durven te lopen. En daarom was ik ook zo'n voorstander van die postercampagne à la Rotterdam. En ik ben ook naar het debat in Rotterdam geweest, ik heb dat gezien hoe dat allerlei discussies teweeggebracht en ik sta er nog steeds achter. En als ik dan bijvoorbeeld nu de postercampagne hier zie, nou ja, de VVD heeft het er net over gehad. Ik schrok. Drie posters, deed mij niks, zei mij niks. Ik dacht: is dit nou de motie wat ik gesteund heb of die ik mede heb ingediend? En ik dacht: komt er nog iets misschien verder? Want 'ik kies mijn partner zelf' was in mijn ogen veel meer dan drie posters. Dat ging ook over bijvoorbeeld twee geloven. In Rotterdam was er bijvoorbeeld een jood en een moslim, een Hindoestaan met een Nederlander, dat culturele aspect, twee mannen, twee vrouwen en dat vond ik juist de kracht van dat hele postercampagne. En ook tijdens de verkiezingsperiode heeft het wat teweeggebracht. Ik ben er ook op ondervraagd: hee, je was er een voorstander van, hoe komt dat nou? Je hebt dit en dit besproken. Ik heb me daar lopen verdedigen omdat ik er nog steeds achter ben en ook waarom. En als je dat doet, dan merk je dat ook de gemeenschap die op dat moment had even denkt: hee, wat doet ze nou? Er eigenlijk ook zegt: je hebt gelijk. En ik denk dat dat ook een kwestie is van gewoon de stad ingaan, uitleggen waar je voor staat, waarom je dat wil en dat kan ik in ieder geval niet met zo'n postercampagne. En ik hoop dat hier nog iets aan te veranderen is want het, het is niet hoe je een gesprek op gang brengt. Nou en dan heb ik net de spreker gehoord, mijnheer Serné, en mijn dank daarvoor. We hebben het in het verleden ook gehad over 65+ en LHBT in bejaardenhuizen. We hebben het inderdaad gehad over veilig zijn en als ik dan hoor dat de hulpverlening zelf het onderwerp, nou ja, ook heel voorzichtig aan durft te snijden of eigenlijk ook niet weet, dan schrik ik daarvan. Want ik denk dat dat heel belangrijk is dat een hulp, dat je ergens naartoe gaat en dat je het gesprek aankan en dat zo'n hulpverlener ook zonder schroom met je daarover kan en durft te

hebben. En ik denk dat er een hele grote taak op de gemeente rust om hier iets mee te doen. En dat vind ik niet terug in dat hele stuk. En dat vind ik jammer. Dus ik zou eerst de wethouder willen horen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Volgens mij is dit een vorm van communicatie. Als je wilt duidelijk maken wat je doelstelling is dan moet je helder zijn over je doelstellingen en over de middelen die daartoe leiden. De doelstelling is eigenlijk heel simpel. Ronald Serné zei het eigenlijk heel fraai. Hij schetste dat beeld van die Arabische jongen achter het stuur die zei, die droomde dat hij van verborgenheid naar geborgenheid ging. Dat is eigenlijk daar waar we naartoe willen met een maatschappij die eerlijk is naar alle seksuele, alle raciale voorkeuren. Het maakt niet uit. Het maakt niet uit wat je, dat is waar mensen op uit zijn. En de middelen daartoe zijn niet zo simpel, die zijn niet zo voor de hand liggend. De middelen die wij zoeken om dat over te brengen moeten misschien wel veel ruiger zijn. Pardon the expression. Om duidelijk te maken wat er nou werkelijk op, waar het ons om gaat. Een postercampagne die vertelt dat wij nog steeds Regenboogstad blijven bereikt zijn doel niet want dat is niets nieuws. Wij zijn dat namelijk nooit geweest en de middelen om dat te bereiken zijn heel klein en futiel. We moeten dus met uitspraken, met beelden, met oproepen komen op zo'n campagne die mensen aan het denken zet. Mag ik een voorstel doen? Als je communiceert dat je mensen als gelijkwaardig ziet, waarom dan niet mensen in onze stad gecommuniceerd met mensen die radicaal anders zijn? Dus jij met een lesbienne en ik met een flikker, en jij met een neger die hier woont. Dus gekleurde mensen, iedere mensen van welke komaf dan ook moeten gewoon die campagne sieren. We hebben, een tijd geleden hebben wij een campagne gehad in de stad van ook een Haarlemmer. Dat geldt voor zo'n onderwerp ook. We moeten duidelijk maken dat die mensen, het zijn vrienden van mij, vriendinnen van mij, die staan tussen ons in en die moeten gewoon het podium krijgen en niet een vage regenboogvlag. We moeten uitleggen waar het op staat. En misschien zijn dat veel hardere middelen dan we tot nu toe hebben gedaan en moeten het niet via, sorry dat ik wat lang doorga. En niet via een...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Özogul.

De heer Oomkes: O, sorry.

Mevrouw Özogul-Özen: Maar wat vond u dan van de campagneposters van Rotterdam? Want dat waren ze. Dat waren gewoon stellen die daar gewoon stonden en die dat ook durfden, want dat vond ik nou heel knap hè, dat ze dat durfden.

De heer Oomkes: Ja, ja, dat moeten wij dus ook doen. Ja, maar misschien moeten het wel geen stellen zijn maar gewoon mensen zijn die gewoon hun collega of hun vriendin of hun buurmeisje of, en daarmee op de poster gaan staan, zo: ik ben met Ismael ben ik gewoon Samen Haarlem. Snap je?

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, en het leuke was, er was heel veel ophef, maar de gemeenschap zelf, vanuit in dat geval de moslimgemeenschap zelf, die waren ervoor. Die hadden die hele campagne zelf zeg maar georganiseerd en die hadden dat, die hadden voor de foto's gekozen. Dat vond ik nou zo prachtig aan deze campagne.

De voorzitter: Mevrouw Özogul? Mevrouw Özogul? Dit is wel een beetje herhaling dus laten we even doorgaan.

De heer Oomkes: Kortom, we moeten niet te voorzichtig zijn in de communicatie van zoiets belangrijks. En daar moeten we op af.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank. Ik wil alleen even zeggen dat ik heel blij ben dat u nu woordvoerder bent want de vorige PvdA fractie gaf niet thuis en stemde tegen.

De voorzitter: Wie kan ik het woord geven? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: De bevordering van de sociale acceptatie van de doelgroepen is de afgelopen jaren nadrukkelijk aan de orde geweest of gesteld. Er zijn een aantal bijeenkomsten gehouden bij zelforganisaties. Het is goed om te lezen dat het college onverminderd doorgaat met de inspanningen betreffende de LHBTI doelgroep. Wat betreft de posters sluit ik me aan bij de woorden van D66 en de VVD. Ik vraag me af of het genoemde bedrag van € 20.000 die hier over getrokken is voldoende is. Ik neem aan dat je...

De voorzitter: De heer El Aichi, mevrouw Steyger, u heeft een interruptie.

Mevrouw Steyger: Ja, mijn vraag is: u praat over doelgroep in dit kader. Kunt u daar iets over zeggen wat, hoe u dat ziet? Wij hebben meer gepleit voor inclusie.

De heer El Aichi: Met doelgroep bedoel ik LHBTI. Dus ik wil dat woord niet steeds herhalen, dus ik neem aan dat wij over precies hetzelfde praten. Ja? Ik vraag me af of het genoemde bedrag van € 20.000 die hiervoor is getrokken voldoende is? Ik denk dat er meer geld nodig is om, voor meer voorlichting. Vanuit de professionals, vanaf de professionele hulpverlening is er weinig aandacht voor deze doelgroep. Misschien is het een idee om straks in de sociale basis professionals uit te dagen om meer aandacht te besteden aan deze doelgroep. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, laat ik nou eens wat positiever beginnen, want om te beginnen maakt het me eigenlijk ook heel trots dat wij als gemeenteraad zeggen dat we Regenbooggemeente zijn. En want ja, het is, en er zijn maar 52 gemeentes in Nederland die dat durven te zeggen dus dat is op zichzelf eigenlijk ook best wel wat. Dat is op zichzelf al absurd, maar dat maak je dan als inwoner van deze stad toch een beetje trots dat ik daar deel van ben, ook als gemeenteraadslid. Maar tegelijkertijd...

De voorzitter: Mevrouw Klazes, u heeft een interruptie.

Mevrouw Klazes: Ja, toch even, dat snap ik heel goed. Maar we zijn ook een schaliegasvrije gemeente. Er is hier geen schaliegas, dus het is een beetje een, een, ja.

De heer Hulster: Ja, u kent vast wel die vorm dat je eerst iets positiefs zegt en dat je dan 'maar' zegt. Zal ik dat dan nu niet doen? Nou, ik doe het toch maar. Maar het is allemaal inderdaad wel heel voorzichtig en heel lief en heel schattig en heel bescheiden. En ja, ja we hebben dan wel een leuke mooie zebra in het centrum op de veiligste plek geschilderd en op Coming Out Day hangen we wel helemaal de vlag buiten en als er een aanslag is gepleegd dan komt er ook wel weer een raadslid op het idee om de vlag buiten te hangen en dat is het dan wel. Dat is toch wel erg weinig. Daar kunnen we niet, een cultuurverandering ga je daarmee niet bewerkstelligen. En dan kun je natuurlijk wel denken dat het allemaal wel meevalt hier in Haarlem en dat het

allemaal wel goed gaat, maar dat is niet waar. Het is niet waar. Het wordt slechter, de intolerantie groeit. Het is echt verbazingwekkend om terug te denken naar 20 jaar geleden hoe Nederland er toen voorstond. We hoeven niet eens naar de jaren 70 terug. En hoe het er nu, hoe de vlag er nu bij hangt. Het is echt heel schrijnend. Wij werden, Trots heeft er al vragen over gesteld bij de raadsvergadering. Wij hebben ook het bezoek gehad van de Dusty-Foundation en die zeiden: ja, er zijn nog steeds heel veel mensen die om hun seksuele voorkeur of hun misschien wel niet eens seksuele voorkeur maar hun liefdesvoorkeur worden aangevallen op straat of worden beledigd op straat. En als ze naar het politiebureau gaan dan wordt daar toch een beetje over gedaan alsof het, dat ze het aan zichzelf te wijten hebben. Dat kan gewoon niet. Het is echt uitgesloten. We moeten echt een grens trekken en ik denk dat het echt een stuk groter en harder mag. En ik vind echt inderdaad, ik ben het heel erg eens met het commentaar op de posters, hiermee gaan we het niet voor elkaar krijgen. We zullen echt veel harder moeten gaan en we zullen het veel breder moeten inzetten en we zullen het overal moeten vertellen, de hele tijd.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, persoonlijk vind ik de posters ook matig, maar het gaat er natuurlijk nooit om wat wij persoonlijk vinden. Maar als de regenbooggemeenschap dit fantastische posters vindt, dan steun ik dat. Ik zou graag willen horen of zij dit ook fantastische posters vinden of dat zij zelf andere ideeën hadden want dan steun ik dat liever. En over, veel mensen hebben het al gezegd, het is allemaal een beetje, ja, slapjes en niet echt doortastend. Dus gelukkig hebben we Trots Haarlem en die stelt voor om het bedrag te verdubbelen. Als u ook dus die Dusty-Foundation op uw fractiekamer heeft gehad dan weet u dat van de 1500 aangiftes die zij hebben gedaan totaal in de regenbooggemeenschap dat er dan maar 10 worden opgelost op het punt van discriminatie op seksuele geaardheid. En dat is wel erg weinig. En dat veel mensen die iets overkomen, dus die op dat mooie zebrapad lopen en daarna een klap voor hun kop krijgen omdat ze hand in hand lopen, niet meer aangifte doen omdat ze gewoon daar weinig vertrouwen in hebben. Maar dat het wel helpt, en dat is een heel goed project, het Roze in Blauw, dat zij zich meer gemotiveerd voelen en het beter is voor om aangifte te doen bij mensen die heel vertrouwd zijn met het onderwerp. Dus ik stel graag voor om dat als wij het bedrag verdubbelen dat we dan dus bijvoorbeeld € 40.000 gebruiken om te zorgen dat het in Haarlem mogelijk is om bij Roze in Blauw aangifte te doen als jij als LHBTI'er, ja, slachtoffer ben geworden van geweldsmisdrijven vanwege je seksuele geaardheid. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand? Dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel. Ja, of we nou trots moeten zijn of niet, dat weet ik niet. Weet je, het is, ik vind het persoonlijk eigenlijk al heel erg dat we het hier over moeten hebben dus ik ben het met iedereen eens dat dit eigenlijk niet meer van deze tijd zou moeten zijn. Maar helaas, ja, dit is nog steeds een onderwerp en daar moeten we het dus nog steeds over hebben. En of het het topje van de ijsberg... Pardon.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, u zegt dat het vervelend is dat we het erover moeten hebben maar het is toch ook een feestje dat we allemaal anders mogen zijn en onze eigen voorkeuren mogen hebben? Dus dan is het toch... Daar mogen we toch trots op zijn?

Wethouder Meijs: U verstaat mij verkeerd, nee, u verstaat mij... Tuurlijk! Nee, nee, maar ik bedoel dat we het nog steeds moeten hebben over dat er mensen gediscrimineerd worden en dat er nog steeds mensen iets niet durven of dat mensen niet uit de kast komen, zo bedoel ik het. Ik zal iets meer woorden gebruiken. Natuurlijk.

Nee, en ik ben er trots op dat we een open society zijn en dat voel ik met u mee. Maar ik vind het vervelend dat we het hier nog steeds over moeten hebben, dat dat nog steeds een onderwerp is, dat vind ik vervelend en dat heb ik proberen uit te leggen net. Als eerste over de posters: ik ben er zelf bij geweest toen de eerste exemplaren getoond werden maar dit is een keuze van alle partners zelf om maar even mijnheer Van den Raadt als eerste het antwoord te geven maar ook de anderen. Hier hebben de, alle betrokken partners en alle ambassadeurs zelf hun keuze in bepaald en zijn er unaniem in geweest. U heeft er nu drie gezien, er zijn er in totaal zeven geloof ik dus er komen er nog een aantal en het zijn ook Haarlemse mensen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Hebben ze de andere optie ook gezien? Want dat is de foto die ik heb gezien die ook is gepitcht, dat toont het beeld van waar de raad om heeft gevraagd.

Wethouder Meijs: Ja. Volgens mij hebben zij mede de keuze gemaakt dus dit is hun keuze. Ik weet niet wat u zegt want u...

Mevrouw Sterenberg: Nou ja, ik heb het ook getoetst bij LHBTI- doelgroepen en ja, die kiezen wel echt voor het andere en dat ligt ook in lijn met de lijnen die wij, de richtlijnen die wij in de motie hebben meegegeven.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Maar misschien moeten we zo'n keuze helemaal niet voorleggen aan een groep mensen '...' voor een bepaalde beweging. Kijk, communicatie is een vak. Dus op het moment dat je een poster maakt heb je gewoon een hele goeie reclameman nodig die durft iets anders neer te zetten op basis van zijn kennis van het vak. Dat is gewoon niet wat je aan je water kan voelen maar hoe je weet dat je de juiste keuze maakt om dat verhaal over te brengen.

Wethouder Meijs: Nee, dit is gebeurd. Dit is niet op een achternamiddag gebeurd en dit is ook gebeurd met mensen die er kundigheid over hebben. En ik heb veel meer het idee, maar dat is natuurlijk altijd over bepaalde zaken die je communiceert en die je naar buiten brengt, over smaak valt niet te twisten denk ik. Wat u vindt, of wat u vindt, of wat u vindt, dat vinden we niet allemaal hetzelfde. En dat is niet allemaal dezelfde herkenning en er is een bepaalde opdracht meegegeven en daar is deze serie uit voortgekomen. En dat is wat er gebeurt.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, wethouder, u heeft het over smaak, maar dit is niet smaak. Dit is gewoon een po..., kijk er is een motie ingediend en die motie had een doel. En er is ook meegegeven: à la Rotterdam. Dat was de opdracht. En wat komt er uit? Er komt gewoon iets uit wat, nou ja, sowieso niet à la Rotterdam is, maar wat het helemaal niet beoogt wat wij voor het oog hebben. Dus dit is niet een kwestie van smaak. En sorry dat ik het zeg, de vorige wethouder had het bijvoorbeeld bij de moskee voorgelegd, vond ik niet kunnen. En dit vind ik wat u net zegt precies hetzelfde, kan ook niet.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u. Ja, u heeft het over, u heeft daar de meerderheid gehoord, maar hier, ja ik hoor gewoon eigenlijk, ik heb volgens mij geen enkele partij positief gehoord over deze campagne, over deze poster. En ja, uiteindelijk wij hebben er wel de opdracht ook gegeven en ik hoor hier een heel duidelijk signaal.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Nou, mijn vraag is nog meer eigenlijk wel sluit ook wel aan bij de heer Oomkes. Wij, uw raad had een bepaald beeld met wat we willen bereiken met zo'n poster. Dan denk ik: ja, dan kunnen we ook vragen aan de Suit Supply om hun reclamecampagne voor hun pakken weer op te hangen want dat gaf ook in bepaalde gemeentes behoorlijk wat commotie. Is dat wat je wil? Of hebben de, de zelf, heeft de groep zelf gezegd: wij willen het op deze manier. Misschien, ik weet het niet, omdat zij een ander doel wilde bereiken. Ja, daar komen we denk ik nu niet uit.

Wethouder Meijs: Nou ja, we komen er denk ik hopelijk wel uit. Maar in de motie stond dat er een Haarlemse variant gezocht moest worden en die is gevonden door middel van de betrokkenheid van de ambassadeurs. En ik zou het betreuren, maar het is aan u, ik zou het echt betreuren als u de ambassadeurs overvleugeld in dit geheel. Want zij zijn degene geweest die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van, van deze vraag die hier ligt en zij hebben daar in grote gezamenlijkheid voor gekozen. Dus ik begrijp dat u nu daar de vragen bij stelt maar dat is wel gebeurd en ik vind het vervelend als dat in twijfel getrokken wordt.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Wie waren die ambassadeurs? Want ik heb nu helemaal geen beeld bij welke groep u bedoelt.

Wethouder Meijs: Ik gebruik het woord partners maar ik bedoel... Of ik gebruik het woord ambassadeurs en ik bedoel de partners. Mijn excuses.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou ja, wat ons betreft, wij waren een van de indieners van de motie, wat ons betreft kunnen deze posters de vuilnisbak in en willen wij nog steeds zoals de motie zei een campagne à la Rotterdam.

De voorzitter: Zijn er verder nog, mevrouw de wethouder? Gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Ik wil graag nog even verder gaan. Er werden vragen gesteld over het onderwijs, over het sport en over de migranten en de ouderen. Wij hebben, wij zoeken natuurlijk naar openingen in de samenleving om dit soort problematieken aan de orde te stellen en er zijn voorlichtingscampagnes geweest in scholen in Haarlem. Alle scholen hebben in hun kerntaken verplicht opgenomen, dat is gewoon een onderwijstaak, om mensen voor te lichten over seksualiteit en over de diversiteit daarin. En dat is sowieso in het primair onderwijs als in het voortgezet onderwijs. Dus als niet alle scholen hier gebruik van hebben gemaakt, zij zijn niet verplicht van ons daar gebruik van te maken maar zij zijn wel verplicht daar in hun lessen gebruik van te maken. Er was ook een vraag gesteld over de sportpartners. Ook daar zijn wij actief in geweest. En als u stelt, of vraagt aan mij: welke sportverenigingen hebben daar wel of niet aan meegewerkt? Dat weet ik niet hier. Kunnen wij natuurlijk wel een antwoord op vinden dus dat kan ik u wel doen toekomen. Maar ook daar zijn de partners wel langs geweest en zijn zeker allerlei activiteiten ontwikkeld. Dus u schetst een beeld alsof daar een begin is geweest maar dat is al paar jaar aan de gang. Wij hebben ook de artikel-1-groep in het leven geroepen en die bediscussieerd ook met elkaar deze problematiek en die worden begin 2020 geëvalueerd en de opbrengsten daarvan zal ik ook met u delen. Ik denk dat dat ook verstandig is. Want dit is

niet iets wat morgen over is, dat ben ik met u eens. Dus dat is wel iets wat we moeten blijven volgen. Vervolgens hebben wij nog een onderzoek wat heet Pink Panel, daarin zullen we ook de uitkomsten met u delen. En ik hecht er toch nog wel even waarde aan om met elkaar te delen dat zowel het COC als het Bureau Discriminatie van Haarlem als Gay Haarlem hierbij betrokken zijn, ook bij de ontwerpen van deze posters en dat ze daar veelvuldig met elkaar over gesproken hebben en daar ook eensluidend in zijn geweest. Dus ik zou het ernstig betreuren als u hier nu dat voorstel zou afschieten want het college is echt nog wel ervan overtuigd dat dit een manier is om in ieder geval aan de stad heel breed dit actieplan onder de aandacht te brengen. En u kunt natuurlijk van mening verschillen met het college of dat een harde aanpak moet zijn of een harde, of een zachtere aanpak moet zijn. Of dat het deze posters moeten zijn of andere, maar het college heeft deze posters wel in zijn...

De voorzitter: U heeft een interruptie van heer Oomkes.

De heer Oomkes : Dank u wel, voorzitter. Het lijkt me in ieder geval niet dat je de mensen die nu betrokken zijn bij deze campagne voor de kop moet stoten door te zeggen: we trekken hem terug. Dat is het paard achter de wagen spannen. Maar voor een volgende zaak moet je gewoon een ontwerper van naam hebben die daar iets zelf van probeert te maken. En dat ook kan. Gegarandeerd kan. Die mensen hebben we in onze omgeving, we wemelen van de reclamebureaus die stoutmoedige campagnes maken. Die zouden erom vechten om zo'n campagne, die werkelijk naam maakt zoals dat in Rotterdam gebeurd is, voor Haarlem te willen doen.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja voorzitter, dank u wel. Ja kijk, u ziet mij heftig fronsen en dat komt ook omdat ik wel begrijp wat mevrouw Meijs zegt en dan moet ik ook onszelf aankijken. Ja, geachte collega raadsleden, wij bestellen heel vaak: geacht college, ga samen met draagvlak, met partijen, met partners in de stad iets met draagvlak ontwikkelen. Dus de heer Van den Raadt stelde inderdaad de goede vraag: met wie is dit samen tot stand gekomen? En als het antwoord dan echt is en dat kunnen we natuurlijk niet verifiëren... We hebben besteld een postercampagne, een variant op de campagne in Rotterdam. Daarvan heeft het college gedacht: wij gaan de partijen die dit samen met ons waar moeten maken, waar wij ook draagvlak voor nodig hebben, dus de partners ook bij het regenboogbeleid gaan we dat ontwikkelen. Dus vandaar mijn frons. Ik heb hier geen goed antwoord op want wij bestellen een variant op die campagne, nou, die campagne was een belangrijk deel was choqueren zodat er een gesprek ontstond. En nu ziet het college van wie wij ook altijd vragen: handel met draagvlak in de samenleving. Dat doen wij van het planten van bomen tot en met de sociale basis, dat vragen wij raadsbreed op alle dossiers, dus ik zie ik, ik heb hier echt een dilemma. Dus ik heb hier geen ja of nee direct zal ik heel eerlijk bekennen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij hebben als GroenLinks fractie om moverende redenen de vorige keer niet meegeestemd met die, maar ik toevallig wel, ik heb tegen de fractie gestemd en daarom vind ik ook dat ik nu wel even wat mag zeggen. Ik vond die postercampagne namelijk ook heel erg belangrijk, precies om de redenen die mevrouw Özogul aangeeft en mevrouw Sterenberg. En deze postercampagne doet wat mij betreft ook geen recht aan de opdracht die wij wilde meegeven. Nu is dat op zich allemaal niet zo vreselijk belangrijk wat ik ervan vind. Alleen ik probeer te zoeken naar een manier waarop wij misschien, ik weet helemaal niet of het kan en in welke fase deze postercampagne zit, maar of het mogelijk is dat wij met een delegatie vanuit deze commissie eens gaan praten met de ambassadeurs over waarom zij dat een goed,

waarom zij dit idee hebben gekozen in plaats van en dat het zo contra-lineair is aan wat wij ervan verwachten. Toch? Ja, het lijkt mij een optie. Ik weet niet of dat kan, maar...

De voorzitter: Nou, misschien kan het geregeld worden. Mevrouw Meijs, gaat u verder.

Wethouder Meijs: Ja, ik denk dat dat helemaal geen slechte optie is. Maar ik wil u toch nog wel een keer proberen te overtuigen dat zij met elkaar dit hebben bedacht en er is ook gezocht met een, naar een Haarlemse kunstenaar. En ik ben het, nou ja, met uw pleidooi wel eens natuurlijk. Ik betreur het dat u twijfelt aan hun keuze want ik denk: zij kennen de Haarlemse LHBTI-gemeenschap ook van binnenuit en hebben deze...

De voorzitter: Even wachten... Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, dan ga ik, ja kijk... De vraag is, wij hebben een motie met elkaar gemaakt die een opdracht geeft en is deze invulling, voldoet hij aan de strekking van die motie, dat met het zelfde shock and wave-effect van die Rotterdamse campagne? U heeft dat met draagvlak proberen te doen en dat is dus de moeilijke vraag waarvan een aantal partijen heel duidelijk nee zeggen. Ik neig daar ook naar omdat we dus inderdaad echt om datzelfde maatschappelijke debat hebben gevraagd. Tegelijkertijd waardeer ik inderdaad omdat wij als raad altijd vragen: handel met draagvlak. Dus ik vind het voorstel van mevrouw Klazes om gewoon met elkaar door te praten: waarom is de keuze hier opgevallen? Dat lijkt me een heel mooi procesvoorstel.

Wethouder Meijs: Dat was ook het eerste wat ik zei. Ik denk helemaal niet dat daar, dat zij daar onwelwillend tegenover staan. Ik denk dat ze dat heel prettig zullen vinden, dus wat mij betreft kan dat, dat faciliteer ik ook. Maar ik deed alleen nog een oproep omdat ik denk, dat was de vraag van u mijnheer Van den Raadt: staan zij daarachter? Ja, zij staan daar achter dus daar is wat mij betreft geen twijfel over.

De voorzitter: Mevrouw Özogul?

Mevrouw Özogul-Özen: Maar...

Wethouder Meijs: Maar ik stel voor dat we dat organiseren.

Mevrouw Özogul-Özen: De postercampagne waar ik, ...

Wethouder Meijs: Lijkt me alleen maar goed.

Mevrouw Özogul-Özen: ...waar wij als SP onze naam onder gezegd hebben was niet enkel gericht als LGBTI, het was een 'ik kies mijn partner zelf' campagne. En in die campagne waren meer mensen dan alleen lesbiennes of twee... Dus dit voldoet absoluut niet aan de strekking van de motie. En ik snap ook niet hoe dan het college hiermee kan terugkomen?

De voorzitter: De heer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Ik denk als, ik neem aan dat mevrouw Meijs 100% de waarheid vertelt en dat deze mensen gewoon zelf vanuit de regenbooggemeenschap dit goeie posters vinden, dan vind ik niet dat je dat moet gaan veranderen. Ik ben het er wel mee eens dat we misschien iets anders hadden verwacht. Nou, dan denk ik: laten we dan als raadsleden zelf € 1000 in de pot gooien en zelf posters gaan maken. Maar

één ding leren we wel, en dat zie je ook bij de '...'nota: zo gauw je verwijst naar Rotterdam en doe zoiets als in Rotterdam, dat je dan heel specifiek moet zeggen wat je wil want anders krijg je een half slap aftreksel.

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Nou jaar goed, die storting in de kas dat kan natuurlijk altijd, daar zal het college helemaal geen nee tegen zeggen. Maar ik stel eerder voor om dit te faciliteren en te vragen of wij een deel van deze commissie met de partners kunt laten praten. Ik bedoel, ik heb daar helemaal geen bezwaar tegen en misschien kunnen zij u wel ervan overtuigen en kunnen alsnog deze posters ...

De voorzitter: Nou, laten we gaan kijken hoe we dat gaan organiseren dan. Even kijken, mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik heb nog een aanvullende vraag. Zoals mevrouw Özogul zegt, er ontbreekt eigenlijk nog, er ontbreken nog posters. Zouden die nog aangevuld kunnen worden? Of blijft het hierbij?

Wethouder Meijs: Nee, er komen in totaal zeven posters heb ik u gezegd en dit zijn er drie.

Mevrouw Stroo: Dus er kan nog toegevoegd worden?

Wethouder Meijs: Ja, ja.

Mevrouw Stroo: Dus dan is de mogelijkheid ook om andere posters met...

De voorzitter: De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Ja, dank u wel, voorzitter. Naar aanleiding van de onderzoek die ik gedaan heb in Haarlem onder de etnische homoseksualiteit, we hebben wel met de jongeren gesproken. Mannen en vrouwen, biseksuele en transseksuelen. En ze hadden een aantal oplossingen geformuleerd. Die oplossingen hebben we ook wel overgedragen aan de gemeente. We hebben toen ook gepresenteerd de resultaten. Ik denk dat het goed is als u even naar de aanbevelingen kijkt en die onderzoek heet Seksuele Identiteit. Dat was mijn verhaal.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Sorry?

De heer Yerden: Kijk, het is wel belangrijk hè? We kunnen wel de posters bedenken maar opgelegde methode werkt soms niet. Als er vanuit de groep zelf zo'n aantallen oplossingen bedacht en geformuleerd en als dat uitgangspunt is bijvoorbeeld zelforganisatie, dan gaan ze wel het onderwerp aanpakken. Dat was mijn voorstel.

De voorzitter: Oké, dank u wel. De heer... Is er verder nog? Even kijken. Mevrouw Meijs, misschien dat u daarop kunt reageren?

Wethouder Meijs: Ja, ik val een beetje stil omdat ik denk dat staat ook in deze nota. Er zijn een aantal partners ook betrokken geweest bij de migrantenorganisaties en daar wordt nu op voortbordurt, het is, het stopt niet nu. Het is een gaande trein en daar zijn we nog steeds mee bezig. En dat er een aantal dingen verbeteringen behoeven, ja. En dat het uitgebreid moet worden, ja. Maar dit zijn de beperkte middelen die we ook hebben. En als u oproept om dit te verdubbelen, ja, dan hoop ik dat u bij de kadernota daar een voorstel voor doet en dat we daar extra middelen tegenaan kunnen zetten en dan misschien de activiteiten kunnen uitbreiden. Rest

me nog te zeggen dat de Dusty Foundation waar u over sprak ik binnenkort een kennismaking mee heb en dat zij ook een aanvraag voor subsidie hebben gedaan en wellicht dat daar natuurlijk ook weer nieuwe activiteiten uit voortkomen die innovatief kunnen zijn en mee kunnen helpen naar een klimaat waarin de LHBTI'er zich gewenst voelt en niet gediscrimineerd voelt. Dus dat is ook nog een...

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, u had nog een vraag?

Mevrouw Sterenberg: Ja, er is een onbeantwoorde vraag want u legt het balletje bij ons zeg maar voor dat als we meer willen dat het bij de kadernota dat we dat moeten vragen en regelen, maar ik heb van u niet gehoord of dat wat we nu doen voldoende is om onze doelen te bereiken want dat lees ik niet terug in het stuk. Dus ik kan niet om meer geld vragen als ik niet weet of meer geld meer doet. Moet ik daarvoor de volgende raad een motie vreemd indienen? Dat ik u verzoek dat toe te lichten zodat we vervolgens bij de kadernota op basis van die toe..., die beantwoording van u dat kunnen aanvragen en regelen? Is dat dan een goeie tweestap? Want dan ben ik daar graag bereid toe en...

Wethouder Meijis: Nee, wij, ik ben van mening dat wij met het, en ik niet alleen, het college is van mening dat wat wij hier een activiteiten organiseren dat wij die later horen in de stad dat wij op de goeie weg zijn. Dat wat we tot nu toe hebben gerealiseerd, ook op het gebied van sport, op het gebied van onderwijs, op het gebied van de ouderen bij het Reinalda-huis, de Roze Loper, de Roze Kunstlijn, de Outcoming Day, de diverse activiteiten die we organiseren. En dat het nog steeds onder de aandacht moet blijven, dat vind ik ook. Ja, dat ben ik wel met u eens. Maar wat wij doen met onze partners en wat wij doen met onze ambassadeurs, daar ben ik tevreden over. Ik vind dat wij op de goeie weg zijn. Maar dat daarmee het probleem nog niet de wereld uit is, ja, dat kan ik alleen maar onderstrepen. Er worden tot op de dag van vandaag nog steeds meldingen daarover gedaan. En elke melding daarover is er een teveel.

De voorzitter: Ik wil het punt gaan afronden dus willen jullie even nog een korte nabrander geven en dan gaan we echt afronden, het is bijna elf uur dus we komen ook niet eens aan de andere twee punten toe. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, dank u wel dat ik nog een nabrander mag geven. Ik wil de wethouder toch meegeven dat ik ook wel bij andere partners proef dat we het allemaal wat te voorzichtig en te lief en te aardig vinden. U gaat praten met de Dusty Foundation. Mijnheer Van Kessel en ik die zijn ook bij de oprichting geweest en ik wou, ik heb het kaartje meegenomen en daar staat: maak een vuist tegen bekrompenheid, ik ben het zat. De gemeenschap is eigenlijk van mening dat er wat harder teruggevochten en eventueel zelfs geslagen mag worden. Ik heb ook het kaartje van Tijgertje om meer aan zelfverdediging en opkomen voor jezelf te doen. Dus ja, het mag wel wat ambitieuzer. En misschien moet daar inderdaad dan wat meer geld bij.

De voorzitter: De boodschap is duidelijk. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, wat ons betreft mag het ook wat ambitieuzer en ook wat harder. Ik denk dat we als Haarlem moeten durven en niet te voorzichtig moeten zijn. En die durf, dat mis ik. En dat vind ik zo jammer, vooral nu. En een andere vraag: ik had gevraagd over de scholen. U gaf wel antwoord maar niet precies waarom er maar acht scholen meededen. Want ik vind dat heel belangrijk om te kijken of er toch extra beleid nodig is. Dus daar zou ik nog wel antwoord in aankomende weken willen hebben om te kijken of ik een motie indien of niet. Ja.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Zoals ik ook in mijn eerdere termijn aangaf, D66 wil hierover een breed maatschappelijk debat tot in de haarvaten van onze Haarlemse samenleving. En daartoe hebben wij een motie aangenomen als raad die intensiteit vraagt, namelijk een hele intense campagne zodat je zeker weet dat dat debat gevoerd gaat worden. Dus ja, daar mag inderdaad een schepje bovenop. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: De laatste nabrander misschien maar ik vind het altijd wel zo grappig dat we dan, gaat het bijvoorbeeld over een bedrag van € 40.000 dan kan dat niet want we hebben geen geld. En andere keren hoor je weer van het hele college: ja, we hebben een paar miljoen tekort, kun je nog even tekenen want dit gaat anders verkeerd.

De voorzitter: Het is duidelijk. Mevrouw Klazes ook nog? Nou, vooruit, de laatste. Dan stoppen we.

Mevrouw Klazes: Nou, wat ik ook graag wil meegeven aan de wethouder: mijn zonen zitten allebei, ... Of nou laten we het zo zeggen: mijn jongste zoon zit nu nog op de middelbare school. Volgens mij is de ene school beter in dit beleid dan de andere school. Ik merk op de school van mijn jongste zoon dat meiden met elkaar staan te zoenen tijdens de les en dat soort dingen en dat het geen enkel probleem is. Ik ben daar iedere keer weer ontzettend blij mee als ik dat hoor. Ik weet niet of dit een incident is maar ik hoor dit toch wel behoorlijk vaak van mijn zoon dus het kan zijn dat het ene, dat de aanpak van de ene school beter werkt dan bij de ander. Dus misschien kunnen we daar ook eens naar kijken hoe dat is aangevlogen zeg maar bij verschillende scholen.

De voorzitter: Ik geef het slotwoord aan mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Nou mag ik u verzekeren dat het beleid per school verschilt. Ik werk hier al ruim, nou tig jaar heb ik in het onderwijs gewerkt dus ik weet absoluut dat het beleid per scholen verschilt en dat de één daar wat toleranter en vrijer in is dan de andere scholen, maar ze hebben het allemaal verplicht in hun vakken. En daar hecht ik wel waarde aan. Wij kunnen het niet alleen, daar zijn we ook afhankelijk van de andere partners en daar is ook een schooldirecteur en een schoolbeleid verantwoordelijk voor. Ja.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Nou, het mag wat steviger, dat is eigenlijk een beetje de algemene conclusie volgens mij die ik kan trekken. Doet daar je voordeel mee. Ik weet niet hoe we het gaan aanvliegen om eventueel toch een afspraak te maken met de partners die ook eigenlijk hier aan meegewerkt hebben? Dus ik weet niet wie, of iemand daar een initiatief voor wil nemen? Om mensen... Gaat de wethouder dat doen?

Wethouder Meijs: Ja, ik nodig u uit.

De voorzitter: Oké, nou de wethouder gaat de uitnodiging doen. Nou, dat is heel mooi.

Mevrouw Sterenberg: Wordt Femmes for Freedom dan ook uitgenodigd? Want dat zijn initiatiefnemers met alle kennis vanuit Rotterdam.

De voorzitter: De wethouder komt daarmee terug. Ik dank u wel.

17. Rondvraag 2

De voorzitter: We hebben nog twee punten en die gaan we niet behandelen vandaag en dus ik wil nog wel even snel de rondvraag doen voor mevrouw Meijs. De rondvraag gaan we doen. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ging over Wmo. Per 1 juli schijnt een nieuwe wet of regel te zijn dat je geschikte rolstoelen moet hebben wil je in een rolstoel vervoerd worden of je moet dan van je rolstoel af en kunnen zitten. En mijn vraag aan de wethouder is: hebben alle Haarlemmers met Wmo- vervoer een brief gehad? En hebben ze nu de tijd gehad om zeg maar eventueel wel een aangepaste rolstoel te krijgen? Want er schijnt acht weken voor nodig te zijn en tot 1 juli is net die acht weken

Wethouder Meijs: Ja, daar kom ik op de mail even op terug.

De voorzitter: Dan de heer Hulster, had ook nog een vraag.

De heer Hulster: Ja, ik wil even over de inenting hebben bij kleine kinderen. Ja, de inentingsgraad in Nederland staat onder druk omdat er veel freeriders-gedrag is. Veel mensen denken: mijn kind is toch al beschermd omdat er heel veel andere mensen hun kinderen inenten. Maar eigenlijk als je een kinderdagverblijf uitkiest dan weet je helemaal niet wat de inentingsgraad is op dat kinderdagverblijf en of je kind dus eigenlijk een risico loopt. Zeker bij kleine kinderen die nog niet ingeënt zijn. Dus eigenlijk lijkt het me heel erg voor de hand liggend om tegen de kinderdagverblijven te zeggen: kunnen jullie niet gewoon publiceren wat het percentage van de inentingsgraad is? En die gegevens zijn gewoon bekend, bij de GG&GD kun je gewoon geanonimiseerd aan ze leveren en zeggen: bij jullie is het 70%, bij die andere is het 30% en dat kan ook weer helpen om de niet-inenters te overtuigen om het toch wel te gaan doen. Dus daar helpen we iedereen mee dachten we. Maar het is vooral ook een oproep vanuit de ouders die zich echt hier zorgen over maken en die dat, ja, daar moet daar echt gewoon transparantie over zijn.

Wethouder Meijs: Sorry, ja, hij stond al aan. Nou, het moge duidelijk zijn dat ons publieke gezondheidsbeleid erop gericht is om de risico's voor de volksgezondheid zo klein mogelijk te houden dus wij hebben een zo hoog mogelijke vaccinatiëgraad in onze doelstelling staan. Daar werken we ook nauw mee samen met de regiogemeentes hier in. Met name ook juist dat de aspecten om het informeren van de ouders over het nut en noodzaak van deze vaccinatie. Aan de andere kant zijn kinderdagverblijven natuurlijk zelfstandig opererende organisaties en die kunnen op basis van de landelijke regelgeving vrij zijn om keuzes hierin te maken. En kinderen al dan niet werven in hun bedrijven. En daar hebben wij als gemeente dan ook weer geen zeggenschap over. Dus wij, ja wij richten ons echt op het geven van goede voorlichting hierover en het publiceren van onze cijfers daarover. En die kan iedereen, elke ouder zo op de website aan de GGD terugvinden. Maar ik zie aan uw frons dat u nog een vraag heeft.

De heer Hulster: Dat is dan natuurlijk niet per kinderdagverblijf want daar, dat, zo uitgesplitst is dat niet denk ik, dus dan weet je eigenlijk alleen maar hoe het in heel Haarlem gesteld is terwijl dat je ... En u zegt wel: ja, kijk het zijn commerciële organisaties en wij kunnen ze geen, niks opleggen. Maar goed, u kunt wel, u praat natuurlijk wel met ze dus u kunt het wel... En ik merk dat de kinderdagverblijven geen beleid voeren. Die wachten gewoon rustig af tot wat er uit Den Haag komt en dan gaan ze pas wat doen. En dat is eigenlijk heel merkwaardig. Dus ja, u zou daar toch wat meer actie op kunnen ondernemen om ze een beetje aan te sporen want vanuit zichzelf gaan ze het niet doen.

Wethouder Meijs: Nou, het moge duidelijk zijn dat het wel onze aandacht heeft want het moment dat er bekend werd dat de mazelen weer uitbrak heb ik direct ook met de directeuren van de GGD geappt en dat was volgens mij op een zaterdag of een zondag, dus de lijnen zijn wat dat betreft kort. En of wij dat per kinderdagverblijf kunnen publiceren? Nou, ik vermoed dat dat privacy gevoelig is dus dat dat allemaal niet kan, maar dat wil ik wel voor u uitzoeken en dan kom ik daar nog op terug. Maar onverlet dat wij hier nog steeds aandacht voor vragen en ook in de publiciteit aandacht voor vragen. Ik zat zelf gisteren in de bus en ook in de bus hangen daar digitaal de oproepen van de GGD om de kinderen te vaccineren, dus het is niet zo dat het niet onder de aandacht gebracht wordt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb twee rondvragen. Vorige week heb ik gezien en ervaren net als u en de andere leden van de commissie Samenleving dat Open Huis in Schalkwijk goed werk verricht voor wat betreft ontmoeting en activering. Nu dreigt het Open Huis tussen wal en schip te vallen nu de kaderstelling Sociale Basis 2020 is teruggestuurd naar de tekentafel. Hoe gaat u nu te werk zodat het Open Huis ook na 2020, volgend jaar al, door kan gaan met het huidige aanbod en het belangrijke werk in de wijk?

Wethouder Meijs: Goed, de motie over uitstel van de kaderstelling voor de subsidies in de Sociale Basis is collectief aangenomen zo'n beetje op twee partijen na in de laatste raadsvergadering dus heeft het college de oproep gedaan om op korte termijn te informeren over vervolgstappen. Daar zijn we mee bezig dus ik kom daarop terug, dat is wat het college op dit moment gaat doen. En specifiek kan ik hier nu geen antwoord op geven. Maar dat initiatieven als die daar ook onder vielen, dat moge duidelijk zijn.

Mevrouw Stroo: Tweede vraag: de participatieraad adviseert in de brief die bij de ingekomen stukken staat in het kader van terugdringen van suïcide, de professionals binnen de gemeente op te leiden als zogenaamde gatekeeper. Spreekt dit advies u aan? En gaat u de genoemde medewerkers in de brief de gatekeeperstraining laten volgen?

Wethouder Meijs: Ik was zelf aanwezig toen de presentatie van de GGD over dit onderwerp gebeurde en ook voor mij was dat een schrikbarend aantal, hoog aantal suïcide wat daar gepresenteerd werd. En ik onderschrijf natuurlijk het belang daarvan om die gatekeeperstraining te promoten en voor bepaalde professionals en al in 2018 is de GGD daar ook geld voor, heeft daar geld voor gekregen om die trainingen aan verschillende professionals te geven, waar onder andere het CJG en sociale wijkteams. De reactie op dat advies van de participatieraad is onderweg, is nog niet formeel maar dat komt eraan. Ik onderschrijf het van harte maar er zijn heel veel van dit soort schrijnende situaties waarin mensen getraind moeten worden en er is al een heel groot deel getraind dus ik kom daar zeker nog op terug. Ik ben daar natuurlijk alleen maar een voorstander van, want dit is heel triest.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes over .

De heer Oomkes: Jos Wienen, onze burgemeester heeft al het nodige gezegd over de verspreiding van lachgas op het terrein, of vlak voor het terrein van 5 mei, bevrijdingspop. Voor de hekken stonden daar tussen de 20 en de 30 jongens van een jaar of 15 ampullen te verkopen. Het ging om honderden ampullen. Die reactie had vooral te maken met hoe treed ik nou op met gevallen van handel in zaken die wij gewoon niet tolereren? En die een eigenlijk een clandestiene ondertoon hebben. Wat ik miste in de hele reactie was het volksgezondheidsaspect. In Nederland is er een debat of lachgas bij een bepaalde hoeveelheid gevaarlijk is voor de jongeren die het betreft bijvoorbeeld omdat het het risico van zelfdoding vergroot. Zou u de afdeling GG&

GD die bij onze regio hoort willen vragen tot het samenstellen van een rapport op dit gebied? Over de ernst van de verspreiding van ampullen en de gevaren die ze inhouden?

Wethouder Meijs: Ik heb in ieder geval regelmatig overleg met de heer Jos Wienen over de veiligheid en risico's op het gebied van dit soort zaken, dus ik zal er zeker met hem over praten. En of dit tot een rapport voor de, van de GGD moet leiden dat kan ik u nu nog niet zeggen, dat kan ik nog niet overzien. Maar dat het onze aandacht heeft, en zeker voor hele jonge mensen, dat kan ik alleen maar onderstrepen, dat baart mij ook grote zorgen. Dus ik kom daar zeker met de heer Wienen over in gesprek. En als dat zou leiden tot een rapportage dan zal ik u dat melden.

De voorzitter: Dank u wel. Had u ook een rondvraag? Niet aangemeld zeker? Nou, gaat uw gang, heel kort.

Mevrouw Steyger: Het is een korte vraag. Nog even terugkomend op ons bezoek aan Domus Plus en vooral de presentatie van het Leger des Heils. Ik zou mijn collega's op willen roepen om in hun eigen fractie hun fractiegenoten op te roepen om toch vooral wel de inhoudelijke presentatie hier bij te wonen, want het bezoek was ontzettend nuttig maar vooral de informatie die er gegeven werd, gewoon de feiten, de historie, de vragen die er gesteld worden en het wordt gewoon een heel belangrijk onderwerp waar meerdere mensen zich over zullen gaan uitspreken. Dus ik wil nogmaals een oproep doen om toch alsjeblieft wel de presentatie naar Haarlem te halen, houden en hem ook open te stellen voor onze andere collega's. Dat was mijn vraag.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja. Ik had een vraag. Wethouder, u heeft maandenlang bewoners van de Nieuweweg slapeloze nachten bezorgd omdat het college stelde dat daar Domus Plus zou kunnen komen. Toen is er gezegd: we gaan opnieuw kijken naar andere locaties. Kunt u een stand van zaken geven hoe het ver het kijken is gevorderd op dit moment?

Wethouder Meijs: Ja, ik ben bijna met een stuk klaar en dat komt dan richting nu, dus daarin wordt u geïnformeerd.

De heer Van den Raadt: Is dat voor de zomer of na de zomer?

Wethouder Meijs: Dat is voor de zomer

De voorzitter: Nee, is voor de zo...

Wethouder Meijs: O, ik word gecorrigeerd. Ik dacht dat het stuk al in der mate staat was dat het voor de zomer zou zijn, maar ik word gecorrigeerd.

De heer Van den Raadt: Maar welke datum is het nu precies dan? Want u bent mijn aanspreekpunt, wethouder. U zegt: voor de zomer. U hoort iemand roepen 'september'...

Wethouder Meijs: Ik kom voor de zomer, en dat is al vrij snel, met een procesvoorstel bij u. En na de zomer komen wij met de locatie.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Zoals gezegd, twee punten hebben we niet behandeld. Het is elf uur geweest, we gaan er mee stoppen.

18. Sluiting

De voorzitter: Ik dank u voor uw bijdrages en nou, voor straks misschien welterusten of ga nog gezellig wat drinken.